

PROJEKT BEDRE BYMILJØ

SENGELØSE

LANDSBYATLAS

2. DEL

Høje-Taastrup Kommune
Udarbejdet af Planafdelingen
Marts 1996

Landsbygaden	68 - 6A	side 35 - 79
Landsbygaden	7 - 33	side 80 - 96
Ved Kæret	12 - 2	side 97 - 102
Ved Kæret	1 - 29	side 103 - 123
Bondegøjvej	1 - 5	side 124 - 128
Bondegøjvej	4	side 129 - 130
Høkerstrædet	1	side 131 - 132
Sognevangen	1 - 11	side 133 - 143
Sognevangen	4 - 14	side 144 - 149
Smedeløkken	2 - 6B	side 150 - 153
Hultoften	1D - 23	side 154 - 159
Hultoften	14	side 160
Ole Rømers Vej	7	side 161 - 163
Engbrinken	3 - 17	side 164 - 167
Cathrinebergvej	1	side 168 - 169
Cathrinebergvej	4 - 10	side 170 - 174
Kirkestien	12 - 48	side 175 - 180
Enghavegaarg		side 181 - 185
Odinsgaard		side 186 - 187
Solbakkegaard		side 188
Luftfoto		side 189
Kort		side 190 - 194

Præstebolig, der nu anvendes til samlingsal for menigheden, i én etage med udnyttet tagetage, opført i 1942 efter brand.

Et 8-fags grundmuret hus over støbt sokkel, facaderne står i blank mur i gule sten og opmuret i krydsforbandt. Heltag, belagt med røde vingetegl med udhæng til langsider og med synlige spær. I kip en kubisk skorsten. Næsten symmetrisk, i den østlige og vestlige facade en frontgavl, udformet som en pultkvist med opmurede sideflunke. Vinduerne i stueetagen er korspostvinduer med 4 gående rammer, hvoraf de 2 nederste er 3-rudede rammer, vinduer i frontkvistene og gavlene er 2-karms vinduer med 3-rudede rammer. En 2-fløjet hoveddør i rammekonstruktion og med 5 ruder i hver fløj. Hoveddør er placeret asymmetrisk i den østvendte facade, er en rammedør med et opsproset glasfelt. Vinduer og døre er malet i en svag matgrøn farve.

I den nordvendte gavl er der en sidefløj med en lavere gesimshøjde end hovedhusets, grundmuret og med samme facadeudtryk som hovedhuset. Tagfladen er afvalmet og belagt med røde vingeteglsten. Ved den søndre gavl et kvadratisk udhus, bygget i 1973, med et afhvalmet tag, bygningen danner pendant til den nordre sidefløj. Vinkelret på dette bygningsanlæg ligger et typehus med facader af gule sten og teglhængt tag.

Omgivelser: Sognegården og det typehuslignende hus, der nu er præstebolig, ligger i en parkagtig beplantning med store og bredkronede træer. Af træer ses eg, bøg, kastanie, ask ahorn, hvidpil elm og el og et nøddehegn. I gårdspladsarealet har der ud mod Cathrinebergvej stået elmetræer, som det har været nødvendigt at fælde på grund af elmesyge. På gårdspladsen en bred græsrabat, som på de 2 langsider er omkranset af søjleeege.

Historisk set har præstegårdshaverne såvel som herregårdenes haver været store og planlagte haver, hvor forskellige nye og fremmedartede træer og planter vandt indpas og senere vandrede ud til bøndernes haver og urtegarde. I forrige århundrede vandt den engelske have, som er en landskabelig have i modsætning til renæssancens og barokkens stramme haver, indpas, først i herregårdsanlæggene, men hurtig herefter også i præstegårdshaverne. Præsterne var ofte dem der introdukerede frugthaven og opmuntrede bønderne til anlæggelse af haver og til plantning af træer.

Denne store præstegårdshave bærer præg af at være anlagt i en engelske landskabelige stil.

Baggrund: Den gamle præstegård, der udgjorde en vinkelfløj med konfirmandstue, brændte i 1942. Avlsbygningerne brændte så sent som i 1972. Af gamle fotos ses et 11-fags hvidkalket længehus med 3 skorstene og stråtækket tag. Huset har været stort og rummeligt med stor husdybde og har været af en vis rumhøjde. Den ene gavl er helt dækket af vedbend, facaden ind mod gårdspladsen ses dækket af espalier med vin og måske espalieret frugttrær. Af jord til præstegården er der i dag præstegårdsengen, som det stedlige kogræsningslaug har lejet, 20 tdr syd for Spangåvej og yderligere 20 tdr syd for omfartsvejen, Ågesholmsvej. Alle matrikler med talbetegnelsen 1 er udstykninger fra præstegårdsjordene.

Præstegaarden

Bemærkninger: Set ud fra at dette hus er bygget som præstebolig og af en offentlig instans, forekommer det ret disharmonisk og uheldig i sin proportionering. Frontkvisten er i begge facader meget dominerende og er hovedårsagen til disharmonien. For det første er en så bred pultkvist uheldig, pultkviste bruges til små og smalle kviste, dernæst er vinduesplaceringen uharmonisk, især når der lægges op til et symmetrisk og taktfast facadeudtryk, skal vindueshullerne i stueetage og på 1. salen harmonere med hinanden.

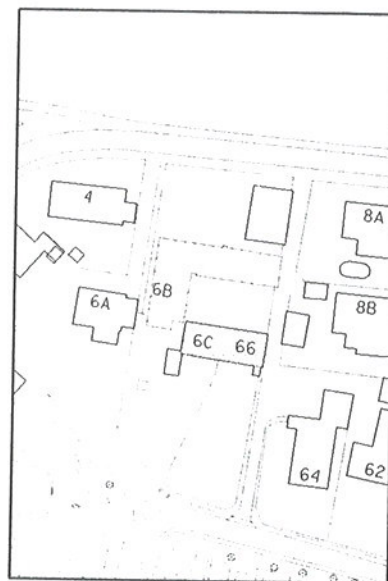
Dernæst er vinduerne for smalle set i forhold til deres højde, og der er meget pande over vinduerne, som kunne have været elimineret af en bred og markant gesims, udhænget og dets slagskygge forstærker indtrykket af forkert dimensionerede vinduer, der ikke harmonerer med murfladens størrelse.

Et trelænget gårdanlæg - Vintoftegård - opdelt i 3 boliger, opført i 1785 og ombygget i 1980. Den vestre længe opført i 1925.

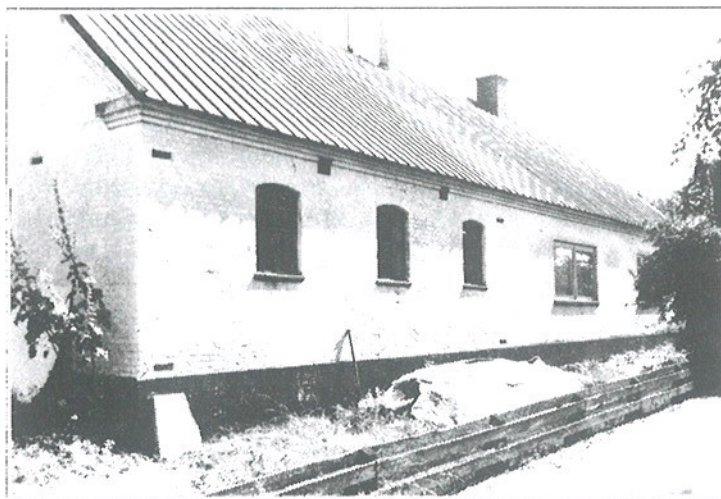
Stuehuset, hvis gavle er orienteret øst-vest er et 17 fagsbindingsværk hus, rejst over kampestensokkel, syd-og østfacaden, samt vestfacadens overgavl er ombygget, omsat i grundmur. Bindingsværket er sortmalet, tavlene er kalkhvidtede, de grundmurede facader er pudsede og ligeledes kalkhvidtede. Ny tagflade med ny tagkonstruktion, belagt med røde beton tagsten, med udhæng til langsider og gavle, hvor der ses udsvejfede åse. På sydsidens tagflade 4 heltagskviste, front og sideflunke er træbeklædte, kvistvinduer er 3-karmsvinduer med 3-rudede rammer. I nordsidens tagflade 4 ovenlysvinduer. Ud fra sydfacaden en skorsten, bredstillet og i rød blank mur. Nye 2-karmsvinduer med 3-rudede rammer med termoglas. I sydfacaden i hver boligenhed et 3-fløjet havedørsparti i rammekonstruktion med 2 glasfelter pr fløj. Indgangsdøre er revlelignende nyere døre, enten som halvdør eller med glasfelt i en revle. I den grundmurede overgavl mod vest en 2-fløjet fransk altandør, værn af galvaniseret jerngitter. Alle døre og vinduer er malet i en mørkrød farve.

Den vestre længe, hvis sydlige del rummer anlæggets 3. bolig, er grundmuret over støbt sokkel, facaderne er kalkhvidtede. Murkronen afsluttes, også i gavlene, af en aftrappet gesims, der får tag-

dryppet væk fra facaderne. Heltag, belagt med jernplader, i den vestlige tagflade en skorsten i blank mur. Der er isat nyere vinduer, hvor der er indrettet bolig, 2-karmsvinduer med 3-rudede rammer og 2-karmsvinduer i bredformat med gående vipperammer. I den resterende del af længen rundbuede støbejernsvinduer opdelt i 16 ruder med en oplukkelig øvre del. I gavlen en 2-fløjet revledør samt en lem i overgavlen.

Den nordre længe formodes at have været af bindingsværk, men omsat i grundmur over kampestenssokkel. Heltag, belagt med jernplader med udhæng til langsider. Rundbuede støbejernsvinduer med 8 rudelister og oplukkelige i gårdfacaden, i nordfacaden ligeledes rundbuede støbejernsvinduer med 12 rudelister. En 2-fløjet revleport og 2 revledøre

Gårdanlæggets omgivelser: Den gamle have er opdelt i to dele af et plankeværk og bambushæk, ligesom der i skel mod Landsbygaden er plantet en række bambus. Af store træer er der enkelte ahorn og frugttræer, det må formodes, set ud fra de træstød der er, at haven har rummet flere store træer. I busketet mod gaden er der indplantet nåletræer. På gårdspladsen er der opsat et træplankeværk ved stuehusets østlige bolig.

Baggrund: I sine erindringer fra Sengeløse fortæller Willy S. Jensen: "Den sidste ejendom i byen mod nordvest var Peter Sognefogeds gård. Peter var en statelig og respekteret mand, og gården var et af de steder, vi kom til fastelavn, når vi raslede for æg og penge. Jeg behøver ikke engang lukke øjnene for endnu i dag, at se Peter for mig, når han gik i byen for at handle. Han var en værdig, rund mand, klædt i grove arbejdsbukser og blåstribet arbejdsbluse. Dertil en gammel blød hat og på sine fødder de sædvanlige franske træsko, som vi alle gik med. Peters jorder strakte sig faktisk bag om byen, fra Katrinebjergvej og langs med Engvejen over bag Jens Hansens gård. Der har været nok at se til, for såvidt jeg erindrer, havde de aldrig hverken piger eller karle."

Bemærkninger: Vintoftegården er en af de 7 gårde i Sengeløse landsby, der forblev i landsbyen efter udskiftningen i slutningen af 1700-tallet. Vintoftegårds jorde lå nord for gården og gik ned mod Sengeløse Mose, i dag er de frasolgt eller udstykket og udgør alle matrikler med nummeret 23, bl.a. udstykningen Vintoft. Stuehuset må efter datidens forhold have været et stort og stateligt hus

med stor husdybde, og gården har afsluttet landsbyen mod vest, og set nede fra mosen har de store hvidkalkede længer rejst sig markant. Haven har sammen med kirkegårdens store træer dannet portalen til landsbyen.

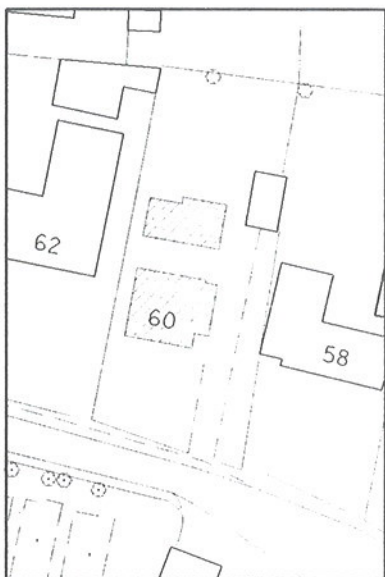
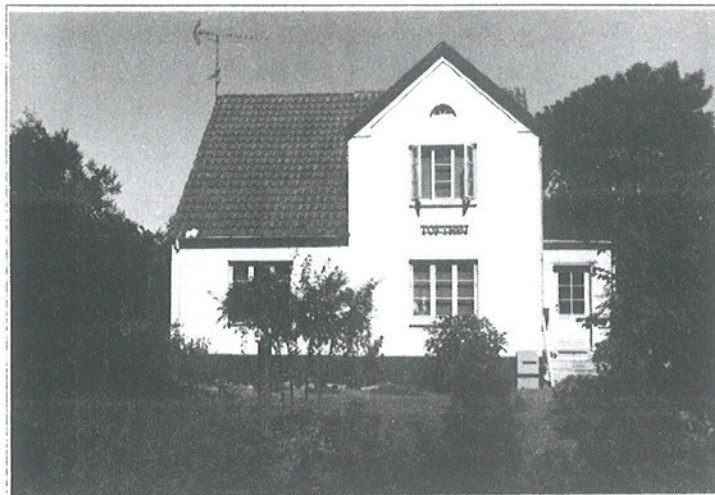
Vintoftegårds bygninger er stadig af stor betydning for landsbyen, og det er godt, at de bliver bevaret i deres helhed og er overgået til anden anvendelse. Derfor er det vigtigt at bevare en sådan gårds bygningsmæssige tradition og dens legalitet - dens ægthed. Stuehuset giver et meget sammensat indtryk, mod nord det oprindelige taktfaste fagdelte længehus, mod syd en villastil, der er fremmed for huset. Ved ombygninger og opdelinger af sådanne landhuse, skal dets taktfasthed og stramme fagdeling respekteres såvel som dets proportionering. Elementer som store vinduespartier, store kviste og bredstillede skorstene i facaden ødelægger husets skala og dets legalitet. De bindinger, der ligger i at bygge videre på et gammelt gårdanlæg, og gøre det til nutidige boliger, skal betragtes som udfordringer i at nå frem til en harmonisk ombygning og i en skala, der er lig den oprindelige.

At indrette boliger i nedlagte stalde kan være en udfordring, fordi disse ofte har store spændvidder, men det er vigtigt at underordne sig staldbygningens taktfaste rytme i facaden. Når de oprindelige staldvinduer erstattes, er det vigtigt, at de nye vinduer har et format og en karakter, som er lig staldvinduernes, og at de afviger fra stuehusets vinduer. Det samme gælder for indgangsdøre.

I haven burde der indplantes nogle træer som ask eller lind, for at genskabe tidligere tiders frodighed, og så havens bevoksning kunne blive en pendant til kirkegårdens store asketræer. Bambusrækken mod Landsbygaden kunne erstattes af en hæk, som er mere formfast og hørende til i en landsbys bevoksning. En gårdsplads til et anlæg som dette, burde ikke være opdelt af et plankeværk, der kunne være plantet taks eller buxbom, der ved klipning kunne understrege gårdspladsens stramme karakter og samtidig markerer private opholdsarealer. Et stort bredkronet lindetræ eller kastanietræ ville gøre gårdspladsen til et mere intimt rum.

Enfamiliehus i en etage med udnyttet tagetage , gavlene orienteret øst-vest, opført i 1925.

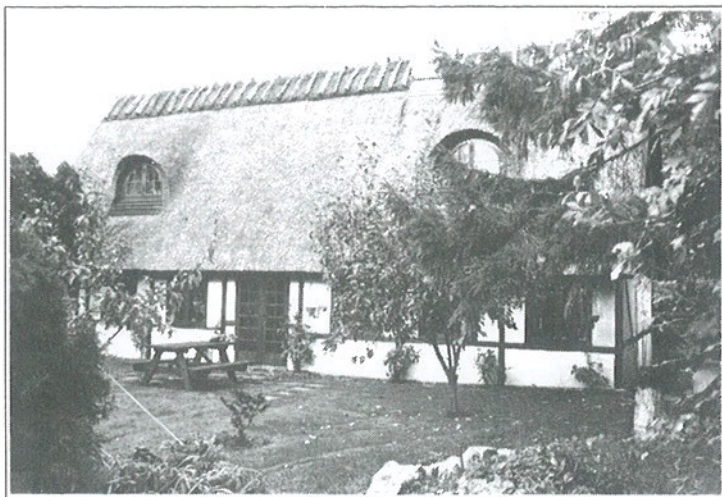
Grundmuret hus over støbt sokkel, der er malet sort. Facaderne fremstår pudsede og hvidmalede, murkronen afsluttes af et gesimsbånd. Heltag beklædt med røde vingetagsten. I sydfacaden en markant frontgavl, som er placeret asymmetrisk og ved østgavlen. På den nordvendte tagflade en kvist af nyere dato, udformet som en heltagskvist med et 4-karmsvindue, sideflunke og front er en brædebeklædning 1 på 2, alt træværk hvidmalet, Kvisttaget er af metalplade, bukket som tagsten, overfladebehandlet og i en rød farve. Nyere vinduer i oprindelige vindueshuller, 3-karmsvinduer med 3-rudede rammer. Nyere hoveddør og indgangsdør i ramme-konstruktion med 6 øvre glasfelter og 2 træfyldninger. Parallelt med huset er der placeret et udhus, grundmuret og med et teglhængt tag.

Omgivelser: Forhaven mod Landsbygaden har en åben karakter og afgrænset af en hønsebenschæk. I skel mod øst store asketræer. Arealet mellem hus og udhus er udformet som en atriumgård.

Baggrund: Ifølge Willy S. Jensens erindringer fra Sengeløse skulle hus og udhus, her omtalt som garage, været bygget af vognmand Hans Jensen, som siden solgte ejendommen til Westland, der også drev vognmandsforretning fra ejendommen. Derfor det store udhus, der har været bygget som garage med plads til 2 automobiler.

Bemærkninger: Et hus i villastil under påvirkning af bymæssig byggestil. Et pænt og velproportioneret hus med en markant frontgavl, som giver stor rummelighed i tagetagen. Den nye kvist på nordsiden falder pænt ind også som pendant til sydsidens frontgavl. Der er foretaget en nænsom vinduesudskiftning, der passer fint til husets stil, dog er sålbænkene for kraftige og tunge. Det er af stor betydning, at huset bevarer sit røde tegltag med den knappe form, d.v.s. uden tagudhæng.

Enfamiliehus i én etage med udnyttet tagetage, gavlene orienteret øst-vest, opført 1800.

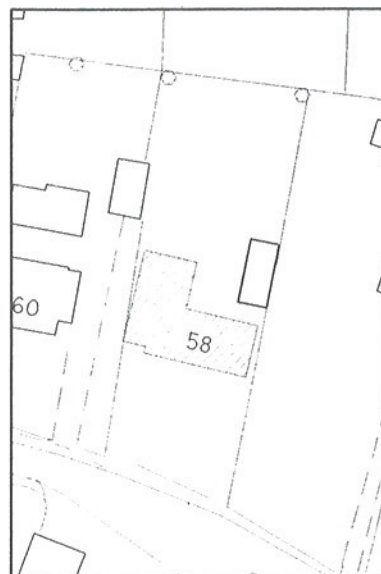
Et 7-fags bindingsværkshus. Bindingsværket er optrukket og er behandlet med en brun træimprægnering og tavlene er malet i en lys gullig farve. Stolperne står direkte på sylden. Hvor der findes de oprindelige sidebånd, er de bladet på stolperne og sammenbinde disse, i østgavlen ses tydeligt dette gennemgående sidebånd. Ved udskiftning af stolper er det gennemgående bånd blevet afbrudt og erstattet af løsholte. Der ses ikke gennemstukne bjælker, dvs bjælkerne må være kæmmede over tagremmen. Sugfjæl, her som et skråtstillet lukkebræt på bjælkeenderne, modvirker sug op under tagskægget. Tagudhænget - tagskægget er af en vis størrelse, idet der under dette ses yderligere en kasseformet lukning af spærrender, og det tyder på, at der er foretaget en påforing af spærrene, måske for at gøre plads til en isolering af tagfladen. Gavltrekanterne er beklædt med 1 på 2 bræddebeklædning, afsluttet med vandbræt og vindskeder, der er trukket et bræts bredde - et underbræt - ud fra gavlbeklædningen. I hver gavltrekanter er der placeret et 3-karmsvindue.

Tagfladen er tækket med strå, lyngmynding med kragtræer, i tagkappen en skorsten med sokkel og cementafslutning. Mod syd 2 rundbuede kviste, hver med et 2-karms vindue og mod nord en bredere og fladbuet kvist med et 4-karmsvindue.

I sydfacaden 6 stk 2-karmsvinduer med 6-rudede rammer med smalle sprosser, idet glasset ligger i kitfals, vinduerne er udstyret med faste fortsatsrammer. En 2-fløjet havedør er placeret symmetrisk i facaden med 12 ruder i hver dørføj og af termoglas. I den nordvendte facade jernvinduer med 8 rundefelter og en bagdør i rammekonstruktion med øvre glasfelter. Alt træværk står i en brun bejdse.

Ved den vestre gavl en tilbygning af nyere dato, som på nordsiden går ind på hovedhuset og danner en vinkel med dette. Grundmuret over støbt sokkel, halvtag med lav rejsning, belagt med metalplader. I syd og nordfacade 2-fløjede dørpartier med 8-rudede dørføj og et enkelt 2-karmsvindue som sydfacadens vindue.

Omgivelser: En delvis åben forhave, afgrænset mod Landsbygaden af en række bambus. En markant opstammet tjuja ved sydfacaden, herudover er haven præget af roser, rhododendron og buske. Mod nord danner haven et atriumlignende udeareal.

Baggrund: I følge Willy S. Jensens erindringer ejedes dette hus af en Jens Sørensen, der i 1925 lejede et par rum ud til Willy S. Jensens forældre for en kortere periode.

Bemærkninger: Et fint længehus. Dele af bindingsværket er udskiftet igennem tiderne og dele er af nyere dato, og her virker bindingsværket atrapagtigt, idet det har mistet sin konstruktive funktion. Fine detaljer omkring det strådækkede tag, som kviste, skorsten og afslutning ved gavle. Vinduernes opdeling og sprosser kommer tæt på de oprindelige. En kalkning af både bindingsværk og tavl ville forstærke den i forvejen gode detaljering huset besidder og gøre huset mere i overensstemmelse med den sjællandske byggeskik. En klippet hæk af naur eller liguster fremfor den fremmedartede bambus ville være en smuk ramme om have og hus. Landsbygaden 58 spiller tillige med Landbygaden 33 - Klokkerhuset fint sammen med kirken og kirkegården og har stor betydning for opfattelsen og indtrykket af den vestlige del af Landsbygaden.

Enfamiliehus i én etage med uudnyttet tagetage, gavlene orienteret øst-vest, opført i 1777.

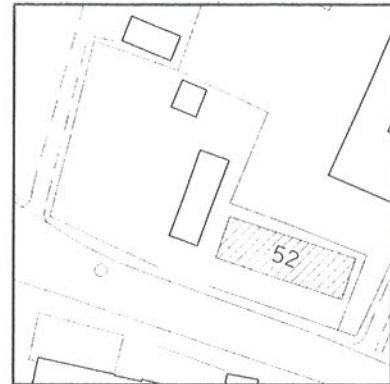

Et længehus med antagelig 8 fag, den ikke tydelige fagdeling af facaden vanskeliggør fastsættelsen af antal fag. Ommuret over en sorttjærret sokkel, facaderne fremstår pudsede og kalkede med en kalk tilsat okkerfarvepigment. En gennemstukken bjælkeende på nordfacaden er et synligt bevis på, at huset er et bindingsværkshus og ikke et grundmuret hus. Taget er stråtaget, stråmynding med kragtræer og stråtaget afsluttes i gavlene af vindskeder. I kip 2 skorstene med sokkel og cementafdækning, ligeledes kalkede som facaderne. Overgavlene er beklædt med en vandret bræddebeklædning, brunmalet. Vinduerne er 2-karmsvinduer med 3 forskellige opdelinger, enten som 3-rudede eller 6-rudede rammer eller helrudede rammer. Vinduerne er malet i den gængse grønne oliemaling, der på fineste vis afbleges til en mat blåliggrøn farve. Ud fra vinduernes profilering og her lodpostens profil skønnes vinduerne at være fra omkring år 1800. Indgangsdøren er en to-fløjet dør i en rammekonstruktion med et glasfelt og en fyldning, repareret med en vandret bræddebeklædning i fyldningen. Dør i gavl er listebeklædt.

Ud for den vestre gavl er placeret en garage-og udhusbygning, grundmuret og med ensidig taghældning, belagt med eternit bølgeplader. Bygningen er udstyret med en skorsten til vaskehusets gruekedel. Gavlen mod Landsbygaden afsluttes med en vandret murkrone.

Omgivelser: En åben og frodig forhave med en stor variation af stauder, stenhøjplanter og rosenbuske, som har givet huset navnet Rosenly, og forhaven iklæder på fineste vis huset. Vest for huset og udhuset en kvadratisk have, hvor der er blomsterbede, urtehave og frugttræer. Haven afgrænses ud imod Landsbygaden af et trådhegn.

Baggrund: I sine erindringer fra drengeårene i Sengeløse skriver Willy S. Jensen, at ved opkørslen til Hans Peters, tømmerens, lå der langs med den nordre gade, Landsbygaden, et langt gult hus med stråtag, her boede Henry, Vilhelmine og sønnen Erik. Henry kom ovre fra hjørnet af den søndre gade og Hakkemosevej, Ved Kæret 15, som søn af Ole Nilen og Kristine. Willy S. Jensen

fortæller videre, at hans far og Henry gik på jagt sammen, og det hændte, at de to familier havde aftensammenkomster, hvor han selvfølgelig legede med Erik, som var noget yngre end han selv, og at Erik fik ødelagt sin barndom, grundet sin mors helbred, da Vilhemine havde tuberkulose og døde inden Erik var blevet ret gammel.

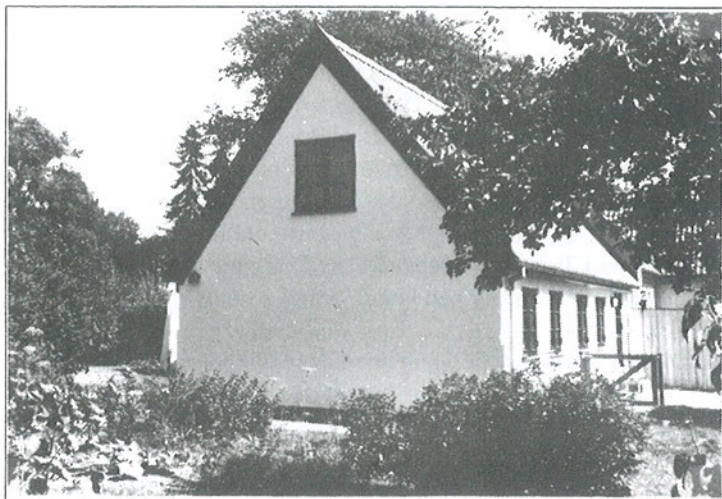
I dag ejes huset af Elsa Nielsen, som sammen med sin mand flyttede til Sengeløse i slutningen af 1940-erne. Han køber huset og da hun første gang ser det gule hus, udbryder hun, skal jeg bo i et hus med et hønsesusvindue, men det viser sig at blive et udmærket blomstervindue. Ægteparret arbejdede i mange år som pedelpar på Sengeløse Skole og senere kørte han blomster ud for nogle af de store gartnerier i Taastrup til blomsterhandlere inde i byen, og den store interesse for blomster han besad, er i dag stadig synlig i Elsa Niensens have.

Elsa Nielsen fortæller, at tidligere boede der en barber, der havde salon i udhuset, og hans kone var damefrisør med salon i den vestre del af huset, hvor der i dag er bad og toilet.

Bemærkninger: Et pænt og velproportioneret hus, bygget efter sjællansk byggeskik. Smuk og rigtig overfladebehandling med gulkalkede facader, hvor de grønmalede vinduer passer fint til, og de brunmalede trægavle stemmer fint sammen med stråtaget. Huset er i sine detaljer nøgternt og ærligt, intet er overgjort, men gjort ud fra traditionen, og derfor bliver dette hus så harmonisk i sit udtryk. Den frodige forhave understreger dette indtryk og giver sit tilskud til Landsbygaden. Dette gule hus ligger på en fremskudt position i gadebilledet og tegner gadebilledet. Derfor er vigtigt, at der ved senere fornyelse og istandsættelse af dette hus, er den samme sikkerhed i behandling af materialerne som der ses i dag, og at man underkaster sig samme knaphed og nøgternhed og ikke lader sig forlede til bondehusromantik.

Enfamiliehus i én etage med udnyttet tagetage, opført i 1777, og som er den vestlige del af et dobbelthus, matr. 43 d, der er nedrevet og genopført i 1987. Matriklerne er udstykket fra nabogrunden, Landsbygaden 58, matr. 43 a.

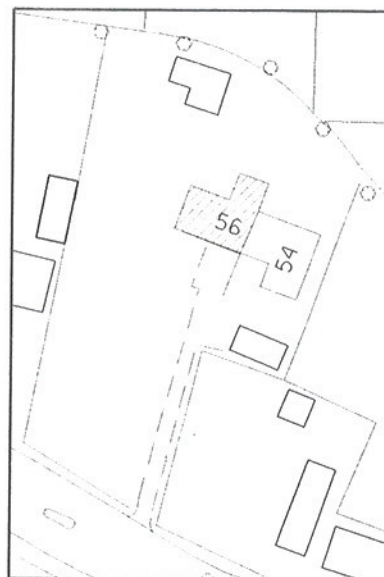

Et 5-fags hus med gavlen orienteret mod vest. Ommuret over kampestenssokkel, der er tjærret sort, facaderne fremstår pudsede og hvidmalede. Ingen synlige dele af bindingsværk. Der ses en tagrem på sydfacade og sugfjæld til dækning af bjælkeender. Heltag belagt med blåsort eternit bølgeplader, 2 ovenlysvinduer i den sydvendte tagflade, i kip en skorsten med cementafslutning. Tagbelægningen afsluttes i gavl af vindsceder, der er trukket et bræts bredde fri fra gavlens murværk. Nyere vinduer i de oprindelige vindueshuller, udformet som 2-karmsvinduer med 3-rudede rammer og med termoglas. Nyere hoveddør i rammekonstruktion med 4 øvre glasfelter og 2 nedre glatte fyldninger. Vinduer og døre står i en sort bejdse. En tilbygning vinkelret på hovedhuset, grundmuret, belagt med blåsorte eternit bølgeplader, overgavl er træbeklædt. I tilbygningen er der placeret en dør og et par mindre helrudede vinduer, foruden et 1-karms-og to 2-karmsvindue.

Omgivelser: Åben forhave med busket og frugttræer som afgrænses mod Landsbygaden af et et brunt stakit. Et areal fra vestgavl til skel i nord anvendes til urtehave og arealet bag husets nordfacade som udeopholdsareal. I skel mod vest og nord står der asketræer.

Baggrund: Ifølge Sengeløse-beskrivelsen af Willy S. Jensen ejedes huset af en hønsekræmmer ved navn Chr. Jensen, som også ejede Ved Kæret 9, hvor Willy S. Jensens forældre boede til leje i 1930-erne. Smeden overfor, Søren Hansen, fortæller, at der senere boede en mand, som havde en stor blomsterhave og som ernærede sig ved eller supplerede sit indkomme ved at sælge blomsterbuketter til restauranter og ved dørsalg inde i byen - altså inde i København.

Bemærkninger: Et stilfærdigt pænt hus, der igennem tiderne er blevet ombygget og de enkelte bygningsdele er løbende blevet udskiftet, men hustes hovedproportioner er blevet bevaret. De nye døre og vinduer er lig de oprindelige. Tagudskiftningen er pænt løst og uden stort udhæng, der ofte giver huse et tungt udtryk. En lys farve på døre og vinduer ville gøre huset mere let og harmonisk og virke mindre hårdt til de hvidmalede facader.

Enfamiliehus med værkstedsbygning, i én etage med udnyttet tage-
tage, gavlene orienteret øst-vest, opført i 1860.

Grundmuret hus over kampestenssokkel, der er sorttjærret. Facaderne fremstår pudsede og hvidmalede. Murværket afsluttes af en aftrappet gesims over 4 skifter. Sadeltag beklædt med metalplader, bukket som tagsten, overfladebehandlet og i en rød farve. I kip 2 skorstene. Til venstre for frontkvisten en heltagskvist over et 2-karmsvindue, sideflunke og trekant af lodret brædebeklædning. På nordsiden 3 heltagskviste, der er placeret symmetrisk på tagfladen.

Gavlene er udfornet som halvvalmede gavle og tagbelægningen afsluttes i gavlene af en kraftig vindskede, der går ned over gesimsen. Den oprindelige tagbelægning har været trukket svagt ud over murværkets gesims og været lagt direkte på murkronen og uden vindskeider. Gesimsens fremspring tjener det formål at beskytte muren i gavlen imod regn, såvel som facadegesimsen beskytter murværket imod regn og tilstoppede tagrender. Nyere vinduer i oprindelige vindueshuller, 2-karmsvinduer med 3-rudede rammer, forsynet med termoruder. Smalle sålbænke af cement. En to-fløjet havedør i rammekonstruktion med et øvre glasfelt og 2 fyldningspejle med rammeprofil. Dørhullet har et fladbuet stik. Indgangsdør af nyere dato, listebeklædt og med et glassideparti. Symmetrisk på sydfacaden en frontkvist, opmuret i front og sideflunke, hvor murværket afsluttes af en mindre markant gesims. Frontkvistens gavltrekanter er ligeledes forsynet med vindskeider, som går ned over gesimsen.

Vinkelret på huset er der placeret en bygning, opført 1860, grundmuret over kampestenssokkel, hvor det nordøstlige hjørne er afskåret. Sadeltag belagt med metalplader. I østfacaden mod gårdsplads en 2-fløjet port i en revledørskonstruktion, porthullets bue går op i tagfladen, for at få tilpas højde på åbningen, 2 jernvinduer i lavformat med 8 ruder og med fladbuet stik.

Tidligere værkstedsbygning med en trempelkonstruktion, nu ombygget til bolig, én etage med uudnyttet tagetage, og beliggende næsten parallelt med hovedhuset, opført i 1800.

Et 7-fags bindingsværkshus, hvor stolperne står på syldstene. Facaden mod syd fremstår ommuret og hvidmalet, facaden mod nord fremstår med synlige stolper, sidebånd og gennemstukne bjælkeender, alt er hvidkalket. Trempelkonstruktionen fremstår som en lodret brædebeklædning med fer-og not samling, afsluttet med et vandbræt, malet i en svenskrød farve. På nordsiden er trempelvæggen trukket ud over bindingsværket, idet der på stolperne er fastgjort knægte, der bærer bræt og vandbræt, der lukker trempelvæggen. Trempelvæggen er hul og udfyldt med tang som isolering. Denne fremskudte trempelvæg ses ikke i sydfacaden, da der er opmuret en skalmur på bindingsværksfacaden og isat nye vinduer. Gavlene fremstår i murværk. Sadeltag, 30 grader, belagt med bølgeformede metalplader. Da tagrummet har været anvendt til lager, formodes det at have et frit rum og tagkonstruktionen er enten en stoleværkskonstruktion eller en åsekonstruktion. I kip en skorsten uden sokkel men afsluttet med en cementafdækning.

I sydfacade 2 stk 3-karmsvinduer, nyere indgangsdør i en ramme-konstruktion, desuden en dør til birum af ældre dato, udført som en rammekonstruktion med glasfelter og fastfyldning. I trempelen en

to fløjet lem. I vestgavl et vindue i tagetagen. I nordfacaden henholdsvis 1 stk 3-karmsvindue og 1 stk 2-karmsvindue med 3-rude rammer samt et højtsidende rektangulært vindue med en top-hængt ramme. I tremplen 2 ventilationsåbninger til loftsrummet, afdækket med trægitter. I østgavl 1 stk 2-karmsvindue.

Konklusion: Den nu ombyggede værkstedsbygning er i følge BBR opført i år 1800. Det skønnes, at kun stueetagen er fra dette tidspunkt, og at overetagen formodentlig er fra samme tidspunkt som hovedhuset. Trempelkonstruktioner ses ikke i begyndelsen af 1800-årene og ej heller en taghældning på 30 grader, som indebærer et tagdækningsmateriale, der kan klare så lave hældningsgrader og er et andet materiale end strå og tegl. Det oprindelige tag har sandsynligvis været et tagpaptag. De første tagpaptage ses i begyndelsen af 1880-erne, og det er sandsynligvis på dette tidspunkt bygningen får sin endelige udformning.

Omgivelser: Arealet foran hovedhuset er åbent og bliver afgrænset af nr 52, Rosenly. Af markante træer på grunden er der et bøgetræ ved Rosenlys gavl samt elmetræ i skel mod nord.

Baggrund: Willy S. Jensen fortæller i sine erindringer, at tømmer Hans Peter Andersen boede her i 1930-erne med sin familie, og han bemærker, at det store hus, der er bygget i nyere tid, var nødvendigt, for familien bestod af 6 børn og en bedstemor, så der var nok at skaffe det daglige brød til. Endvidere fortæller Willy S. Jensen, at Hans Peter havde et dejligt stort værksted med alt, hvad der hørte tømmer- og snedkerfaget til.

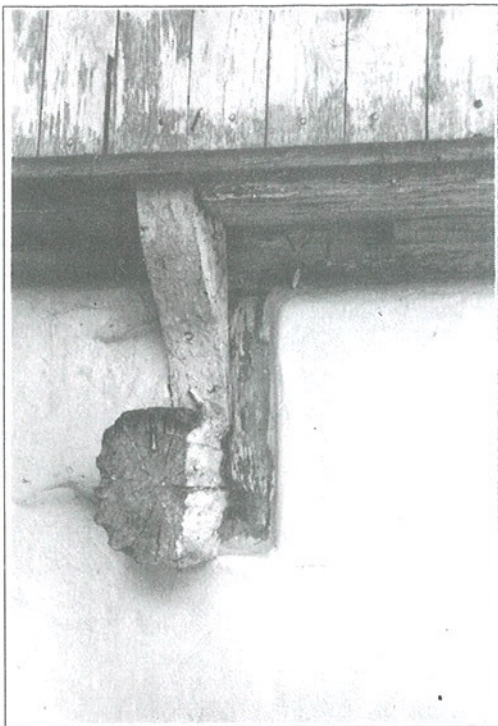

Rudolf Larsen, som bor i nr 48 og er nabo, fortæller, at den skrå afskæring hans grund har fået, skyldes, at der skulle være plads til hesteomgang til at drive nogle af tømmerværkstedets maskiner. I dag er værkstedet indrettet til bolig.

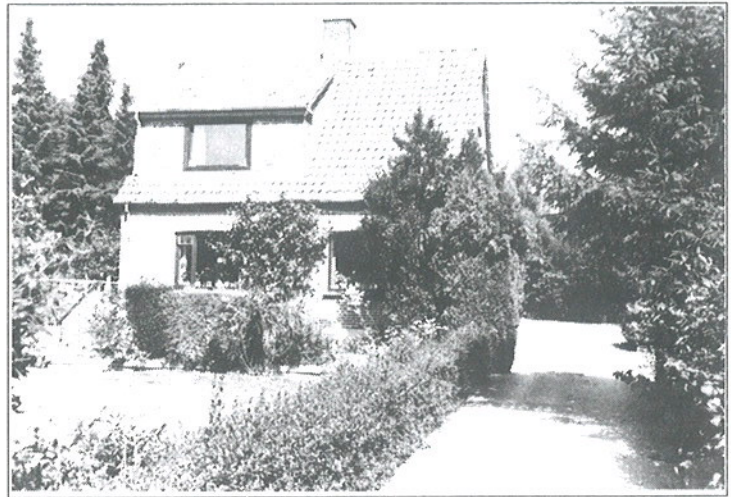
Bemærkninger: Et fornemt og harmonisk hus, som er opført i en landlig byggestil. Huset har rod i den klassicistiske arkitektur, der var fremherskende ved opførelse af den tids større stuehuse på landet. Derfor er placeringen af kvisten på sydsidens tagflade et brud med den stramhed og symetri, som er husets grundlag, og kvistens placering er lidt uforståelig, når der let kunne tages dagslys ind via vestgavlens facade. Nordfacaden er næsten blevet gjort facadeløs og de 3 tagkviste virker meget dominerende, istedet for kvistenes dominerende heltage, kunne de være udformet med mindre tage, eksempelvis et svagt buet tag. Tagfladen mangler det farvespil og den karakter, som et tag af røde vingetegl kunne have givet. En tagflade af teglsten lægges normalt i mørtel direkte på gavlens murkrone, således at tagstenene lige går ud over murkronen og beskytter denne, og detaljen med vindskederne, der går ned over gesimsbåndene, kunne være undgået.

Udhuset, den gamle vognport er et fint tilskud til gårdmiljøet, og gårdens skrå afskæring fortæller historien om tidligere tiders hesteomgang.

Værkstedbygningen - nr 50 B - fortæller så megen historie, især bygningshistorie, at der bør hægges med kærlig hånd om denne bygning. Nordfacadens bindingsværk og gennemstukne bjælker bør bevares og ikke ommures og ligeledes bør trempelens træbeklædning bevares, så bygningen stadig har karakter af en værkstedsbygning. Ønskeligt at sydfacadens bungalowsagtige vinduer blev udskiftet med en vinduestype, der passer bedre til bygningen.

Enfamiliehus i én etage med udnyttet tagetage, gavlene orienteret øst-vest, opført i 1937.

Grundmuret hus over støbt sokkel, i røde teglsten og muret i krydsforbandt, murkronen afsluttes af en aftrappet gesims over 4 skifter. Heltag belagt med røde vingetagsten. I kip en skorsten, afsluttet med en cementafdækning. Asymetrisk på tagfladen er der placeret en taskeskivst, hvis taglinie begynder i kippen, sideflunkerne fremstår i mur. Kvistfronten fremstår som en ramme af træ med en udmuring. I sydfacaden nyere vinduer i de oprindelige vindueshuller med et fast glasparti og en gående ramme, forsynet med en trækrude, kvistvinduet er af nyere dato, med en tophængt gående ramme, vinduerne fremstår i en brun bejdse. I nordfacaden et oprindeligt vindue, udformet med et fast glasparti i midten og 2 gående rammer, hvoraf det ene er forsynet med trækrude, karmen står grønmalet og rammerne er malet hvide, desuden et ovalt vindue med gående ramme. I østfacaden en indgangsdør af nyere dato, udført som en rammedør med 2 glasfelter, hvorover der er sat smalle lister som tremmer. Tagetagens gavlvindue er et 2-karmsvindue med 2 sidehængte rammer og over tværposten en tophængt ramme. Over alle vindues- og dørhuller er der et fladbuet helstensstik og vinduerne er forsynet med sålbænke af skiferplade. Vestfacaden står som en ubrudt murflade. Sidebygningen, som er opført samtidigt med huset, går vinkelret ud fra dette, rummer bagindgang, badeværelse, vaskehus og garage. Grundmuret over støbt sokkel og murværket fremstår som hovedhusets. Heltag, belagt med tagpap.

Omgivelser: Huset ligger tilbagetrukket fra Landsbygaden og arealet herimellem og huset er et haverum, afgrænset mod gaden af en butiksbygning. Ved husets sydfacaden et opholdsareal med beplantning, herudover frugttræer og urtehave. I vestskel nåletræer, i skel mod øst en hæk.

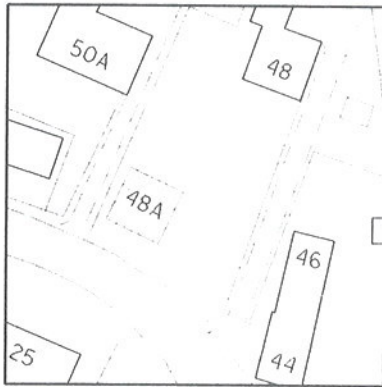
Baggrund: Ejeren af huset, Rudolf Larsen, kom til Sengeløse i 1932 som møllersvend og arbejdede oppe på motormøllen som lå syd for kirkegården, hvor kirkegårdsudvidelsen er placeret. Da Rudolf Larsen stiftede familie byggede han huset i 1937 for beløbet 6.400 kroner. Rudolf Larsen kunne ikke optage kreditforeningslån førend huset var opført, og dengang var der ikke noget

der hed byggelån eller kassekredit, så han måtte låne pengene af en bekendt og så betale tilbage, da huset stod færdigt og lånet kunne udbetales. Huset blev opført af en murermester fra Taastrup. Rudolf Larsens kone, Martha, er en Sengeløser, nemlig Kristine på Broens datter, og Kristine boede i Ved Kæret 1.

Bemærkninger: Et pænt hus, der er et godt eksempel på traditionel byggeri med detaljer som gesims, opskalkning af taget, stik over dør-og vindueshuller. Huset er opført af gedine materialer som røde mursten og røde tegl, der patinerer på en smuk måde - ældes med ynde - og har en fin stoflighed.

Taskekvisten virker meget dominerende på sydfacaden og vinduerne står som sorte huller i facaden, en opdeling af vinduerne og af taskekvistens vindue i 3-karmsvinduer med opdelt rammer, ville binde kvisten sammen med facaden, og vinduerne ville blive en del af facaden fremfor huller i facaden.

Erhvervsbygning i én etage, opført 1960.

Grundmuret bygning over støbt sokkel i gule sten og opmuret i halvstensforbandt. Sadeltag belagt med grå eternit bølgerplader. Gavlene markerer sig som murvinger i facaden og som brandkarmer i tagfladen. I sydfacaden 2 kvadratiske vinduer og 2 indgangsdøre, rammedøre med glasfelter.

Baggrund: Bygningen er opført af ejeren af nr 48, Rudolf Larsen, på vis matrikel bygningen ligger og har rummet damefrisørsalon. I dag er der klinik for zoneterapi.

Bemærkninger: En anonym bygning, der ligger på et meget frem-skudt sted på Landsbygaden. En pudsning af facaderne og en hvidmaling ville få huset til at falde bedre ind i omgivelserne, og et stort markant lindtræ eller asketræ ved den østre gavl ville skærme bygningen og gøre den mere intim. Det er vigtigt for landsbyen, at mindre erhvervsbygninger som denne eksisterer, da den kan opfylde mange funktionskrav.

Den nordre del af et længehus i én etage med udnyttet tagetage, opført i 1777.

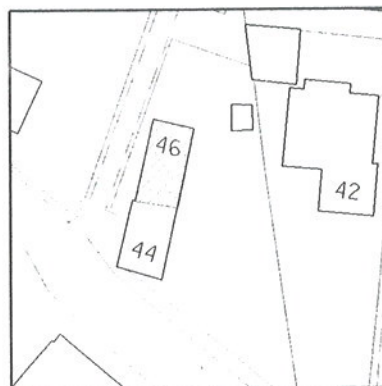

Et 6-fags bindingsværkshus, sat over syldstene, ommuret. Udover én synlig bjælkeende på vestfacaden ingen synlige tegn på bindingsværk, facaderne står pudsede og kalkhvidtede. Overgavlen beklædt med en profileret finérplade. Sadeltag, belagt med metalplader, der er malede i en sort farve, i tagkip en skorsten med sokkel og afsluttet med udkragede bånd. Tagfladen har udhæng til langsiderne, spærenderne er synlige og mellem disse en afdækning. I vestfacade 3 stk 2-karmsvinduer med 3-rudede rammer, 2 stk 1-karmsvindue med 3-rudede ramme, alle med termoglas, hvoraf det ene er sammenhængende med indgangsdøren, der af nyere dato og en halvdør i rammekonstruktion, øverste del med 2 glasfelter og 2 fyldninger, nederste del med 4 fyldninger. I nordfacadens gavl et nyere trekantet vinduesparti med et rektangulært oplukkeligt felt. I østfacade en nyere to-fløjet dør med 10 ruder pr fløj og termoruder. Vinduer og døre fremstår i en chromrød farve. Gavlens træbeklædning er sortmalet.

Omgivelser: En intim lille have med nåletræer i nord-og vestskel. Et tidligere udhus har karakter af havehus, kvadratisk i grundplan, grundmuret og hvidkalket, med ensidig taghældning, belagt med eternit bølgeplader. I vestfacade en dør opdelt i 10 ruder.

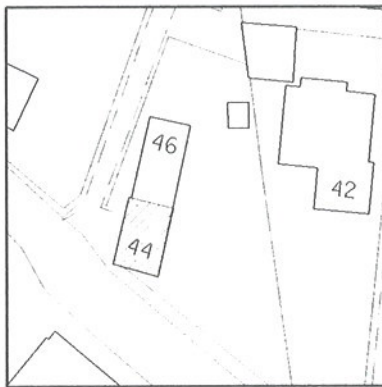
Baggrund: Se nr 44.

Kommentar: Et pænt og harmonisk hus med mange gode detaljer og som er meget ærligt i sit udtryk. Vinduernes profiler er spinkle og de nyere et-karmsvinduer og dør er fint tilpasset huset. Husets farveholdningen er ganske fin. Dog bryder nordgavlen det eller harmoniske indtryk, en lodret brædebeklædning 1 på 2 ellers brædder med lister og et 3-karmsvindue ville være at foretrække.

En del af et længehus i én etage, gavlen vendende mod syd, opført i 1577.

Denne del af længehuset er det ældste verdenslige hus i landsbyen.

Det er et ommuret bindingsværkshus, sat over syldstene, men der er ingen synlige tegn på facaden af bindingsværk, og huset fremstår pudset og kalkhvidtet. Sydgavlen er forsynet med en skalmur i røde teglsten, og overgavlen er beklædt med lodrette brædder og lister, afsluttet med vandbræt. Sadeltag, belagt med strå, stråmynding med kragtræer, stråtaget afsluttes i gavlen af vindskede, der er friholdt fra gavlen af et underbræt. I kip en skorsten med sokkel og afsluttet med udkraget bånd. Inddækning af skorstenen med klinklagte brædder. Rundbuede kviste i den øst- og sydvendte tagflade, begge med rektangulære tophængte vinduer og kvistfront af klinklagte brædder. Under tagskægget 3 kraftige vindbrædder, der fungerer som sugfjæl og måske dækker over kæmmede eller glammede bjælker.

I vestfacaden 4 stk 2-karmsvinduer, med helrudedes vinduesrammer, i sydgavlen samme vinduestype og i gavltrekanten et 2-karmsvindue med 3-rudede rammer. I østfacaden 2 stk 2-karmsvinduer med 3-rudede rammer, som skønnes at være fra midten af 1800-tallet ud fra hjørnebåndenes udformning. En to-fløjet indgangsdør i ramme-

konstruktion med kvadratisk glasfelt og listebeklædt fyldning. Vinduer, dør og gavlens bræddebeklædning er malet i en mørk rød farve med en blåviolet tone.

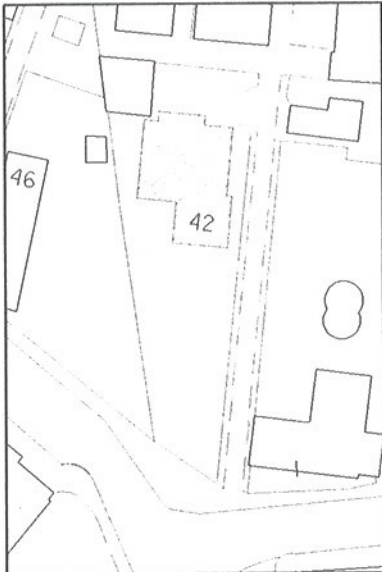
Baggrund: I Willy S. Jensens erindringer beskriver han huset som lille An`ses hus, at et udhus lå med siden ud mod vejen og beboelsen med gavlen, at det var et ret langt hus, og mon ikke det var til to familier? Det forekommer ham, at den ældste af An`ses børn, Jens havde sin første lejlighed her. Et foto fra 1930-erne viser, at vestfacaden er uden kvist, at der senere er isat ét vindue mere.

Omgivelser: Langs vestfacaden en lav klippet hæk, som på fin måde giver afstand til de forbipasserende, der skal videre til nr 46. Ligeledes er der langs Landsbygaden en hæk af natur og et meget karaktergivende stort og smukt egetræ.

Bemærkninger: Alt i alt et pænt hus med mange fine detaljer som de velbevarede vinduer, en nyere indgangsdør, der falder pænt ind i facaden, en rigtig udført skorstenspipe med udkrægning og bånd. De ting, der vægter i negativ retning, når der skal ses på helhedsindtrykket, er meget lette at ændre, såsom pudsning og kalkning af gavlens røde murstensvæg. Et mindre tagudhæng ville gøre facaden mindre tung og de bastante vindbrædder og deres vanskelige afslutning i gavl og mod naboskel ville kunne undgås. Et vindbræt, et såkaldt sugfjæl skal placeres højere oppe under tagskægget. Den stærke røde farve misklæder huset og især gavlen og farver som chromgrøn, chromrød eller rødbrun kan anvendes til dør og vinduer, træbjæle eller en rødbrun maling til gavlbeklædningen. Huset er meget vigtig for Landsbygadens rummelige fornemmelse og det lukker visuelt gaderummet, set mod øst.

Enfamiliehus i én etage med kælderetage og udnyttet tagetage med gavlene orienteret øst-vest, opført i 1949.

Grundmuret hus over støbt sokkel, opmuret i røde teglsten og i krydsforbandt. Heltag, belagt med røde vingeteglsten, og med udhæng til langsider og gavle, tagkonstruktionen aftegner sig som en åsekonstruktion i gavlene med 4 synlige ender. Tagudhængets underside er listebeklædt og tagskiven afsluttes af vindskeder, alt træværk er malet hvidt. Tagfladen er trukket ud over den udvendige kældertrappe. I kip en skorsten med cementafdækning. I tagfladen mod nord et ovenlysvindue og mod syd 3 ovenlysvinduer. På sydfacaden en udbygning, grundmuret over støbt sokkel, udført i røde teglsten og i samme forbandt som hovedhuset. Murværket afsluttes af et rulleskifte, hvorpå der hviler en tagrem, som bærer det flade tag, der udtrykker sig som en skive og går ud over murværket.

Vinduerne er udformet som 3-karmsvinduer med én gående ramme, i sydfacaden et skydedørsparti af nyere dato og i udbygningen et etagehøjt 3-karms vinduesparti, Indgangspartiet består af en listebeklædt dør med et sideglasparti.

Omgivelser: Havearealet er omgrænset af en høj hæk mod Landsbygaden og den private stikvej til de bagvedliggende udstykninger. I haven står der enkelte frugttræer og 2 birketræer, som er et af de karakteristiske træer i villahaver i 1950-erne, da birk er hurtigt voksende, er et højt og slankt træ med et let løv, der passer til den nye tids krav til haven om sol og kun let skygge.

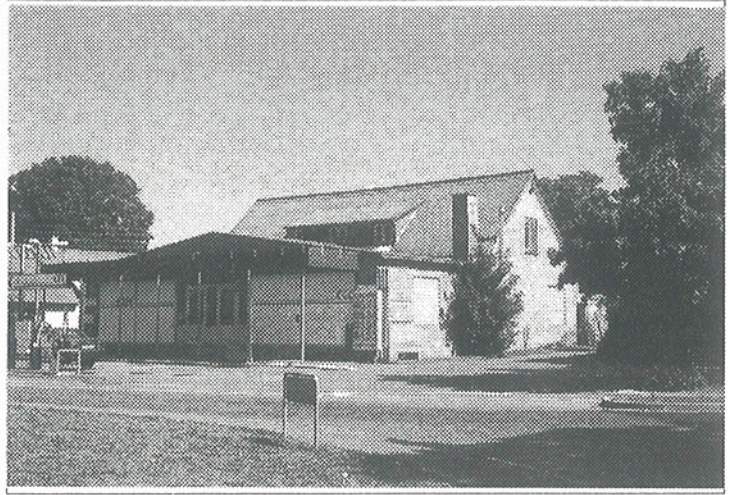
Bemærkninger: Huset er en typisk repræsentant for efterkrigstidens villabyggeri, der har sin rod i 1920-ernes Bedre Byggeskik, dog har denne periodes villaer ikke samme sikre proportioneringsans og omhyggelige detaljeringsgrad som husene fra 1920-erne havde. Kendetegnene for 1950-ernes huse er, at nu afsluttes murkronen ikke af gesimsbånd men af store tagudhæng til beskyttelse af murværket, og ofte ses åse i gavlene, husene er næsten altid forsynet med trekarmsvinduer mod syd. Der er en større sammenhæng mellem hus og have i 1950-ernes enfamiliehusbyggeri end der var i tidligere årtiers byggeri.

Det er vigtigt fremover at bevare tagudhængets træværk som hvidmalet, der giver tagfladen en lethed. Denne periodes huse har volu-

men og krop, bygget af gode gedine materialer som mursten og tegl, kvaliteter som de følgende årtiers enfamiliehusbyggeri ikke besidder, derfor er det vigtigt at netop disse huse bevares i deres oprindelige udformning.

Erhvervsbyggeri i én etage med kælderetage og udnyttet tagetage med gavlene orienteret nord-syd, opført i 1927 og med tilbygning, som er opført i 1968.

Grundmuret bygning over støbt sokkel, opmuret i gule mursten og i krydsforbandt med trukne fuger, murkronen afsluttes med en sparrenkopesims. Sadeltag belagt med grå eternit bølgeplader, på den vestvendte tagflade en bred pultkvist med 3 stk 2-karmsvinduer. På vestfacaden en tilbygning af nyere dato, opført af gule mursten med et sadeltag med lav tagrejsning. Tilbygningens facadefront består af et dobbelt dørparti og en let facadebeklædning, og bygningen er udstyret med et baldakintag. I den nordvendte gavlfacade et nyere dørparti og et blændet vinduesparti, i tagetagen 2 stk 2-karmsvinduer. I den sydvendte gavlfacade blændede vindueshuller og i tagetagen 1 stk 2-karmsvindue.

På hovedhusets østfacade en tilbygning i gule mursten, sadeltag med grå eternit bølgerplader og med lav taghældning.

Baggrund: Oprindeligt lå her på matriklerne 11 b og 11 c 2 gårde, Solbakkegård og Odinsgård. Solbakkegård brændte i 1890-erne til lige med flere huse og gården blev genopført uden for landsbyen, Odinsgården var allerede i 1850-erne blevet udflyttet og opført øst for landsbyen. I 1927 opførtes den nuværende bygning som brugsforening og med bolig for brugsuddeleren. Den første brugs var beliggende på Landsbygaden 29. I sine erindringer fra Sengeløse fra 1925-40 skriver Willy S. Jensen, at brugsen var en velassorteret forretning, så der manglede intet til de daglige fornødenheder. Uddeleren kom fra Jylland og som Willy S. Jensen bemærker en lidt speciel jyde og ikke lige hans nummer. Brugsen var nemlig ikke et sted småkårsfolk handlede, det var kun for bønder og gartnere. Videre fortælles der, at brugsen havde en af byens to benzintanke, en BP-tank og at det altid var spændende at se, når den hestetrukne tankvogn var der for at fylde lageret op med benzin og petroleum.

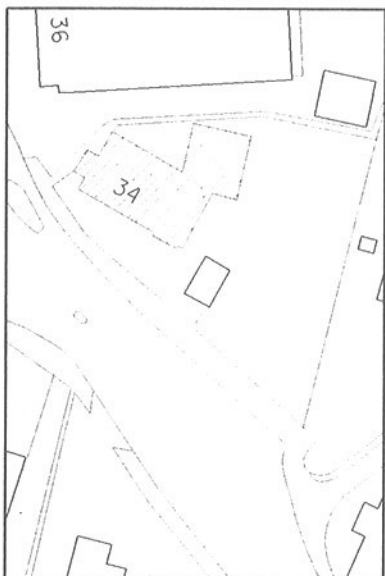
Et foto af brugsens vestfacade, formodentlig taget kort tid efter at den er flyttet hertil, viser en velproportioneret bygning, der i udseende ligger langt fra den bygning, der ses i dag. Selve butiksarealet lå i den nordvestlige ende af bygningen med et dørparti omgivet af 3-karmsvinduer, på murpillerne ved butiksdøren ses skilte. Privatboligen har spændt over 2 stk 2-karmsvinduer og ét 3-karmsvin-

due, alle vinduer udformet som korspostvinduer. Tagfladen var belagt med cementtagsten og i kip 2 skorstene med sokkel og gesims. Over dør- og vinduesåbninger fladbuede helstensstik.

Bemærkninger: En bygning, som ligger på en meget centralt sted i byen, fremstår som et uhomogent og klodset bygningsværk, der har sprængt stedets rammer. FDB, Fællesforeningen af Danmarks Brugsforeninger stod som rådgiver for utallige om- og tilbygninger af landets brugsforeninger, og dengang efter sigende som repræsentant for soliditet, og at holde de håndværksmæssige traditioner i hævd, men har totalt svigtet sin opgave her, ligesom de har gjort mange andre steder i landdistrikterne. Den oprindelige pæne og velproportionerede bygning er blevet kvalt af to store tilbygninger, uden hensynstagen til stedets placering i landsbyens gaderum og uden hensyn til landsbyens skala. Baldakintaget bør fjernes og tilbygningens facade, der var brugsens gamle indgangsfacade, bør ændres, så den passer til bygningens oprindelige udtryk. I dag har FDB udlejet bygningerne til et smedefirma, benzintankanlægget er stadig i funktion.

Enfamiliehus i én etage med udnyttet tagetage med gavlene orienteret øst-vest, opført 1894.

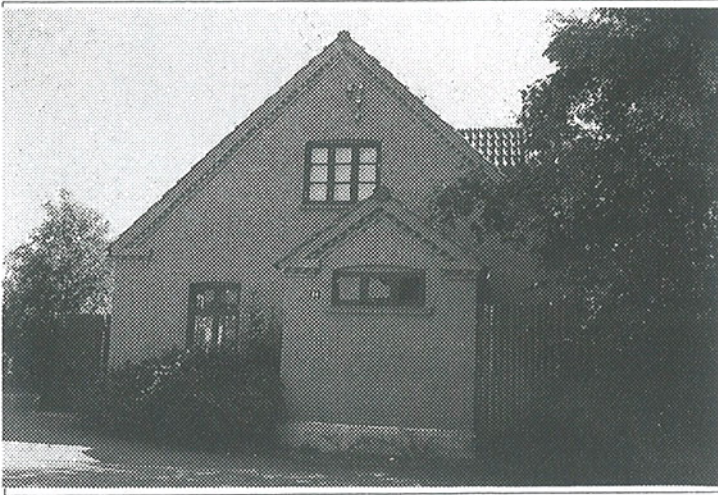
Grundmuret hus muret over kampestenssokkel, facaderne fremstår pudsede og malede i en stærk okkergul farve, som står med enhalvblank overflade. Murværket afsluttes med en savsnitsgesims. Heltag, belagt med tagsten, rødbrune og af beton. På sydsidens tagflade 3 stk helkviste over et 2-karmsvindue, front og sideflunke udført i let beklædning, malet i samme farve som facaderne, kvistenes tagbelægning som øvrig tagflade. Nyere vinduer i de oprindelige vindueshuller, udformet som 2-karmsvinduer med 3-rudede rammer, i gavlfacaderne ses desuden 1-og 3-karmsvinduer, alle vinduer står i en mørk rød farve. Et nyere hoveddørparti med et sideglasparti, dørbladet er udført med udfraesede fyldningspartier og står i samme røde farve som vinduerne. Over dør- og vindueshuller fladbuget helstensstik.

Næsten vinkelret på huset er der placeret en bygning, opført samtidigt med huset. Bygningen er grundmuret med sadeltag, belagt med røde eternit bølgeplader.

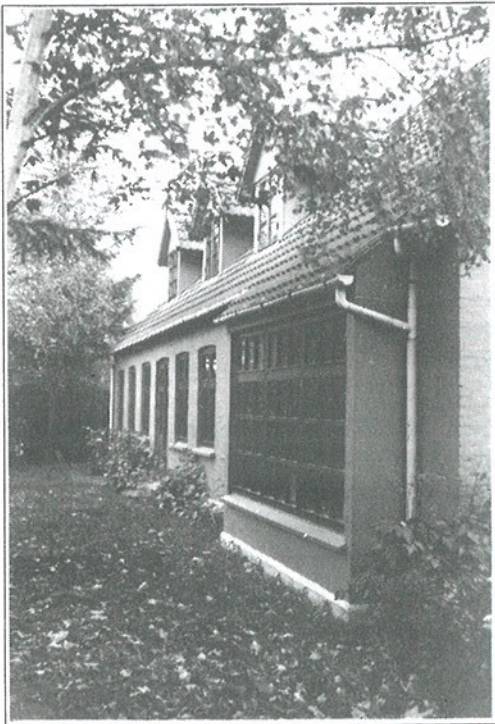
Baggrund: I sine erindringer fortæller Willy S. Jensen: "Ved siden af brugsen boede sadelmager Andreas Hansen og hans kone Johanne, datteren Helfrida, og jeg husker ikke, om der var særlig stor omsætning i sadelmageriet, men derimod huskes klart Johanne og hendes telefoncentral. Her var hele byens navle, hvor man i realiteten allerede dengang kunne komme i forbindelse med hele verden. Johanne var da helt sikkert yderst loyal, men fakta var, at hun vidste mere end den øvrige del af byen, og så gættede man på, hvor hun havde sin viden fra. Imidlertid var det altid spændende, når mor skulle telefonere, og vi havde taget plads i den lille box, der vendte ud mod gadekæret. Det kunne også lade sig gøre at blive ringet op her, når man i forvejen havde aftalt dag og tilnærmelsesvis tid."

Ud fra denne beskrivelse forstås det, at sidebygningen har rummet sadelmagerværkstedet og tilbygningen på vestgavlen gav adgang til telefoncentralen og rummede den lukkede telefonbox, som Willy S. Jensen beskriver.

Hvor huset ligger, lå der tidligere 2 gårde, Solbakkegård, der brændte i begyndelsen af 1890-erne, og Odinsgård, der blev udflyttet i 1852.

Omgivelser: Af karakteristiske træer står der ved indkørslen et ahorntræ. Haven ud imod Landsbygaden er afgrænset af en naturhæk, der forhindrer indblik.

Bemærkninger: Et pænt og helstøbt hus, hvor udskiftning af vinduer er gjort nænsomt og vinduesdetaljerne er spinkle og dermed lig de oprindelige vinduer. Huset ville have fremstået med større stoflig virkning, hvis facaderne ikke var blevet behandlet med en såkaldt plastikmaling, der står halvblank og er bastant i sin farvetone, men istedet var blevet kalket i en lys okker kalkfarve. Det samme gør sig gældende for tagfladen af betontagsten, en rød vingetagsten ville have haft en anden stoflig karakter og en hel anden intens farve. I tilgift ville et tegltag ældes på en smuk måde og bevare sin varme farve. Kvistenes tage er noget dominerende, da det er vanskeligt at lægge tagsten på små tagflader, så tage af pap eller zink kunne have været en løsning og dermed en lavere hældningsgrad på kvisttagene have været mulig.

Enfamiliehus i én etage med udnyttet tagetage, gavlene orienteret øst-vest, opført i 1894.

Grundmuret hus over kampestenssokkel, facaderne fremstår pudse i en filtsning. Murværket afsluttes med en gesims over 4 skifter med helsten, kop og petring som mønster i gesimsbåndet, en såkaldt tungeformet gesims. Sadeltag belagt med naturskifer, der er lagt i diagonalmønster afbrudt et vandret mønster. I kip en skorsten med sokkel og gesims. I sydfacade 4 stk 2-karmsvinduer med uopdelte rammer med termoglas, et dørparti med et sideglasparti, hvor dørbladet er en rammekonstruktion med 2 glasfelter. I østfacaden en dør i rammekonstruktion med glasfelter. I nordfacaden 3 stk 2-karmsvinduer og en dør ligeledes i rammekonstruktion med glasfelter. I hver gavl i tagetagen et 2-karmsvindue. Over døre- og vindueshuller et faldbuget helstensstik. Alle døre og vinduer er af nyere dato og hvidmalede.

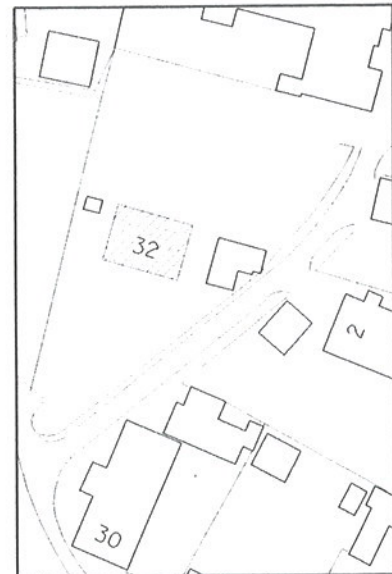
Ud for østgavlen er beliggende et grundmuret udhus med 3 døre, ensidig taghældning, hvor tagfladen er belagt med grå eternit bølgeplader.

Omgivelser: Huset ligger tilbagetrukket fra Landsbygaden, og forhaven ender i en spids vinkel mod gaden og har en lukket karakter. I haven findes der frugttræer og rester af gamle staudebede, langs med naboskel selvgroede hylde træer, elme og ahorntræer. I det vestlige skel står der et hegn af syrener.

Baggrund: Willy S. Jensen fortæller i sine erindringer, at på den modsatte side af Strædet - nu Smedeløkken - havde Jensine sit hus og han tror så galt hun havde fire børn, hvoraf han kun husker Hagen og Ingrid. Endvidere beretter Willy S. Jensen, at der var to lejligheder i huset, og her boede hans forældres venner også en overgang, så han er jævnligt kommet der.

Naboerne fortæller, at huset stadig omtales som Hagens hus, at Hagen døde for ikke så mange år siden og havde boet sammen med sin moder, der tidligere havde gået ud som kokekone.

Bemærkninger: Et pænt og velproportioneret hus med fine detaljer som gesimsen, det kunstfærdige lagte naturskifertag. Pudsning af facaderne har frataget huset sit karaktertræk, det har været opført til at stå i blank mur, som er de gule mursten, der angiveligt har

haft trukne fuger og været muret i krydsforbandt ligesom de øvrige huse i landsbyen fra samme periode. I dag står det lidt gråt i gråt og tungt, og nu kan man frygte for, at facaderne vil blive malet med en plastikmaling i en tung og kras farve. Huset bør kalkes i en svag lys okker farve med kalkhvidtede gesimsbånd, der vil stå godt til naturskifer tagets farve. Med lidt nænsomhed vil naturskifertaget under forudsætning af, at udskredne skifre fastgøres, kunne holde i mange år endnu. Skifertage er trolig holdbare og kan ligge i mere end hundred år. Sydfacadens dørparti ville have gjort sig bedre som en 2-fløjet dør. Ligeledes savnes der en opsprosnings af 2-karmsvinduerne og en mere nuanceret udformning af de øvrige døre, så de signalerer, om det er indgangsdør, bagdør eller havedør. Det er et hus, der med lidt kærlig pleje og omtanke vil kunne fremstå som et meget fint eksempel på en blanding af gode solide håndværkstraditioner og artisteri.

Enfamiliehus i én etage med udnyttet tagetage og gavlene orienteret nord-syd, opført i 1877 og ombygget i 1976.

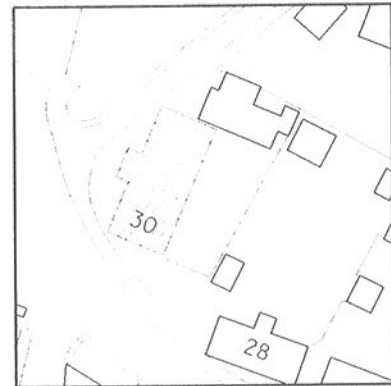

Grundmuret hus over delvis kampestenssokkel og støbt sokkel, beklædt med kalksandstensskaller i murstensformat og skalmuren afsluttes af et rulleskifte. Sadeltag belagt med røde eternit bølgeplader, på den vestlige tagflade en frontgavl med balkon, på den østlige tagflade 3 ovenlysvinduer. Tagfladen danner et markant udhæng og afskæres vandret og spærenderne lukkes af en brædebeklædning, i gavlene afsluttes tagfladen af vindskeder. Overgavlene er beklædt med 1 på 2 ikke kantskårne brædder. I vestfacaden et indgangsparti som på 1. salen danner en fremskudt balkon i frontkvistpartiet. Indgangsdørpartiet består af en dørplade af teaktræ med udfræsedede fyldningspartier og sideglaspartier med røgfarget råglas. To murvinger går vinkelret ud fra partiet, hvorpå balkonpladeskiven hviler og skyder sig frem fra frontkvisten. I kvistens front et dør-vinduesparti, altanrækværket består af kvadratiske felter med et kryds og en kvadratisk ramme, malet hvidt ligesom balkonskiven. På hver side af dette parti 2 stk 3-karmsvinduer med en gående ramme. I den sydlige gavlfacade et helruddet kvadratisk vindue i overgavlen. I den østvendte facade 2 stk etagehøje vinduespartier, hvoraf det ene er udformet som et skydedørsparti og desuden et tilbagetrukket vinduesparti. Nordgavlen fremstår som en ubrudt murflade. Alle vinduer står i en teaktræs-farvet bejdse.

Omgivelser: Forhaven vender ud imod Landsbygaden og Smedeløkken, er afgrænset af betonknækfliser og en række rødbladede berberisbuske. I det østlige skel 2 udgåede elmetræer, der set ud fra den bladløse krone har haft stor betydning for det østvendte have-rum.

Baggrund: Ifølge Willy S. Jensens erindringer: "Sengeløse lå skam ikke længere ude på landet, end at der også var en pantefoed, og han boede i det lange hus på hjørnet af Strædet og hed Bang. Om det var den senere pantefoed, Gyrtz, der foretog ombygningen af huset, husker jeg ikke, men der blev på et tidspunkt rettet gevaldigt op på det."

Ejer oplyser, at købmand Albert Hansen købte huset af Bang's enke og satte huset i stand og solgte det senere til sin svigerdatter og søn, Ethel og Frederik Albert Hansen.

Bemærkninger: Et meget ombygget hus, hvor ingen bygningsdele går længere tilbage end til den sidste foretagne ombygning i 1976, undtagen de 2 stk 3-karmsvinduer i vestfacaden. De genkendelige træk fra husets opførelse i 1877 er længehusformen. Det er et hus uden de stedlige og tidsmæssige karakteristika og kunne være placeret hvor som helst i enhver parcelhusudstyknings, huset bryder den byggetradition, som er gældende i landsbyen. De fremmede elementer er følgende: den gråhvide kalksandstensfacade, altanpartiet, indgangsdørpartiet, østfacadens vinduespartier, løsningen af tagfoden og udhænget. Huset ligger på en fremskudt position i landsbyen og lukker gadeforløbet Ved Kæret, derfor er det af stor betydning, hvordan dette huses udformning, detaljering og farvesætning er.

Enfamiliehus i én etage med udnyttet tagetage, gavlene orienteret øst-vest, opført i 1777.

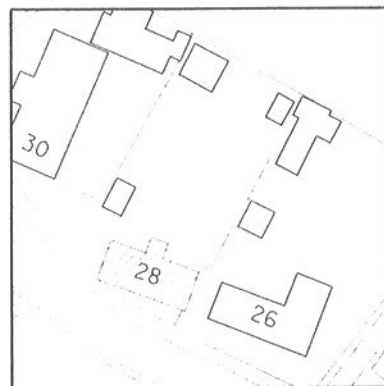

Et 7-fags bindingsværkshus, sat over kampestenssokkel. Bindingsværket er sortmalet og tavlene er malet med en hvid plastikmaling. Stolperne står direkte på sylden, løsholtene er i princippet tappet og fornaglet til stolperne og sammenbinder disse. Visse bjælker er gennemstukne og glammet til stolperne. I tidens løb er dele af bindingsværket blevet fornyet og især inden for de sidste årtier, er der sket en udskiftning, der ikke altid har fulgt den oprindelige måde at samle tømmeret på. Stråtag med mynding og kragtræer. I kip en skorsten med cementafdækning. Et sugfjæl lukker mellem tagrem og underside af tagfladen. Den østvendte gavl og overgavl er grundmuret, den vestvendte overgavl er bræddebeklædt med 1 på 2 og afsluttes med et vandbræt, træværket er malet i en gråblå farve. Tagfladen afsluttes af vindskeder og et underbræt. Nyere vinduer, der i udformning er lig de oprindelige med smalle sprosser, 2-karmsvinduer med 3 rudede rammer med enkelt lag glas, karmtræet er hvidmalet og rammerne er i samme blågrå farve som gavlbeklædningen.

I sydfacaden 6 vinduer, i den vestlige gavlfacades overgavl et vindue, i den nordvendte facade 4 vinduer, et rektangulært vindue med tophængt ramme, i det midterse fag en tilbygning, som fungerer som vindfang og som betegnes et bislag -en træskogang - når der tales om denne periodes huse. I bislaget en indgangsdør af nyere dato og i rammekonstruktion med øvre glasfelter og fyldninger.

Omgivelser: Forhaven mod Landsbygaden er afgrænset af et lavt stakit, malet i samme farve som husets træværk, gråblåt, hvad der giver en god sammenhæng. I forhaven plantet enkelte stedsegønne vækster, en sådan forhave kunne plantes til med mere frodige planter og som hører til i en gammel landsbyhave. Arealet vest for huset er parkeringsareal og belagt med perlesten. I gennem tiderne er der blevet fyldt på vejen og mange af landsbyens gamle huse er kommet til at ligge under vejniveau, og det gælder også dette hus.

Baggrund: Willy S. Jensen fortæller i sine erindringer fra Senge-løse, at Kristen Jydes - Jensen - hus var undseeligt, men Kristen og hans kone var halvgamle og havde 2 svagelige børn boende hjemme, så på den baggrund var der vel ikke noget at sige til, at det kneb med at holde alt i mønstergyldig stand.

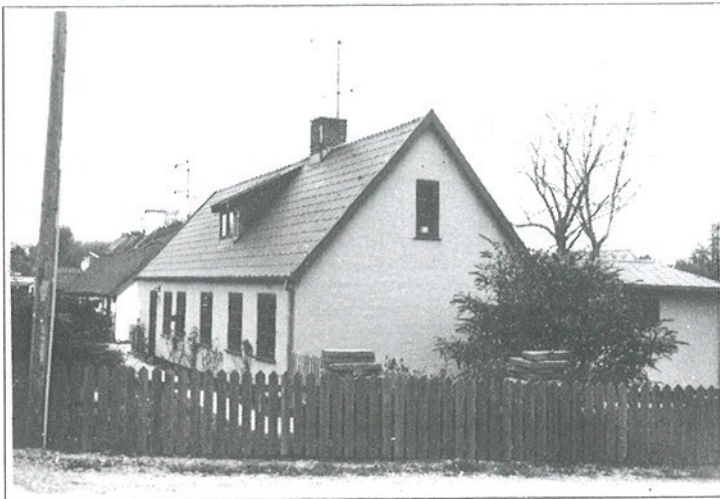

En nabo fortæller, at han har fået fortalt, at dette hus og nr 26 har været sammenbygget.

Bemærkninger: Et pænt og harmonisk længehus med gode detaljer omkring tagfod og gavlbeklædning. Løsningen af tilbygningen som et bislag er løst fint og helt i tråd med hvordan man tidligere løste vindfangsproblemet. Isætning af nye vinduer med smalle sprosser og enkelt lag glas, med kleine karm- og rammeprofiler er forbilledligt løst. Husets forholdsvis små vinduer ville ikke have kunnet bære kraftigt rammetræ og brede sprosser, som termoruder kræver, istedet er varmeisoleringskravet løst ved at opsætte fortsatsrammer. De plastikmalede tavle, murværket mellem bindingsværket, giver problemer med afskalning, en kalkning af tavlene ville skabe færre problemer med afskalning og ville være lettere at udbedre, samtidigt ville den kalkede flade have en blød stoflighed.

Enfamiliehus i én etage med udnyttet tagetage, gavlene er orienteret øst-vest, opført formodentlig i slutningen af 1700-tallet, ombygget i 1940.

Et 6-fags bindingsværkshus over kampestenssokkel, tilbage står 2 bindingsværksfag. Facaderne fremstår pudsede og malede i en gul farve. Sadeltag belagt med sort eternit skifer, i kip en skorsten med en cementafslutning. Tagflade afsluttes i gavle af vindskeder med underbræt. På den sydvendte tagflade en taskekvist over et 2-karmsvindue. Nyere døre og vinduer, som er malet svenskrøde, vinduerne er 2-karmsvinduer med 3-rudede rammer og forsynet med termoglas. Hoveddør med udfræsedede fyldingsfelter. I den nordvendte facade en hoveddør med 8 rundefelter. Vinkelret på nordfacaden en grundmuret tilbygning med sadeltag, taghældning ca 20 grader, belagt med sort eternit skifer.

Omgivelser: Forhaven har en åben karakter, beplantet med buske og stauder, og er afgrænset mod Landsbygaden af et trådhegn.

Baggrund: Willy S. Jensen fortæller i sine erindringer fra Senge-løse 1925-40, at det lille velholdte hus ved siden af Sofus i nr 22 hed Helle, at der ikke så sjældent var liv og glade dage, datteren Elvira var gift med Frede ude fra Odinsgården, de var tit hjemme sammen med den øvrige familie fra København, og så gik det lystigt til, i al ærbarhed, forstås

Genboen, Gunner Jensen, der bor i nr 24, beretter, at fra en af de gamle Sengeløsere har han fået fortalt følgende: Dette hus og nabohuset, nr 28, skulle engang have været ét sammenbygget hus. I 1940 blev dette hus her ombygget og adskilt fra nr 28, og det var dengang, da Olsens Helmer blev gift med "komisjunærens" datter i Taastrup. Tilbage af det gamle hus står 2 bindingsværksfag, den vestlige gavl blev muret op, en tilbygning blev opført, som rummede en opholdsstue, og huset beboedes da af begge generationer.

Bemærkninger: Et pænt og velholdt hus, der trods flere ombygninger har bevaret sit præg og sine dimensioner. Udskiftning af tagbelægning, døre og vinduer er foretaget med hensynstagen til de oprindelige bygningsdele, og detaljerne er løst næsten på samme måde, som de tidligere har været løst. Der er over dette hus en ærlighed, og det fremstår som et godt gedingt landsby længehus.

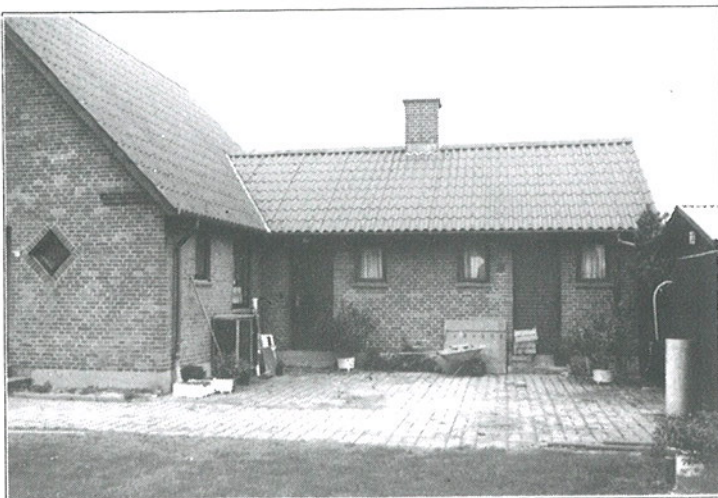
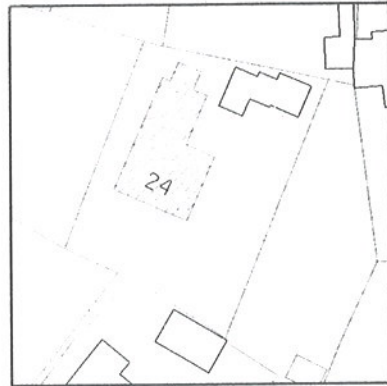
Enfamiliehus i én etage med udnyttet tagetage, gavlene orienteret øst-vest, opført i 1949.

Grundmuret hus over støbt sokkel, opmuret i røde teglsten og i krydsforbandt, murkronen afsluttes med en gesims over 3 skifter. Sadeltag, belagt med rødbrune eternit bølgeplader. Den oprindelige tagform har været halvvalm, og de øverste gavltrekanter er ved tagudskiftningen blevet "rettet op" og blevet beklædt med brædder. I de oprindelige vindueshuller nyere helrudede vinduer med vipperammer, træværket står i en brun bejdse. I den sydvendte facade 2 vinduer, i den vestvendte gavlfacaden et vindue og i overgavlen 2 vinduer, i den nordvendte facade 1 vindue samt et mindre højsiddende vindue, i den østvendte gavlfacade en hoveddør af nyere dato med udfræsede fyldningsfelter og i overgavlen 1 vindue.

Vinkelret ud fra nordfacaden en tilbygning, opført samtidig med hovedhuset, og opført af samme materialer. I den østvendte facade 2 døre, listebeklædt samt 2 højsiddende mindre vinduer, i den vestvendte facade 3 vinduer.

Omgivelser: Haven har en åben karakter og tilplantet med buske, stauder, frugtbu- og træer. Hus og have ligger tilbagetrukket fra Landsbygaden, og en stikvej mellem nr 26 og 22 fører op ejendommen.

Baggrund: Nuværende ejer, Gunner Jensens forældre flyttede ind til Sengeløse fra Tostholm, solgte en mindre landbrugsejendom og byggede dette hus for 22.000 kroner i 1949, og Gunner Jensen kan af faderens bygge-regnskab se, at der er udbetalt mange à conto beløb til håndværkerne og konkluderer, der må have været svære tider for de mindre håndværksmestere efter krigen. Endvidere fortæller Gunner Jensen, at ikke alle efterkrigstids materialer var lige gode, det røde tegltag var så porøst efter 30 år på grund af dårlig brænding, at det måtte udskiftes. I 1967, efter forældrenes død, køber Gunner Jensen ejendommen for 90.000 kroner, hvad der fortæller noget om periodens prisudvikling. Ejendommen er udstykket fra nr 22, der har matr. 37 c.

Bemærkninger: Et pænt og velholdt hus, der er en god repræsentant for den periodens håndværksmæssige traditioner, og som i dag er blevet et endnu mere værdifuldt hus sammenlignet med senere perioders typehusbyggeri. Det er uheldigt, at det oprindelige røde tegltag er blevet udskiftet med bølgeplader, at de halvvalmede gavle er blevet til oprettede gavle med træbeklædning, og at tagfladen har fået et for stort udhæng, det virker som om kasketten er gledet ned over øjnene. Huset er opført til en knap form uden udhæng og de halvvalmede gavle afrundede tagformen fint af og fik taget til at syne mindre. Vinduerne har oprindeligt været 3-karmsvinduer og været hvidmalede, i dag står de helrude vinduer som sorte huller i facaden. Men husets hovedform er intakt og de ovennævnte forandringer kan ved senere udskiftninger føres tilbage til de oprindelige løsninger, især hvad vinduerne angår.

Enfamiliehus i én etage med udnyttet tagetage, gavlene orienteret øst-vest, opført i 1900.

Et 8-fags grundmuret hus over støbt sokkel, opført i gule mursten i krydsforbandt og med trukne fuger. Murværket afsluttes af en savsnitsgesims, ved tagudskiftningen er gesimsen fjernet i overgavlne. Sadeltag, belagt med sorte eternit bølgeplader med udhæng til langsider og gavle. Taget danner et større udhæng end det oprindelige og skjuler dermed gesimsen. På den syd-og nordlige tagflade er der placeret frontkviste, kvistenes front og sideflanke er af et sort plademateriale som overfladebehandlet vandfast krydsfinér. I østgavl en nyere skorsten.

På den østlige gavlfacade og nordfacade tilbygninger, der fremstår pudsede og malede i en gul farve med flade paptage med sorte sternbrædder.

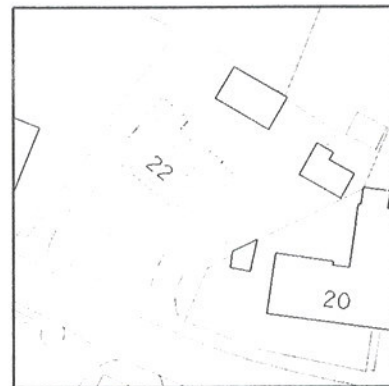
Nyere hoveddør udført som rammekonstruktion med glasfelter, hvorover der er smalle lister som tremmer. Nyere helrudede vinduer med vipperammer. Dør og vinduer står i en brun bejdse. Over dør-og vindueshuller et fladbuet enstensstik

I den sydvendte facade 7 vinduer og et blændet dørhul, i kvistfronten 3 vinduer, og i tilbygningen 1 hoveddør. I den vestlige gavl et vindue i overgavl, i den nordvendte facade 2 vinduer, 4 mindre vinduer, heraf 3 placeret i tilbygningerne tillige med en dør, i frontkvisten 2 vinduer. I den østlige gavlfacade ét mindre vindue i tilbygningen og ét i overgavlen.

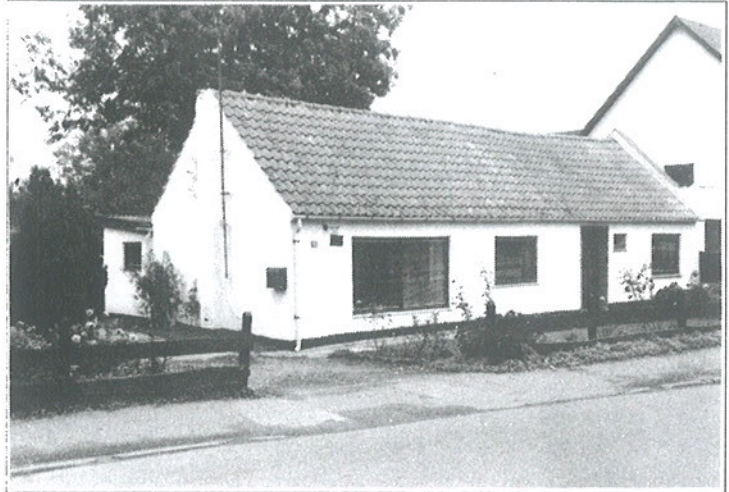
Omgivelser: Forhaven mod Landsbygaden er åben, omkranset af en lav hæk og med buske og stauder.

Baggrund: Ifølge Willy S. Jensens erindringer fra 1925-40 fra Sengeløse boede her tømrer Sofus, en lille stræbsom og dygtig håndværker, der både arbejdede for andre mestre, men også tog job for sig selv, som det nu bød sig.

Bemærkninger: Huset er blevet tilføjet så mange fremmede elementer, at dets oprindelige udtryk og arkitektur er gået tabt. Huset har engang haft samme udtryk og været meget lig Bondehøjvej 3. Husets fremmede elementer er de helrudede vippevinduer, tagudhænget, der er så stort, at det dækker gesimsen, de 2 store frontkviste, der er for voluminøse til husets størrelse og endelig tilbygningerne, som slet ikke svarer til husets udtryk og form.

Enfamiliehus i én etage med uudnyttet tagetage, gavlene orienteret øst-vest, opført i 1900 og ombygget i 1948.

Grundmuret længehus over en kampestenssokkel, facaderne frems-tår pudsede i en rustikpuds og hvidmalede, murkronen afsluttes af en gesims over 2 skifter. Heltag belagt med cementtagsten. På den nordvendte facade to mindre tilbygninger, grundmurede og med tage af eternit bølgeplader med ensidig taghældning. Vinkelret på hovedhuset et udhus, grundmuret og med et metal bølgepladetag med ensidig hældning. Døre og vinduer er formodentlig fra ombygningen i 1948. I den sydvendte facade 2 stk helrudedede vinduer, et større vindue med en lodret deling, brunmalet, og en hoveddør i en svenskrød farve. I den nordvendte facades tilbygninger kvadratiske helrudedede vindueer. I udhusets vestfacade 3 stk 2-karmsvindue, der formodentlig tidligere har siddet i hovedhuset og 2 døre, alt grønmalet.

Omgivelser: Forhaven er afgrænset ud mod Landsbygaden af et lavt fodhegn, og er beplantet med småbuske, lidt stauder og en græsplæne. Ligeledes er det trekantede areal plantet til med buske og stauder og her er placeret et bredkronet japansk kirsebærtræ.

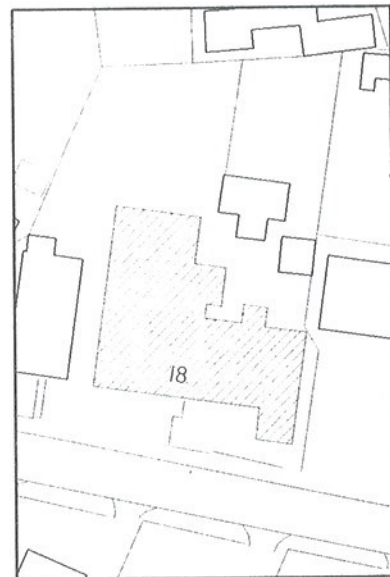
Baggrund: Willy S. Jensen fortæller i sine Sengeløseerindringer, at familien Kaspersen var kroens nærmeste nabo mod vest, at der var to lejligheder i det lille hus.

Bemærkninger: Et pænt og stilfærdigt hus, der ikke er blevet spoleret af ombygninger. En mere homogen vinduesrytme og 2-karmsvinduer ville gøre sydfacaden mere helstøbt.

Én etage bygning med udnyttet tagetage, med gavlene øst-vest, opført i 1902.

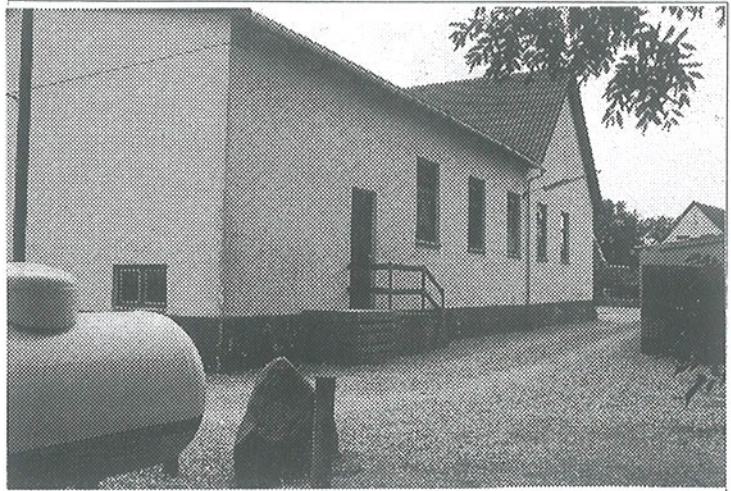

Grundmuret bygning over støbt høj sokkel, facaderne fremstår pudsede i en rustikpuds, malede i en svag gullighvid farve, vinduesfrise og gesims i en gråblå farvetone. Murkronen afsluttes af en profileret aftrappet gesims, trukket i puds, og gavlgesimserne markeres med en svagt fremspringende frise. Sadeltag, belagt med rødbrune eternit bølgeplader, i den sydvendte tagflade 3 ovenlysvinduer, taget danner et større udhæng end det oprindelige tag, stikspærrerne er synlige, formodentlig er de lagt for at eliminere tagfodens oprindelige opskalkning. Facaden er forhøjet med en trempelmur, og tagværket bæres af en stolvæg, en såkaldt stolekonstruktion, det giver et loftsrums rum med stort volumen, det er en konstruktionsform som ses i samtidens etagehus byggeri. Vinkelret på hovedbygningens nordfacade en tilbygning, der rummer kroens store sal, grundmuret og med samme overflade og farve som hovedbygningen, et ca 30 graders sadeltag, belagt med grå eternit bølgeplader. I vinkelen af disse to bygninger en grundmuret tilbygning med en næsten ensidig taghældning. På nordfacaden et trappetårn, ligeledes grundmuret. Nyere vinduer i de eksisterende vindueshuller, helrudede vinduer med vipperammer i en brun farve. I den sydvendte facade 7 vinduer, en 2-fløjet hoveddør, desuden en tilbygning med et fladt tag og med et stort helrudet vinduesparti i frontfacaden, en dør i den vestvendte facade. Hovedbygningens nordfacade består af 2 vinduer, én 2-fløjet dør, i trappetårnet 2 vinduer og én dør. I tilbygningen, der rummer den store sal, består vestfacaden af 3 vinduer og én dør, i hovedbygningens gavl yderligere 2 vinduer, desuden 2 døre i den østlige facade.

Omgivelser: Ud mod Landsbygaden er forarealet omkranset af et hvidmalet stakit, som danner et beskyttet areal for kroens udeservering. I det vestlige skel står der enkelte store træer som ahorn og ask.

Baggrund: Willy S. Jensen fortæller i sine erindringer om Sengeløse i perioden 1925-30: "Byen havde også, som det dengang var, et forsamlingshus. Her regerede fru Nielsen enten der var folkedans, gymnastik, dilettant eller det årlige juletræ. Der var intimt i det gamle forsamlingshus og dets omgivelser. Sommerdage var der

jævnligt omme i baghaven salonskydekonkurrencer, hvor bl.a. min far hentede mange små fine sølvpræmier, i form af kaffe- eller teskeer. Imidlertid må fru Nielsen have trængt til luftforandring, for pludselig rejste hun til Fløng, for at overtage forsamlingshuset der. Familien Jønck fortsatte nu driften af dette sted, som i Jøncks tid blev lagt om til selveje og fik status af kro.”

Kroen har dannet ramme om megen kulturel aktivitet i Sengeløse, når de ældre Sengeløserne beretter om de årlige teateropførelser, som foredragsforeningen stod for, forstår man, at der var noget helt specielt over disse forestillinger, at de medvirkende havde en stor entusiasme og talent for at spille teater, for det var ret krævende stykker, der blev sat op. Hovedkræfterne bag opsætning og indstudering var ægteparret Rigmor Bjerre og Helge Christensen, som også var meget aktive indenfor De Danske Skytte- og Idrætsforeninger. En gymnastiksæson afsluttedes med en forårsopvisning og bal, her har mange Sengeløserne sikkert udset sig sin kommende ægtefælle.

Bemærkninger: En stor markant og pæn bygning, der er blevet forfladiget af tag- og vinduesudskiftningen. Tagfladen bør være uden udhæng, være mere knap i sin form, et teglhængt tag ville passe bedre til bygningen, alternativt kunne et lysegråt eternit skifer tag være valgt. Vinduer udformet som 2-karmsvinduer med en opsporsning kunne have understreget en intimitet og have fyldt facadens flade ud, fremfor de helrudede vinduer, der nu danner sorte huller i fladen. Valg af en sprutpuds til facaderne er uheldig, idet den pudsede flade ikke er ren i sin farvetone på grund af sprutpudsens nuprede overflade, som er skyggedannende, og samtidigt sætter der sig meget snavs og skidt på overfladen, så facaderne hurtigt får et beskidt udseende. En kalket overflade ville stå med en meget større stofflighed og renhed i sin farvetone, alternativt en silikatmaling, som næsten har de samme egenskaber som kalk. Et forareal med en større frodighed end i dag og mere beplantet, ville være et stort aktiv for udeserveringen og være stemningsskabende for en landsbykro og noget af den intimitet, som Willy S. Jensen beskriver i sine erindringer kunne genskabes.

Enfamiliehus i én etage med udnyttet tagetage, gavlene orienteret øst-vest, huset er en del af et 3-fløjet gårdanlæg, opført i 1897.

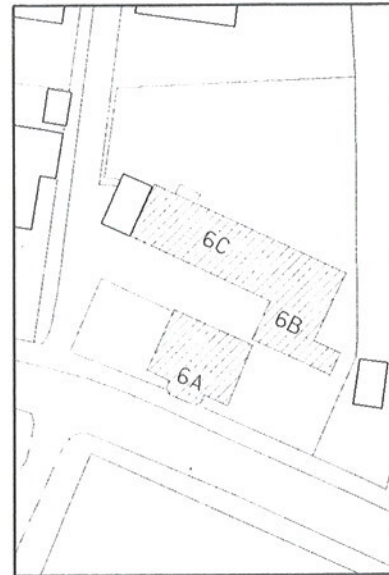
Grundmuret hus over kampestenssokkel, facaderne fremstår pudsede og malede i en svag lys gul farve, murkronen afsluttes af en savsnit-sparrenkopgesims, ligesom overgangen mellem karnap og altanbrystning markeres med en gesims, alle gesimser er hvidmalede. I vestgavl markeres overgavlen af et 4-skifters højt murfremspring. Heltag med halvvalmede gavle, belagt med røde cementtagsten, på den sydlige tagflade en frontkvist med front og sideflunke af murværk, på den nordlige tagflade 3 ovenlysvinduer. I kip 2 skorstene i røde sten med sokkel og gesims. Over dør- og vindueshuller et fladbuet helstensstik. Nyere vinduer og døre i eksisterende murhuller, vinduerne er 2-karms- eller 3-karmsvinduer med 3-rudede rammer, malet i en mørkrød farve, cementsålbænke, der er hvidmalede. Hoveddøren er 2-fløjet, i rammekonstruktion med et glasfelt og i samme røde farve som vinduerne.

I den sydvendte facade en karnap, der danner balkon på 1. salen. I karnapen 4 stk 2-karmsvinduer og 2 stk et-karmsvinduer, desuden 2 stk 3-karmsvinduer i hovedhuset. I frontgavlen 2 stk 2-karmsvinduer og en balkondør. I den vestvendte gavl ét 3-karmsvindue og i overgavlen 2 stk 2-karmsvinduer. I den nordvendte facade 4 stk 2-karmsvinduer og midt facade en hoveddør. I den østvendte gavl 3 stk 2-karmsvinduer, heraf ét i overgavl.

Parallelt med hovedhuset en énetages staldbygning, der anvendes til boligformål, grundmuret og med en trempelkonstruktion. Heltag, dækket med grå eternit bølgeplader. I den sydvendte facade 4 stk 3-karmsvinduer og 2 døre, i den nordvendte facade 4 vinduer. Alt træværk fremstår rødmalet. Mellem denne bygning og hovedhuset en lignende bygning, en vognport, med samme udformning som staldbygningen, i den vestlige facade en 2-fløjet port og en dør.

Omgivelser: Forhaven har en delvis åben karakter ud mod Landsbygaden, hvor den er afgrænset dels af en stensætning og dels af et raftehegn.

Baggrund: I følge Willy S. Jensens erindringer: "Fra Odinsgården og ned mod byen, kunne der nu godt være lidt trist at køre på cykel, når vinden var strid mod vest, men det var jævnt ned ad

bakke, til vi nåede Kikhans (Hans Larsen). Denne lille bedrift gav stort set udkomme til familien med tre drenge. Allerede dengang søgte man at finde alternativ indtjening, og familien Hans Larsen påtog sig over kortere eller længere tid at være værter for handicappede plejepatienter.”

Bemærkninger: Et pænt og stilfuldt hus med mange fine detaljer og en god farvesætning, bygget i en klassicistisk "stuehusstil". De nyere døre og vinduer er pænt indpasset til husets stil. Fremover er det vigtigt at bibeholde tagfladens knappe form, dvs uden udhæng og gavle uden vindskeder, ligesom det også er vigtigt at bevare de halvvalmede gavle, der på fin måde gør tagfladen mindre og får vinden til at smyge sig uden om gavlene. Det er rigtigt, at staldbygningen udtrykker sig som sådan, selvom den nu anvendes til boligformål, og stedet har stadig har præg af landejendom.

Enfamiliehus i én etage med udnyttet tagetage, gavlene orienteret øst-vest, opført i 1952.

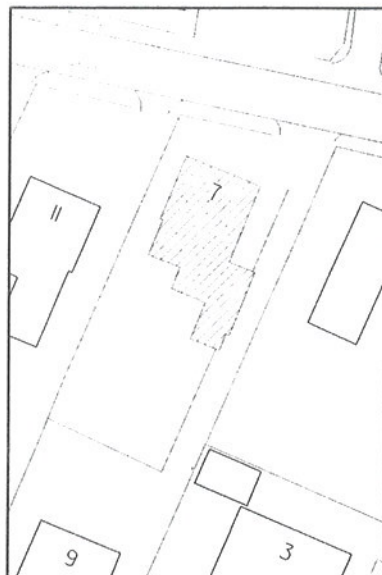

Grundmuret hus over støbt sokkel, heltag med udhæng til langsider og gavle, belagt med sort eternit bølgeplader, i tagrygningen en skorsten. Facaderne fremstår med skalmur af kalksandsten på gasbetonvægge. Overgavle er bræddebeklædte med en 1 på 2 beklædning. Nyere helrudedede vinduer. På sydfacaden en sidebygning, i samme materialer som hovedhuset, i den vinkel de to bygninger danner, er opført en udestue.

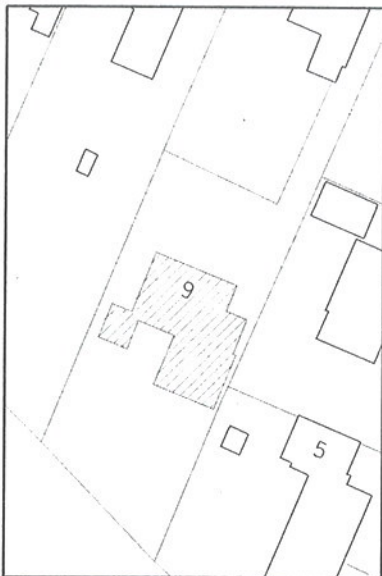
Omgivelser: Forhaven ud mod Landsbygaden har en åben karakter, plantet til med bl.a stedsegrønne vækster. I skel birketræer.

Baggrund: Ejer fortæller, at huset blev ombygget i slutningen af 1970-erne, at der uden på det eksist. hus blev bygget et nyt, eksempelvis ligger det gamle paptag under det nye tag. Huset er ligesom nabohuset, nr 9, opført som et selvbyggerhus.

Bemærkninger: Et hus, der er en god eksponent for parcelhusbyggeriets udvikling, 1950-ernes små og beskedne huse i gasbeton, opført af selvbyggere og senere om/tilbygget i takt med 70-ernes stigende velstand og krav om energibesparelser.

Enfamiliehus i halvanden etage, gavlene orienteret øst-vest, opført i 1952.

Facaderne er opført i teglsten over støbt sokkel og efterisoleret med facadeelementer i formatet 0,20 x 0,60, som består af isoleringsmateriale med en hård beskyttende overflade i et svagt relief mønster. Overgavlen mod øst er beklædt med en lodret bræddebeklædning 1 på 2 og står i en brunlig farve. Heltag, asymmetrisk, med udhæng til langsider og gavle, belagt med en mørk sortbrun beton tagsten. Nyere helrudede vippevinduer med termoglas. I den nordlige facade 3 vinduer, hvoraf det ene er placeret på første salen ved tagudhænget, østfacaden 3 vinduer, heraf 2 i overgavlen, desuden en tilbygning med hoveddør. I den sydvendte facade, som fremstår i to fulde etager, et hovedørsparti og 3 helrudede vinduer. Vinkelret på sydfacaden en havestue og en sidebygning, grundmuret og med halvtag.

Haven: Haven vender ud mod det åbne land og er omkranset af birketræer, fyr, kirsebær- og paradisæbletræer.

Baggrund: Ejer oplyser, at huset er bygget som et selvbyggerhus i 1952, og at huset senere er blevet ombygget og forbedret radikalt.

Bemærkninger: Huset virker meget kubisk i sin form og samtidigt udtrykker huset 70-ernes energikrise med efterisolerede vægge og et stort skærmende tag.

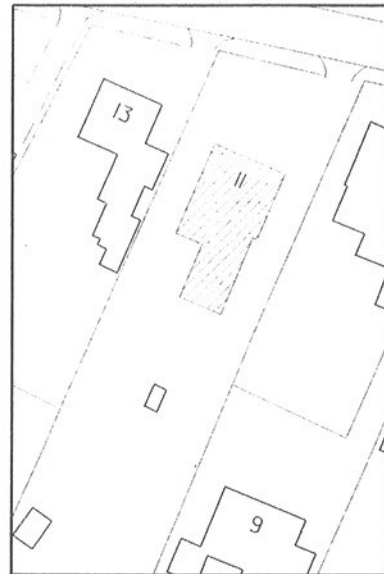
Enfamiliehus i én etage med udnyttet tagetage, gavlene orienteret øst-vest, opført 1950.

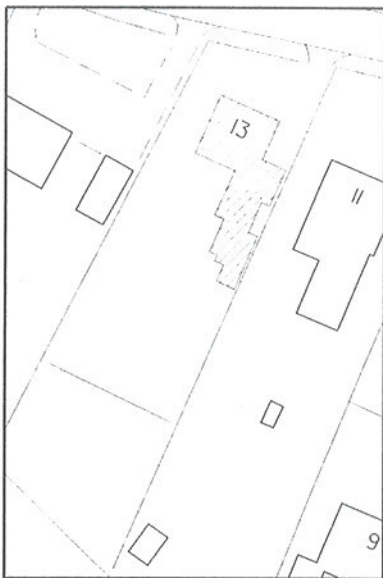
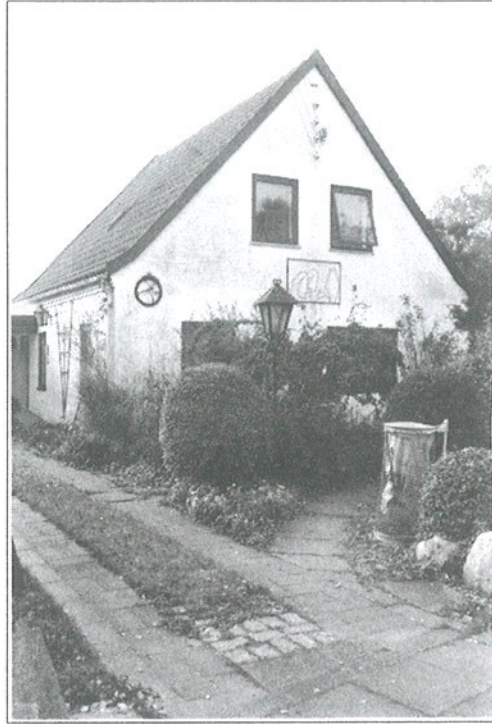
Grundmuret hus over støbt sokkel, opført i røde tegl og i krydsforbandt. Teglhængt tag med udhæng i langsider og gavle, bræddebeklædt udhæng og vindskeder i gavle, hvidmalede, i den nordlige tagflade 2 kubiske kviste med zinkflunke. Murhullerne står med lige stik, helstensstik, helrudede vinduer med vipperamme eller med gående sideramme, støbt cementsålbænke. Nyere hoveddør. Vinkelret på sydfacaden en sidebygning, grundmuret i røde tegl og med halvtag af tagpap, midt i tagfladen en skorsten i blank mur. I den opståede vinkel mellem de to bygninger er opført en udestue.

Omgivelser: Forhaven har en åben karakter og er meget frodig med stauder. Baghaven er smal og dyb, afsluttes mod det åbne land af en hæk. I skellet mod øst store birketræer.

Bemærkninger: Huset er et såkaldt murmesterhus i 1950-ernes villastil, der har sin rod i 1920-ernes Bedre Byggeskik, uden at have denne periodes sikre proportionssans og omhyggelige detaljeringsgrad. 1950-ernes villahuse har volumen og krop, bygget af gode materialer som mursten og tegl, kvaliteter som de følgende årtiers enfamiliehusbyggeri ikke besider, derfor er det vigtigt, at netop disse huse bevares i deres oprindelige udformning og med det hvidmalede træværk.

Enfamiliehus i én etage med udnyttet tagetage, gavlene orienteret nord-syd, opført 1943.

Grundmuret hus over støbt sokkel, facaderne fremstår pudsede og hvidmalede. Heltag, belagt med cement tagsten, tagfladen afsluttes i gavlene med vindskeder. Vindueshullerne står med lige stik, halvandenstemsstik, helrudede vinduer med vipperamme eller sidehængte gående rammer. Listebeklædt hoveddør med et enkelt øvre glasfelt. Vinkelret på den sydvendte gavlfacade en tilbygning, grundmuret, halvtag, der er belagt med grå eternit bølgeplader.

Omgivelser: En delvis åben forhave med en frodig beplantning, afgrænset mod Landsbygaden af en høj klippet hæk. I baghaven birketræer, røn og et stort bredkronet magnolietræ.

Bemærkninger: Et pænt og harmonisk hus i en villaagtig stil og som er forløberen for 50-ernes røde villaer med de markante hvidmalede udhæng. Ved fremtidig tagudskiftning er det vigtigt at bibeholde det opsåkkede tag og uden udhæng i langsider og gavle.

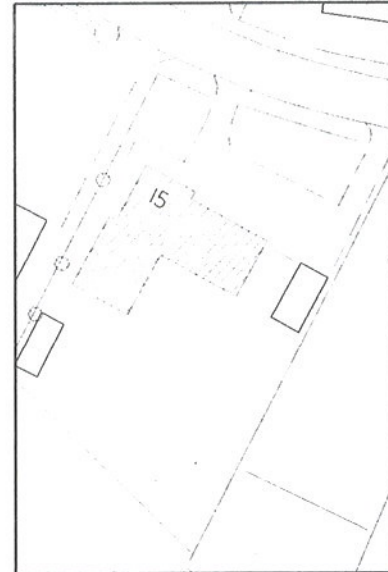
Enfamiliehus i én etage med udnyttet tagetage, gavlene orienteret øst-vest, opført i 1950.

Grundmuret over høj kælder, facaderne fremstår i røde sten og i krydsforbandt, teglhængt tag med udhæng til langside og gavl og udsvefede åse, i rygningen en skorsten. På den sydvendte tagflade en kubisk kvist med et 3-karmsvindue, et ovenlysvindue, på nord-siden 2 ovenlysvinduer. Vinkelret på sydfacaden en nyere tilbygning i samme konstruktion og materialer som hovedhuset. På nordfacaden et udskud med indgangsdør og glasparti i udskudets gavl. Hoveddørspartiet er tilbagetrukket fra facaden, 1-og 2-karmsvinduer med helrudede sidehængte rammer, i tilbygningen 2-fløjede havedøre og etagehøje vinduespartier i gavl. I hovedhusets sydfacade et lavtsiddende vinduesparti med fast glas, et såkaldt blomstervindue, og omkring murhullet en bred støbt frise, hvidmalet. De oprindelige vinduer står hvidmalede, de nyere vinduer og døre i en lys brun bejsning.

Haven: Huset er trukket tilbage på grunden, og der er en stor åben forhave med indkørselsareal. En frodig beplantning afgrænses ud mod Landsbygaden af enstensætning med birketræer og en blodbøg, som danner en grøn væg mod gaden. I den øvrige del af haven er der træer som kirsebær, paradisæble, tuja og i vestskel birketræer.

Bemærkninger: Et pænt og harmonisk hus i 1950-ernes villastil, opført i gedine materialer, tilbygningen er fint indpasset, om end tagskivens afslutning i gavl med vindskeder og i langsiderne med sternbrædder kan virke lidt tung.

Ejendommen består af to boliger, den ene opført i 1829, den anden opført i 1942, begge boliger er i én etage med uudnyttet tagetage, desuden er der på ejendommen et garageanlæg med plads til 4 lastbiler, ombygget i 1978 og 2 udhuse fra 1940-erne og 50-erne.

Parallelt med Landsbygaden et 5-fags bindingsværk hus over kampestenssokkel, delvist overpudset bindingsværk, delvist omsat i grundmur og hvidmalet. Heltag, tækket med strå og med rygning af strå og uden kragtræer. Stråtaget afsluttes i gavlene af vindskeuder uden underbræt. Vinduerne er 2- eller 3-karmsvinduer med helrudedede rammer. Hoveddøren er en revledør, birumsdøren er en halvdør, udført som en revledør. Døre og vinduer er malet i en grøn farve.

Vinkelret på det stråtagte hus ligger der et 3-fags hus med gavlene orienteret nord-syd, grundmuret over støbt sokkel, facaderne fremstår pudsede og malede hvide. Heltag, belagt med grå eternit bølgeplader med udhæng i langsider og gavle. I kip en skorsten i blank mur. Hoveddør i grøn plastikmateriale, rammekonstruktion, øverste felt af glas. Vinduerne er 2-karmsvinduer med helrudedede rammer, og er fremstillet i en grøn plastik.

Udhusene er grundmurede over støbt sokkel, facaderne fremstår pudsede og hvidmalede, halvtagene er pap bølgeplader. Det ene af

udhusene ligger langs vestskellet og følger dets krumning, i gavlfacade mod gaden 2 porte.

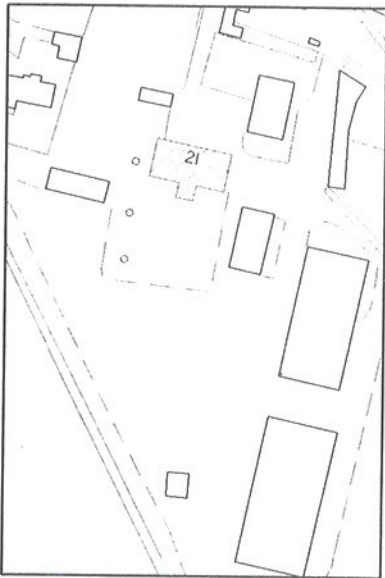
Garageanlægget er grundmuret i letbeton over støbt sokkel med halvtag af grå metalplader. I den nordvendte facade 4 metal ledhejseporte.

Omgivelser: Mod Landsbygaden er haven afgrænset af en hæk, som på fin måde indrammer de 2 boliger set fra gaden, havens vækster er småbuske, stauder og en urtehave. I øst-og vestskel store karakterfulde træer som elm.

Baggrund: Willy S. Jensen skriver i sine erindringer fra Sengeløse, at det sidste hus østud i byen, mod Taastrup, var Ans Johans (Anders Johansen). Her er han vidende om at vognmand Erik B. Jensen i de senere år har drevet sin vognmandsforretning fra dette sted.

Bemærkninger: De to boliger udgør et pænt og harmonisk hele tilføjede med udhusene. Garageanlægget er stort i sit volumen, også set i forhold til de 2 huses størrelse, men anlægget skærmes og neutraliseres af de omkringstående store træer. Garageanlægget passer til landsbyens skala og giver et tilskud til landsbyens liv. Den åbne have er forbilledligt afgrænset af en hæk mod gaden, som giver en stramning af gadens forløb, samtidig giver mulighed for indblik til en frodig have.

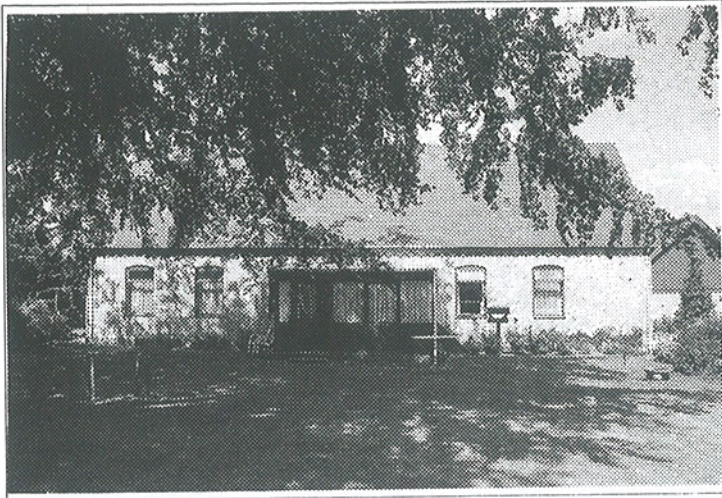
Stuehus i én etage med uudnyttet tagetage, gavlene orienteret øst-vest, opført 1882. Stuehuset har været en del af et nu nedrevet 4-længet gårdanlæg. Stuehuset med jordtilliggende, ejes af en gartner, der anvender jordene til frilandsgartneri.

Et 7-fags længehus, grundmuret over høj kælder i kampesten, som er kløvede. Facaderne fremstår i gule maskinsten og i krydsforbandt med trukne fuger. Taget er et opskalket heltag, belagt med natur skifer. I rygningen 3 skorstene, heraf 2 med sokkel og gesims. Murkronen afsluttes af en gesims over 5 skiftegange, udformet som en savsnits- og tungeformet gesims, gavlene dog kun med savsnitsgesims. Nyere helrude vinduer med gående overrammer i de oprindelige vindueshuller, nyere hoveddør, som er en listebeklædt dør med et side- og overglasparti, birumsdør i østfacade er i en rammekonstruktion med faste felter, vinduer og døre er brunbejdsede. Murhullerne står alle med kurvehangs buede helstensstik, tagetagens murhuller står som rundbuede halvstensstik og som bort et savsnit. Sålbenke af natur skiferplade. Hovedtrappen på 4 stigninger er af tilhugget lysgrå granit. På sydfacaden over 2 fag en udestue af nyere dato.

Af øvrige bygninger på ejendommen er der et beboelseshus for gartneriets elever og ét, der rummer medarbejderfaciliteter, begge huse er opført i gule sten, overgavle bræddebeklædte, heltage med sort eternit bølgeplader. Desuden 2 store ladebygninger i røde profilerede metalplader, heltage med eternit bølgeplader. Bygningerne er opført i 1980-erne.

Stuehusets omgivelser: Den tidligere gårdsplads markeres med perlesten, langs stuehuset en brostensbelægning. Arealet mellem vestskel og opkørslen, toften, fremstår som et græsareal med enkelte frugttræer, langs skel nåletræer. Arealet nord for den tidligere gårdsplads er markeret med en række lærketræer, og trekanten ned mod Landsbygaden, hvor der tidligere var frugthave, er frasolgt og her er nu busstoppested og pølsebod med udeservering. Stuehusets have er afgrænset af et busket, midt i haverummet står der en stor bredkronet blodbøg, der formodentlig er blevet plantet samtidigt med husets opførelse.

Baggrund: Refdalsgård er en af de 7 gårde i Sengeløse, der blev tilbage i landsbyen efter udskiftningen, det er muligt, at den er blevet placeret sydligere end den oprindelige gård og længere ude på sin toft. Refdalsgårds jorder ligger mellem Bauehøjgårds og Solbakkegårds jorder, den blev inden overgangen til frilandsgartneri drevet med planteavl.

I sin Sengeløse-erindringer beskriver Willy S. Jensen, at ved siden af Kristine ved Broen lå Refdalsgård, lidt tilbage, i en egen fornemhed. I de år, han kan huske, klarede Laurits Larsen sig med børnene Esther, Lilly og Frits som fast hjælp, men de havde dog fast røgter til besætningen.

Bemærkninger: Et pænt og velproportioneret stuehus, bygget i en stil, der var karakteristisk for slutningen af forrige århundredes stuehusbyggeri. De karakteristiske træk er: Det veludførte murværk med fine detaljer som de markante gesimser, vindueshullernes buede stik, dernæst natur skifertaget, som var kommet på mode på den tid og endelig de kløvede kampestenssokler.

Derfor er det vigtigt at fastholde disse træk, at bevare den blanke mur og ved ny opfugning at trække fugen som den eksist. og ikke mindst at bibeholde den opskalkede tagflade - altså ingen tagudhæng. Det ville højne facadernes udtryk hvis de helrudedede vinduer bliver erstattet med den oprindelige vinduestype, korspostvinduet med 4 gående rammer, malet hvide eller mørkegrønne, ligesom en 2-fløjet hoveddør med et overglasparti i en dyb vogngrøn farve ville falde smukt ind i facaden.

For at understrege at huset er et stuehus til en engang eksist. firelænget gård, kunne der plantes en bred høj bøgehæk eller lindehæk i de tidligere udlængers facadelinie mod gårdspladsen, for at genskabe gårdspladsrummet og give stuehuset dets øvrige 3 vægge tilbage. En sådan grøn fast form ville markere sig mod Landsbygaden og ville få det ene af de to nyopførte huse til at hænge sammen med gårdspladsen.

En erhvervsbygning i én etage, gavlene orienteret nord-syd, opført i 1950.

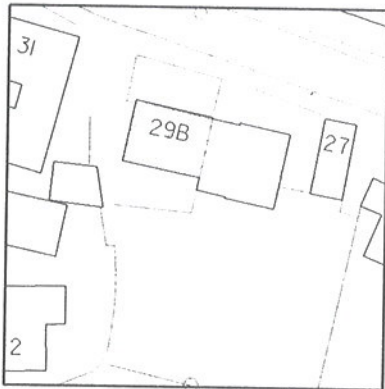
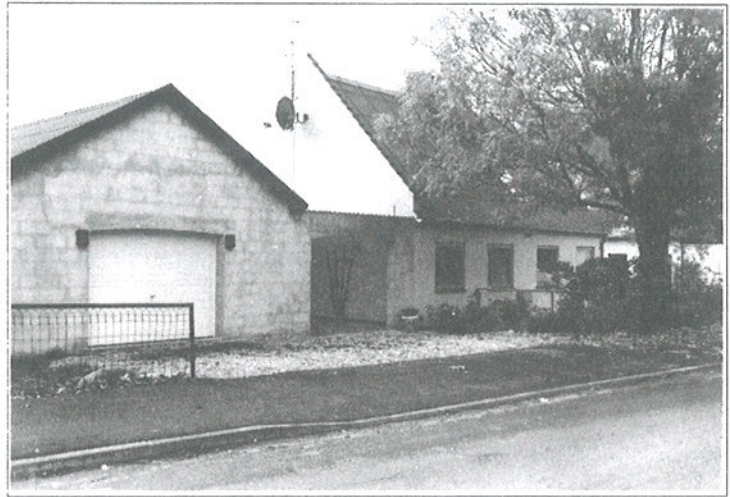
Grundmuret over støbt sokkel, facaderne fremstår berappede, halvtag, belagt med grå eternit bølgeplader. Murkroner på 3 facadesider går op over halvtaget og afdækkes med en række røde teglsten. Et 3-karmsvindue med hele rammer, indgangsdør i en glat dørplade med et diagonalt glasfelt.

Baggrund: Bygningen har været anvendt som frysehuse og er et af de to frysehuse, der blev oprettet i Sengeløse efter 2. verdenskrig på andelsbasis, det andet frysehus lå på Bondehøjvej. Hver andels-haver havde en frostbox, enten var frysehuset betjent af en "fryse-kone", der indenfor fastsatte tidspunkter betjente andelshaverne, eller rummet var indrettet med aflåste boxe, så andeshaveren betjente sig selv. Frysehuse blev oprettet i stort antal i landdistrikterne, hvor der var tradition for hjemmeslagtning og bærfrysning. Frysehusene var en stor landvinding set både ud fra en arbejdsbesparende, en hygiejnisk og kulinarisk vinkel, man blev fri for at skulle salte kødet, der før blev opbevaret i kældrenes sulekar. Frysehuset er i dag indrettet som solcenter.

Bemærkninger: En lille neutral bygning, der ligger på et frem-skudt sted på Landsbygaden. Bygningen kunne gøres mindre anmassende set mod vest, hvis østfacaden blev dækket af en epalier med blåregn eller vedbend og derved ville stå grøn.

Enfamiliehus i én etage med udnyttet tagetage, gavlene orienteret øst-vest, opført i 1948.

Grundmuret hus over dels støbt sokkel og dels kampestenssokkel, der er malet sort, facaderne fremstår pudsede i en sprutpuds og malede i en lys grå farve. Et opskalket heltag, belagt med sort eternit bølgeplader. I rygningen en skorsten i blank mur. Ovenlysvindue i den syd-og nordvendte tagflade. Facade-og gavlmure afsluttes mod tag af en aftrappet gesims, malet i en gråblå farve. Østgavlen afsluttes af en brandkarm. Helrudedde vinduer med vipperamme og 2-rammede vinduer, 2-fløjet havedør i ramme-konstruktion med 2 glasfelter pr fløj, hoveddør ligeledes i ramme-konstruktion med glasfelt og fast felt, alt malet i en lys gråblå farve. Østgavlen afsluttes af en brandkarm.

Vinkelret på huset og sammenhængende med dette via en etagehøj mur et udhus af nyere dato, grundmuret i letbeton, hvid ledhejseport af plastik, heltag af sorte eternit bølgeplader.

Omgivelser: Forarealet mod Landsbygaden er åbent og delvist afgrænset med et metaltrådhegn. I forhaven et stort asketræ og staudplanter. Baghaven vender ned mod gadekæret, hvor der i skel står et bredkronet asketræ.

Baggrund: I sine erindringer om Sengeløse fortæller Willy S. Jensen om dette huses anvendelse i 30-erne: "An`s Ber`manns (Anders Bergmann) var meget tæt nabo til Vandhuset (29 A), uden at husene dog var bygget sammen. Stuehuset var nyere, og en ældre avlsbygning vendte gavlen ned mod gadekæret. Her var der plads til et par køer, lidt grise og et par heste. Høns havde de selvfølgelig også, det var lige, som det hørte til. Det er da først nu, det undrer mig, hvor i alverden de havde jord. For de trak frem og tilbage med kreaturerne og kom kørende hjem med grønt og høstudbytte m.v. Senere har jeg fået opklaret det med jordspørgsmålet, idet jeg er gjort opmærksom på, at deres jord lå i forlængelse af Bondehøjs jord på højre side af Hakkemosevej (nu Bondehøjvej). Anders var på dette tidspunkt ikke gift, men boede sammen med sine gamle forældre."

Der har altså ligget stuehus og stald her på denne matrikel på landsbyens forte og det har der sikkert gjort igennem flere århundreder, da forten var stedet, hvor byens håndværkere boede. Den

bygning, der i dag er udhus og garage, ligger, hvor den gamle stald lå.

Bemærkninger: Et ganske pænt og stilfærdigt hus med gode proportioner og detaljer som eksempelvis den opskalkede tagflade, dvs en tagflade uden udhæng. Et udhæng ville have gjort indtrykket af huset tungt. De helrudedede vinduer gør facaden lidt simpel og et 2-karmsvindue med 2- eller 3-rudedede rammer ville gøre hulvirkningen mindre og få vinduerne til at hænge sammen med facaden. De sorte tage virker meget hårde til begge huse, et lyst gråt bølgepladetag eller eternit skifertag ville have faldet bedre ind. Aske-træet i forhaven har en meget stor visuel betydning for Landsbygaden og huset.

Bolig og værksted i én etage, boligen har udnyttet tagetage med gavlene orienteret øst-vest, opført i 1900 og ombygget i 1984.

Grundmuret beboelseshus over dels støbt sokkel og dels kampestenssokkel, facaderne fremstår pudsede og i en rustikpuds, malet i en svag gullig farve. Heltag, belagt med rødbrune eternit bølgeplader med udhæng til langsider og gavle, ovenlysvindue i begge tagflader. Overgavlene er beklædt med finérplader med spor. Helruddede vinduer med gående vipperammer, indgangsdør i rammekonstruktion med glasfelter, hvorover der er sat lister som tremmer. Alt træværk fremstår i en brunlig bejdse.

Værkstedsbygningerne er sammenbyggede med beboelseshuset og ligger vinkelret på dette, desuden en fritliggende værkstedsbygning, grundmurede over støbt sokkel og kampestenssokkel, facaderne fremstår pudsede og malede svagt gule. Heltag, belagt med grå eternit bølgeplader med udhæng til langsider, i kip en skorsten. Jernvinduer med 6 eller 9 ruder, skydeport med glasfelter og udført som revleport med sildebensbeklædning.

Omgivelser: Forhaven er langs med boligen åben og tilplantet med lave vækster, afgrænset mod Landsbygaden af et brunmalet fodhegn og betonknækfliser, som er sat af kommunen i forbindelse med vejregulering. Ved gentagne vejpåfyldninger er forhavearealet kommet til at ligge 20-30 cm under vejniveau, så derfor har det været nødvendigt at sætte en støttemur i form af betonknækfliserne. Mod Høkerstrædet ligeledes et fodhegn og et vandret træplankeværk, som baghaven er skærmet af og desuden af værkstedsbygningen, der giver haven en atriumagtig karakter. Nabogrundenes træer og kirkegårdens store asketræer giver haven et frodigt præg.

Baggrund: Willy S. Jensen fortæller i sine erindringer: "Smed Henrik (Hansen), Agnes og sønnen Søren hverken kan eller skal glemmes. Henrik var stort set smed for den vestlige del af byen og dens omegn. Og der var altid liv med heste, der skulle have nye sko, vogne, der skulle have nye ringe på hjulene eller plove, der trængte til nye skær. Jo smedien føg af gnister fra morgen til aften, og hammeren sang i ambolten. Vi fik nu ikke lov til at gøre os særligt bemærket hverken i eller omkring smedien, dertil var Henrik for striks, og det var der vel ikke noget at sige til. Mor og far

var da af og til på aftenbesøg hos Henrik og Agnes, og så kunne Søren og jeg da godt have det hyggeligt, trods at Søren var ældre.

Bemærkninger: Bolig og smedeværksted danner et ganske pænt anlæg, der i skala passer fint til de øvrige huse i Landsbygaden og tegner et fint gadeforløb. De helrude vinduer forsimples facadeudtrykket. Tagfladens udhæng og synlige spærender er fremmedartede for facadeudtrykket og forringer husets proportionering. Forhaven burde være omgivet af stakit fremfor fodhegnet, der alt for tydeligt synliggør højdeforskellen mellem gade og forhave.

Høkerstrædet, herfra kunne det formodes, at adgangen til huset tidligere var, bl.a. fordi der langs denne facade er et brostens belagt areal. Have og hus ligger i ly af kirkegårdsmuren, der giver haven en meget intim atmosfære samtidig med, at dens store træer giver haven volumen og dybde.

Baggrund: I sine erindringer fortæller Willy S. Jensen: "På den modsatte side af vejen, eller Strædet (Høkerstrædet) som vi kaldte det, lå klokkerboligen. Den lå dejligt skærmet, med hele siden mod kirkegårdsmuren; og den aldrende klokker havde dejligt tæt til sin arbejdsplads. Han havde samtidig alle muligheder for at holde øje med kirken og alle gravene.

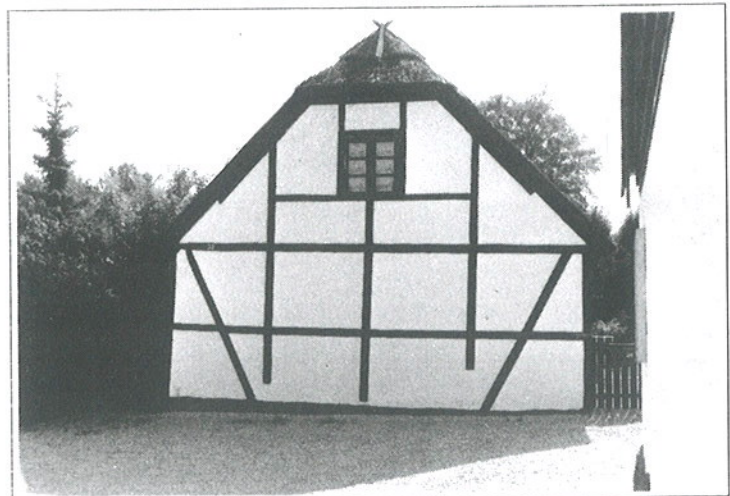
Bemærkninger: Et fint længehus med mange gode detaljer, især på den vestlige facade er de oprindelige bindingsværks detaljer bedst bevaret og farveholdingen er rigtigst med de hvide tavler. Efter sjællandsk skik er overkalkningen af tavler og bindingsværk det gængse, kun fint opført og kraftigt bindingsværk var optrukket, som eksempelvis byhusenes bindingsværk. Det er vigtigt ved fremtidig vedligeholdelse at fastholde sidebåndsløsningen, at fastholde vinduesudformningen som i vestfacaden og dermed undgå østfacadens kraftige sprosser og buede ruder. Der er et særdeles fint samspil, som er vigtigt at bevare mellem huset - Klokkerhuset -kirken og kirkegården.

Enfamiliehus i én etage med udnyttet tagetage, gavlene orienteret nord-syd, opført i 1800.

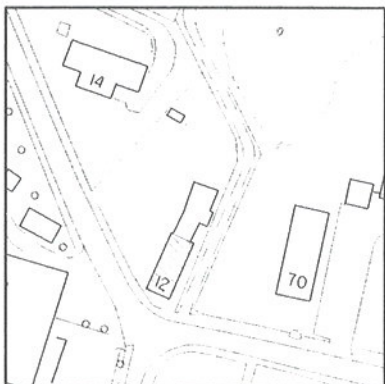

Et 9 fags bindingsværkshus, rejst på syldstene, bindingsværk og sokkel tjæret sorte, tavlene er hvidmalede, i østfacade og sydfacade er tavlene kalket med en kalk tilsat en rød tørfarve, mod tag en sorttjæret sugfjæl. Heltag, tækket med strå, i den nordlige gavl en lille halvvalm, myndning af strå og med kragtræer, i den østlige tagflade en fladbuget kvist. I kip en skorsten med sokkel og gesims. Stråtaget afsluttes i gavlene af vindskeder med underbræt. Vinduerne er 2-karmsvinduer med 3-rudede rammer, malet brune, i nordgavlen og i den østlige facade er vinduerne af nyere dato og med buede termoglas og står i en brun bejdse. De to indgangsdøre i den vestvendte facade er revledøre med sildebensbeklædning og et trerudet overvindue, dørene er brunmalede, i den østlige facade en nyere 2-fløjet rammedør med et glasfelt, brunbejdset. Ved den nederste del af gavlens stolper er der foretaget en udmuring. På vestfacaden ses gennemgående udvendige sidebånd, på østfacaden ses kraftige løsholte, som er af nyere dato, måske indtappet i stolpen.

Omgivelser: Haven danner et lukket rum og ligger op til kirkegårdsmuren, afgrænses af et brunmalet stakit ud til indkørslen til kirkegården. Et brunmalet plankeværk lukker arealet ud mod

Enfamiliehus i én etage med udnyttet tagetage, gavlene orienteret øst-vest, opført i 1827. En del af arealet tillige med udhuset anvendes til erhvervsformål.

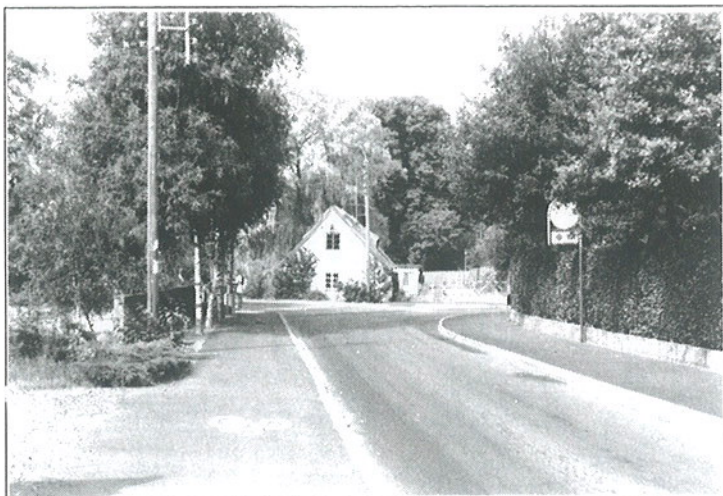

Et 7-fags bindingsværkshus over syltstene, de første 3 fag ommuret, de følgende 4 fag er optrukne med hvidmalede tavler, stolperne står direkte på syltstene, sidebånd og udstukne bjælkeender, dvs at bjælken er halvt skåret ind i siden på stolpen. Murværket afsluttes i gavltrekanten af en aftrappet gesims over 3 skifter. Tagfladen er dækket af strå og med en stråmynding, i tagfladen rundbuede kviste. I tagudhænget synlige spænder, sugfjæl lukker mellem tagfod og tagudhæng og tagfladen afsluttes i gavlene af en vindskede, der støder på den aftrappede gavlgesims. Nyere 2-karmsvinduer og et enkelt 3-karmsvindue med 3-rudede rammer, malet hvide.

I forlængelse af vestgavlen et udhus, grundmuret og med et halvtag, belagt med pap.

Haven: En delvis lukket have mod gaden, en stor hvidpil markerer haverummet. Tæt på husets nordfacade løber en gang- og cykelsti. Som bygning i landsbyen er huset vigtig på grund af dets placering for enden af gadeforløbet Ved Kæret og Landsbygaden, set fra gadekæret tegner husets gavlfacade sig markant i bybilledet. Huset ligger syd for og i læ af præstegårdshavens store træbeplantning.

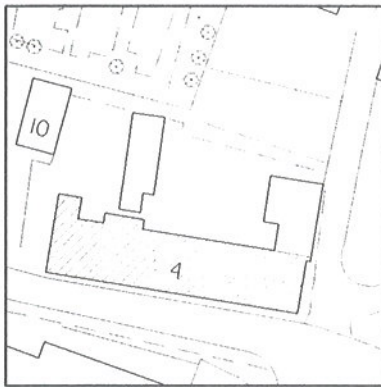

Baggrund: I sin beskrivelse af Sengeløse skriver Willy S. Jensen følgende om Ved Kæret 12: Der er imidlertid adskillige ting, jeg gerne vil berette endnu, så da man havde passeret det lille stykke jord, der lå imellem præstens elle - ja sådan benævnte vi faktisk den ret store beplantning af høje træer syd og nordvest for præstegården - og skolen, mødte man Sine Hans Pes`hus, der lå med gavlen ud til vejen, omtrent over for møllen. Sine var en elskelig gammel kone, der gerne havde lidt mundgodt til os unger, så hende besøgte vi gerne. Børnene på Skyttegården var på en eller anden måde i familie med hende, så i flere sammenhænge var vi ikke så sjældent inde hos hende. Sines lille hus var jo nabo til præstegården, og hun havde tit køer og heste på græs uden for sine vinduer.”

Bemærkninger: Et pænt og harmonisk hus, som har den største betydning for opfattelsen af gadeforløbet Ved Kæret og omgivelserne omkring gadekæret, og hvor de oprindelige detaljer er intakte. Det er vigtigt ved fremtidige istandsættelse at løse detaljer som tagudhæng, tagfladens afslutning i gavlene på samme måde og ligeledes fastholde tagkvistenes form. Husets farveholdning er ganske fin med de hvide facader og hvidmalede vinduer.

Et længehus med 3 lejemål, hvoraf et lejemål anvendes, gavlene er orienteret øst-vest, opført i 1700, ifølge BBR, sandsynligvis er det gule længehus fra 1830-erne.

Et 16-fags længehus, ommuret over syldstene, der senere er omstøbt og sorttjæret, facaderne er pudsede og står kalkede i en lys okker farve. Murkronen afsluttes af en aftrappet gesims over 4 skifter. Heltag, belagt med pandeplader, 3 fag ved den vestre gavl er belagt med sorte bølgeplader, under pandepladerne det oprindelige stråtag, hvis tagskæg er lukket med et sugfjæl, i gavlene afsluttes tagfladen af vindskeider. I tagrygningen en kubisk skorsten. Korspostvinduer med 4 gående rammer, hvor de 2 nederste rammer er 2-rudede. Flere vinduer er blændede ligesom de tidligere butiksvinduer er det. En nyere hoveddør til det vestligste lejemål.

Omgivelser: Huset ligger parallelt med kirkegården, som ligger nord for huset. De store aske og ahorntræer, der står langs kirkegårdsmuren, danner husets haverum. Set fra Ved Kæret og fra gadekærets østlige side er det gule længehus et vigtigt hus i landsbyen og som er med til at forme rummet omkring gadekæret. Den lange længe er yderst markant og identitetsskabende, hvad enten man kommer fra Bondehøjvej eller fra Ved Kæret.

Baggrund: Else Trier beskriver i sin bog "Høje Taastrup i fortid og nutid i afsnittet om Sengeløse: "I 1834 får Sengeløse sin første skole til 105 børn. Skolen bygges syd for kirken, på en grund skænket af den degn, der fra 1776 til 1827 underviste i Sengeløse. Skolen bliver efter flere udvidelser de følgende år en stor skole med to klasselokaler. De to klasselokaler ligger i hver sin ende af huset, mens de to lærere og deres familier bor i hver sin lejlighed i midten af huset. Mens førstelæreren og hans familie får tildelt en lejlighed med flere værelser, må hjælpelæreren nøjes med en etværelses. Jo, der er forskel på folk."

Willy S. Jensen fortæller i sine erindringer fra Sengeløse i perioden 1925-30: "Jeg har skam langt fra glemt den gamle skole, den dominerer jo hele sydsiden af kirkegården fra møllen og næsten helt over til gadekæret. Den vestlige ende lagde slagter Jakobsen beslag på til sin ret store familie. Jeg mener bestemt, at i det tidsrum, der her tales om, boede alle børnene endnu hjemme. Den

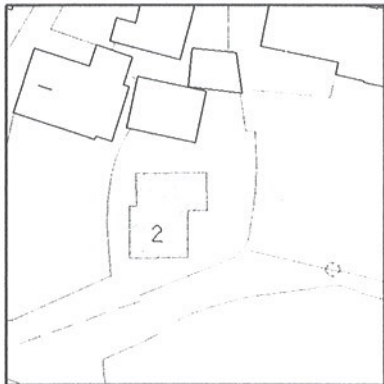
ældste, Agnes, blev senere gift med Heinrich fra Rønnevangsgården, og Ethel var med i forretningen hos skrædderen, og blev senere gift med Frederik derfra. Betty, Tove og Anni har jeg ingen anelse om hvor er havnet, ligesom ethvert spor af drengene Henning, Herluf og Alfred er forsvundet i årenes løb. Jaboksen havde muligvis en mindre form for slagtehus hjemme, uden at jeg tror, man kunne købe slagtevarer derfra. Jeg mener, han havde Henning i lære, og deres job bestod vist nærmest i at tage ud omkring og slagte for folk, og det var jo ikke mindst ved juletid, der var travlt i den henseende.

I midten af den lange bygning, havde barber Rasmussen sin salon. Det var søde mennesker at omgås, konen altid venlig og smilende og datteren Inger lige så venlig og beskedent. Farmand kunne sagtens klare alt forefaldende inden for klipning og barbering, selv om han jo i folkemunde gik under navnet "hundeklipperen". Men jeg tror såmænd, det var venligt ment.

Så i den østlige ende havde den lille købmand Johannes Jensen sin butik, bedst kendt under navnet "den lille købmand". Johannes havde Else som husbestyrerinde, men de blev da vist gift efter nogle års forløb. Johannes havde en af byens få biler, en grøn Ford fra omkring 1929. Jeg husker tydeligt, når den lille købmand var ude i embeds medfør, dvs med varer til sine kunder. Det kunne undre lidt, at han kunne nå at kigge ud af forruden, men han havde måske lidt pudeværk at sidde på.

Bemærkninger: Den gamle skole er en meget vigtig bygning i Sengeløse landsby, dens volumen og dens okkergule facader tegner sig markant i landsbyrummet. Derfor er det uhyre vigtigt, at bygningen bevares og istandsættes nu, inden den forgår af mangel på vedligeholdelse. Hvis bygningen ikke er til at redde og nedrives, bør en bevarende lokalplan for landsbyen afstikke nøje rammer for, hvordan en fremtidig bygning kan udformes, for at den kan falde ind i de eksist. omgivelser, og på samme måde som den gamle skolebygning være en berigelse for landsbymiljøet.

Et enfamiliehus i én etage med udnyttet tagetage, består af to parallelle længer, hvor gavlene er orienteret øst-vest, opført i 1890 og parallelbygningen i 1993.

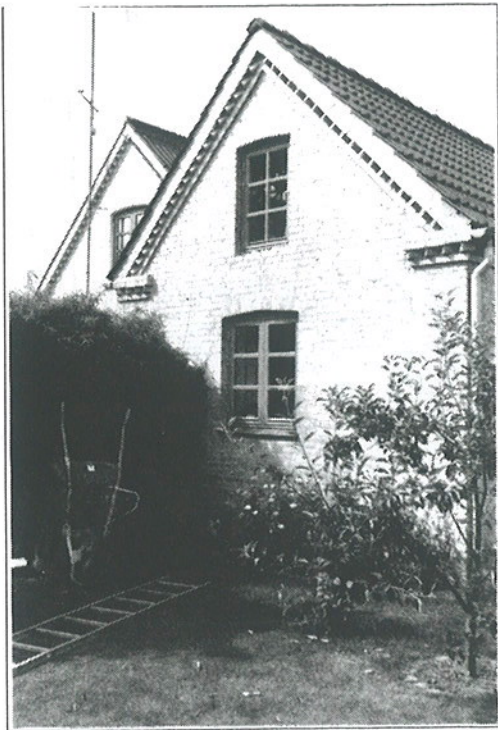

Et grundmuret 2-fags hus over kampestenssokkel, facaderne fremstår pudsede i en sprutpuds og maalede i en lys gul farve. Murkronen afsluttes af en savsnitsgesims. Heltag, belagt med sort eternit bølgeplader. Parallelt med 2-fags huset og delvis sammenbygget med dette et grundmuret nyopført hus over støbt sokkel og i blank mur. Murkronen afsluttes ligeledes af en savsnitsgesims. Heltag, belagt med røde beton tagsten. Nyere 2-karms og 3-karmsvinduer med 3-rudede rammer, malet i en blå farve. Nyere hoveddør i rammekonstruktion med øvre glasfelter, malet blå. Over vindueshullerne faldbuet helstensstik.

Omgivelser: Forhaven løber sammen med det grønne areal omkring gadekæret, ved huset er der udendørs opholdsarealer, der som baggrund har gadekæret og dets store træer.

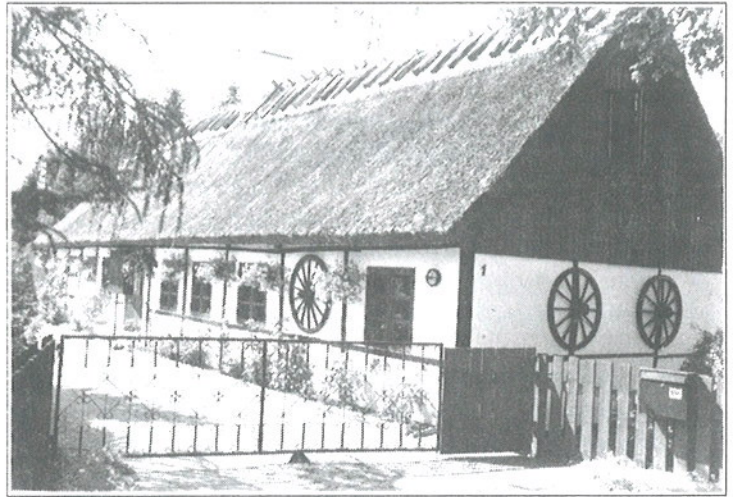
Baggrund: Willy S. Jensen fortæller i sine erindringer fra 1925-30: "Maler Rikard (Hansen), konen Gudrun og sønnen Helge havde deres hjem i det lille hus ved Kæret, der ligger ved den vestlige ende af gadekæret. Jeg kom meget i dette hjem, både til hverdag og i mere festlige anledninger. Helge var fætter til børnene på Skyttegården på sin mors side, så til fødselsdage og lignende var især Jørgen jo selvskrevet, ligesom det omvendte var tilfældet. Rikard arbejdede i mangfoldigige år i Storkøbenhavn, så foruden en lang arbejdsdag var der mange kilometer på cykel frem og tilbage hver dag.

Bemærkninger: Et lille og pænt hus med fine detaljer som gesims og murede stik. Tilbygningen er opført så den på bedste måde falder sammen med hovedhuset, indordner sig efter dette, og de samme detaljer som gesims og stik går igen. De to huskropper understøtter hinanden og sprænger hverken skala eller synindtrykket af rummet omkring gadekæret, men giver tilsammen en rummelighed

i det nære udemiljø. Det er en forbilledlig måde at udvide eksist. huse på, og ejers mål er at lægge røde tagsten på det gamle hus og at give begge huse samme overfladebehandling og farve. Der kan foreslås en kalkning tilsat lys okker farvepigment og at lade gesimserne stå hvide for at markere disse.

Enfamiliehus i én etage med udnyttet tagetage, gavlene orienteret nord-syd, opført i 1857.

Et 10-fags bindingsværkshus sat over syldstene, der er sorttjæret. Bindingsværket er sortmalet og tavlene er hvidmalede. Stolperne står direkte på syldstene, og der ses glammede bjælker, dvs at stolper og bjælker er samlet ved at være skåret halvt i halvt. Sidebåndene er visse steder gennemgående, ved at være indskåret over stolpernes yderside. Bindingsværket er flere steder fornyet. Et stråtakket heltag med rygning af strå, fastholdt af kragtræer. På den østlige tagflade en buet kvist med et 3-karmsvindue, i kip en skorsten med cementafdækning. Tagfladen danner udhæng i gavlene og afsluttes af en vindskede. Overgavlene er beklædt med lodrette rupløjede brædder. Nyere 2-karmsvinduer med 3-rudede rammer, behandlet med en mørkgrøn træbeskyttelse. I flere af fagene mindre højsiddende vippevinduer med 2 og 3 rudeopdelinger. Hoveddøren er en halvdør af nyere dato, listebeklædt i sildebensmønster, ligedes i en mørkgrøn farve.

Omgivelser: Et stort og markant ahorntræ står ud for den nordre gavl og indrammer huset på fineste måde, samtidigt med at træet markerer gadens krumning og giver en rummelighed i gadeforløbet. Arealet ud mod gaden er afgrænset af et brunmalet stakit og indkørselsarealet af en spinkel jernlåge

Baggrund: Willy S. Jensen fortæller i sine erindringer: "Næste hus mod øst ejede Kristine ved broen. Hun boede der med sine 2 piger, Martha og Karen. Der var vist også en søn, der hed Kristian, men ham mindes jeg intet om. Jeg mener Kristine malkede på Refdalsgården, der var hendes nabo mod øst, men ellers står det lidt tåget, hvilket udkomme hun har haft. Pigerne havde deres job ude. Selve navnet Huset ved Broen, forestiller jeg mig skyldes den omstændighed, at en stor grøft fra øst løb under vejen her og ud i gadekæret. Der har vel i meget gamle dage været en primitiv overgang af rafter eller lignende, altså en slags bro. Senere er der lavet en overbygning i murværk og beton." På Refdalsgård blev stedet altid beskrevet som "Kristine Malkekones", fra hvis matrikel ejendommen er udstykket.

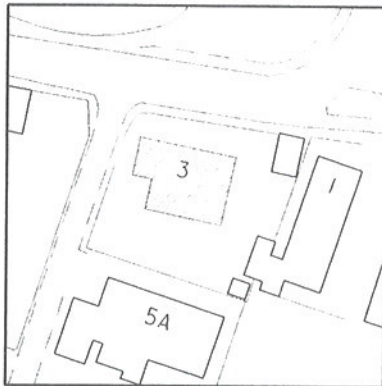
Bemærkninger: Ud fra et fotografi fra 1931 af huset ses næsten den samme vinduesrytme som i dag, at der formodentlig har været

stald i den ene ende af huset og endelig at bindingsværket og nordgavlen var overkalket.

Næsten alle småkårsfolks bindingsværkshuse var overkalkede, da kalk var billigt fremfor også at skulle købe tjære til opstregning af træværket og behandling af gavlene. Men holdningen i dag er, at når man nu ofrer megen tid og mange penge på at vedligeholde et bindingsværkshus, så skal bindingsværket også være synligt og streges op, selvom der ikke var tradition for det tidligere. Problemet i dag med bindingsværkshusene - bondehusene - er, at de næsten alle bliver gjort for synlige og idyliseret på bekostning af lokal tradition. Derfor fremtræder bindingsværkshusene i meget varierende forfatning, og det kan være særdeles vanskeligt at fastslå deres oprindelige udseende og måske især de detaljer, der har givet dem deres særpræg.

Bindingsværkshuset Ved Kæret 1 og dets store ahorntræ er meget vigtige elementer i landsbyen. Dets placering Ved Kæret og Landsbygaden gør, at det er et af de huse, der er med til at præge billedet af landsbyen. Det er derfor af stor betydning, at huset bevarer sit præg og gerne ved fremtidige udskiftning og vedligehold får en større ærlighed omkring detaljerne. Eksempelvis ville skorstenen have været mere autentisk med en gesims og en sokkel, som ville gøre overgangen til stråtaget nemmere at løse. Gavlens beklædning burde være en 1 på 2 beklædning eller ru brædder dækket med lister, bræddebeklædningen burde være afsluttet med en vandnæse for at beskytte væggen under. Endelig har stråtaget ikke haft deciderede gavludhæng, undersiden af stråtaget er altid blevet beskyttet mod vindens sug og fuglenes pirken af et underbræt, som kan danne underlag for fastgørelsen af vindskeden. Dette er eksempler på detaljer, som er blevet udviklet igennem mange generationer og som stadig har en funktionel og praktisk betydning og derfor ikke bør kulkastes men fastholdes.

Enfamiliehus i én etage med uudnyttet tagetage, opført i 1959. Matriklen er udstykket fra 36 d, Ved Kæret 7.

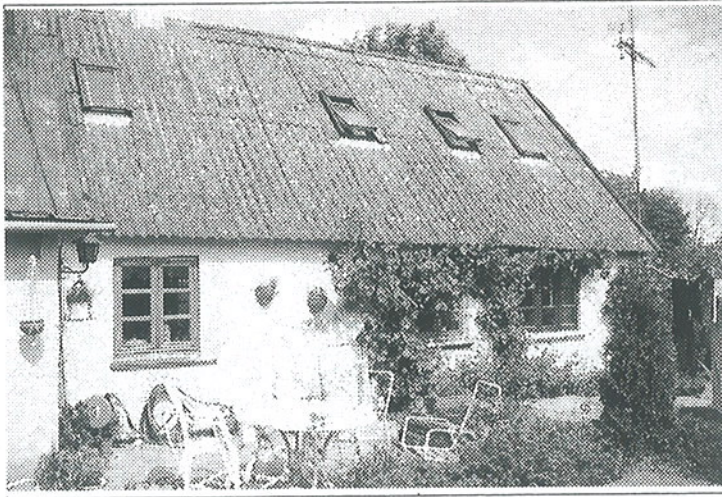
Grundmuret vinkelhus over støbt sokkel, der er malet brun, facaderne fremstår i en sprutpuds og er malede svag lysegul. Heltag med en lav taghældning og udhæng til alle sider, belagt med grå eternit bølgeplader. Asymetrisk i tagfladen en skorsten i blank mur af røde sten. Vinduerne er 2 eller 3-karmsvinduer med gående hele rammer, malet brune. Hoveddørspartiet er trukket tilbage fra facaden og danner en niche, hvis sider står i blank mur i røde sten, nichens ene side fremstår med et felt af glasbyggesten i den østvendte gavlfacade. I sydfacadens vinkel en tilbygning med grundmuret brystning, vinduesbånd og samme tagmateriale som hovedhuset.

Omgivelser: Forhaven har en åben og frodig karakter ud mod gaden og er afgrænset af et trådhegn. Af træbevoksning ses rønnebærtræer og enkelte nåletræer.

Bemærkninger: Huset er meget stilfærdigt, men er fremmedartet for landsbyens byggeskik og udtrykker snarere en fritidshus- og parcelhus stil, husets form og den manglende taghældning er atypisk set i sammenhæng med de øvrige huse på strækningen Ved Kæret.

Derfor er det vigtigt at fastholde forholdet hus og have med den åbne frodige forhave, en hæk ud mod gaden ville give huset en god ramme, især i vinterhalvåret, når forhaven står bladløs. Når dette hus slår så meget fra i dets form fra de øvrige nabohuse, kunne det elimineres ved at opsætte espalier på facaden mod gaden og tilplante den, eksempelvis med storbladet vedbend, og dermed gøre huset til huset i det grønne og i samspil med gadekæret.

Et dobbelt hus i én etage med udnyttet tagetage, gavlene orienteret øst-vest, opført i 1890.

Et 5-fags bindingsværkshus over kampestenssokkel, ommuret, facaderne fremstår pudsede og malede i en lys gul farve. Heltag, belagt med grå eternit bølgeplader, et spærfag er belagt med jernplader, i den sydvendte tagflade 4 ovenlysvinduer. I kip en skorsten med cementafdækning. Murkronen afsluttes i langsider og i gavl af en savsnitgesims. En mindre tilbygning på sydfacaden, grundmuret og med halvtag. Over vindueshuller spor af et fladbuet stik. Nyere vinduer som 2 og 3-karmsvinduer med 3-rudede rammer, der står i en lys brun bejdse. Nyere hoveddør med sideglasparti, dørbladet beklædt med lister og står i en brun bejdse.

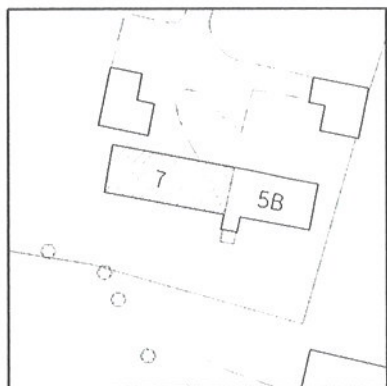
Omgivelser: Dobbelt huset ligger tilbagetrukket fra gaden, og haven skjermes af beplantningen i skel til Refdalsgård.

Baggrund: Dette lange hus har altid været delt op i to boliger, og Willy S. Jensen fortæller i sin beskrivelse af Sengeløse, at i træskomandens meget lange hus var der en lejlighed i den ende, der vendte mod øst. Han skriver, at her boede en ældre dame, selv om hun nok ikke har været så gammel endda. Hun klarede ihvertfald selv det store stykke have, der gik helt ned til byvejen.

Bemærkninger: Et pænt og stilfærdigt hus, der ikke giver sig ud for mere end det kan bære. Oprindeligt har huset stået som et bindingsværkshus, er så blevet ommuret, hvad der ses af facadefremspringet mod naboen i nr 7 og med de detaljer som gesims og stik, der er typiske for grundmurede huse. Ved fremtidig vedligeholdelse er det vigtigt at fastholde tagfladen uden udhæng, så facaden ikke visuelt bliver tynget af en for stor tagflade.

Et dobbelt hus i én etage med udnyttet tagetage, gavlene orienteret øst-vest, opført 1850.

Et 7-fags bindingsværkshus over syldstene, bindingsværket fremstår i en brun farve og tavlene er malede i en lys grågullig farve. Vestgavlen er grundmuret og asymmetrisk på gavlfacaden en nyere kubisk skorsten. Heltag, belagt med røde z-profilerede jernplader, tagfladen afsluttes af en kraftig vindskede i gavlen. I den sydvendte facade ses enkelte gennemstukne bjælkeender, oprindeligt har bjælken været glammet i stolpen. Alt bindingsværk er attrapbindingsværk, idet brædder er blevet slået på eksisterende bindingsværk eller for at illudere tidligere bindingsværk, tavlene er derefter pudset op til samme plan som de påsatte brædder. Nyere vinduer som 2-karmsvinduer med 3-rudede rammer, i vestgavlen mindre helrudede vinduer. Nyere 2-fløjet hoveddør i rammekonstruktion med en øvre del med 4 ruder, desuden en halvdør udført som revledør, alt fremstår i en lys brun bejdse.

Omgivelser: Dobbelt huset ligger tilbagetrukket fra gaden og i ly af de to store gårde, Refdalsgård mod øst og Baunehøjgård mod vest og deres træbeplantninger. Foran husets nordfacade et brostensbelagt areal.

Baggrund: Huset omtales ofte af ældre Sengeløserne som "træskomandens hus", og bl. a. af Willy S. Jensens beskrivelse fremgår det, at i dette hus boede i 1930-erne en træskomand. Ejendommen omfattede dengang Ved Kæret 3, 5 A, og 5 B. Den nuværende ejers svigermoder arvede huset efter træskomanden, som for øvrigt hed Mich. Andersen og var ven af familien.

Bemærkninger: Huset danner tillige med nr 5 B et sammenhængende længehus med et næsten ensartet facadeudtryk med bindingsværket til forskel.

Dette hus, nr 7, er et eksempel på, hvor vigtigt det er, at være ærlig og oprigtig overfor bindingsværkskonstruktionen. I dette tilfælde er det umuligt at vurdere det bagvedliggende bindingsværk, da det er dækket af de påsatte brædder. Når et bindingsværk ikke længere er intakt, må dele som stolper, sidebånd og bjælker udskiftes, og er det ikke sket fortløbende, er alternativet helt at ommure fremfor en attrapløsning som denne. Ved fremtidig udskiftninger og vedligeholdelse er det vigtigt at koordinere farve- og materialevalg mellem de 2 naboer i dette længehus.

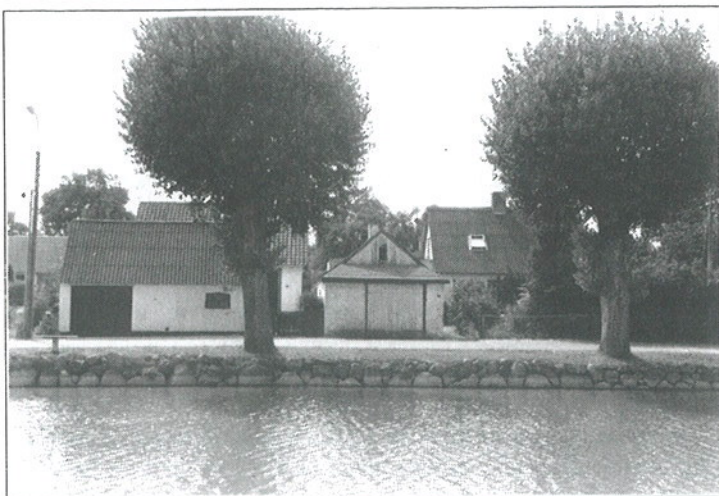
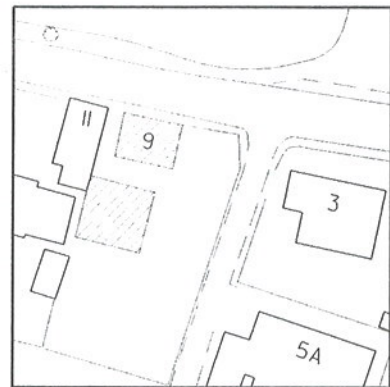
Enfamiliehus i én etage med udnyttet tagetage, gavlene orienteret øst-vest, opført i 1954.

Grundmuret hus over støbt sokkel, sortmalet, facaderne fremstår pudsede og hvidmalede. Taget er teglhængt med røde tagsten og udhæng i langsider og gavle. Synlige spærender, udhængsbrædder og vindskeder er rødmaledede. Asymetrisk i tagfladen en kubisk skorsten i blank mur af røde sten. Vinduerne er faste helruded vinduer med gående overrammer eller helruded vippevinduer. I den sydvendte facade et blomstervindue med 2 faste helruded vinduer med over-og underrammer og en to-fløjet havedør. Alt karmtræ er malet rødt og rammetræet malet lys gult. I den nordvendte facade et tilbagetrukket hoveddørsparti med et listebeklædt dørblad og et sideglasparti, den dannede niche står i blank mur af røde sten.

Parallelt med huset og beliggende med sin langsider ud til gaden et udhus, en tidligere staldlænge, grundmuret og med heltag af grå eternit bølgeplader, smedjersvinduer med 8 ruder og i nordfacaden en 2-fløjet revleport, der er rødmalet.

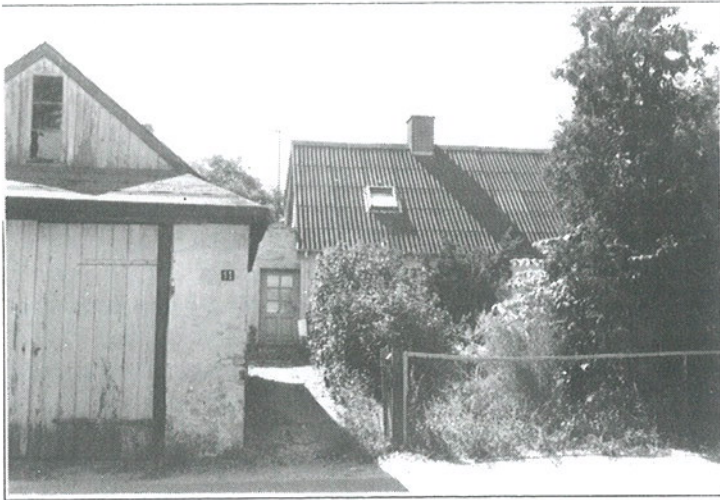
Omgivelser: Forarealet mod gaden er skærmet af udhuset, der sammen med huset danner en lille atriumlignende gård. Den sydvendte have er tilplantet med stedsegrønne-og løvfældende buske, enkelte frugttræer og stauder.

Baggrund: Willy S. Jensen fortæller i sine erindringer fra Senge-løse, at hans forældre, Poul og Anna, da de blev gift havde fået halvanden værelses lejlighed over for smeden på den nordre gade og videre fortæller han: "Så da hønsekræmmer Chr. Jensens hus, omme mellem maler Anton Andersen og træskomanden på den søndre gade blev ledigt, flyttede vi ind der. Desværre brændte stuehuset for Viggo Villads Larsen for nogle år siden, men det var jo lykken dengang at få så megen plads. Vi havde jo hele ejendommen med have for os selv og jævnligt blev udhuset, med sin mødding ud mod vejen, fyldt med kasseret stilladsbrænde fra fars arbejdspladser i København. Så kunne man i ro og mag flække og save efter behov. Stuehuset bestod af gang, køkken, stue, soveværelse og et lille kammer, hvor far jævnligt stod og reparerede sin lille Exelsior-motorcykel. I køkkenet var der et gammelt komfur, en lille vaskekedel og meget spartansk bordplads. Mor havde en petroleumsprimus til at klare forskellige opvarmningsopgaver på. Belysningen var overalt ved petroleumslamper. Loftet blev kun brugt som pulterrum. Det gammeldags tøndelokum var ovre i udhuset. Der var et lille vindue ud mod vejen, så man kunne følge lidt med i livet på vejen og på gadekæret."

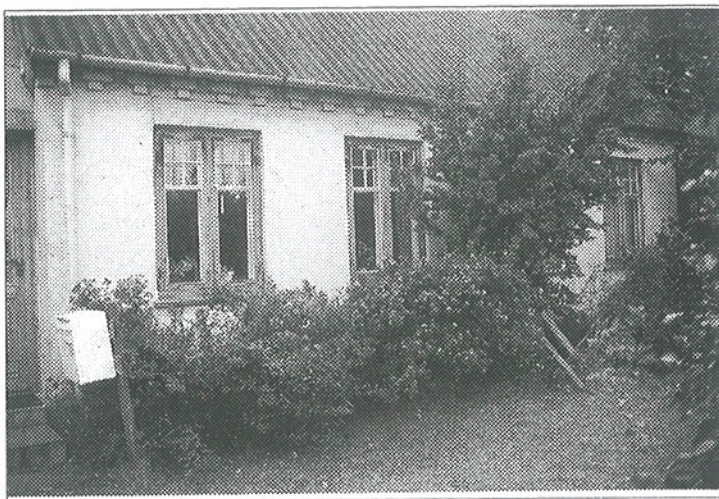
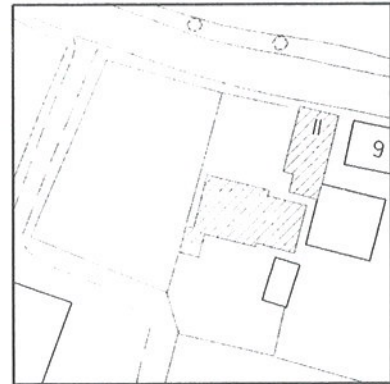
Bemærkninger: Et pænt hus, både hvad angår materialer og farvesætning og set ud fra 1950-ernes villastil et velproportioneret hus. Huset danner tillige med udhuset, den gamle staldbygning, et fint sammenhængende bygningsanlæg, og udhusets størrelse og dets enkelhed passer på fin vis ind i miljøet omkring gadekæret.

Enfamiliehus i én etage med udnyttet tagetage, gavlene orienteret øst-vest, opført i år 1900.

Grundmuret 4-fags hus, facaderne fremstår pudsede og er malede i en gullig farve. Heltag, belagt med grå eternit bølgeplader, på den sydvendte tagflade og placeret i gavllinien en taskekvist med front i blank mur og sideflunke af en vandret bræddebeklædning. I kip en kubisk skorsten i blank mur af røde sten. Murkronen i langsider og gavle afsluttes af en tungeformet gesims. En 2-fags tilbygning i den østlige gavl, grundmuret og med et halvtag af pap. Oprindelige vinduer som er 2-karmsvinduer med gående rammer, hvor øvre del er opsproset af 4 ruder. Nyere hoveddør, som er en rammedør med et øvre felt på 6 ruder. Dør og vinduer står i en farveløs træbeskyttelse.

Med gavlen ud til gaden og vinkelret på hovedhuset er et udhus beliggende, grundmuret med et heltag af jernplader. I gavlen mod gadekæret en mindre tilbygning, udformet som et udskud med en 2-fløjet revleport. I den vestvendte facade 2-karmsvinduer med 3-rudede rammer.

Omgivelser: Forarealet er afgrænset med gaden af et busket og et trådhegn.

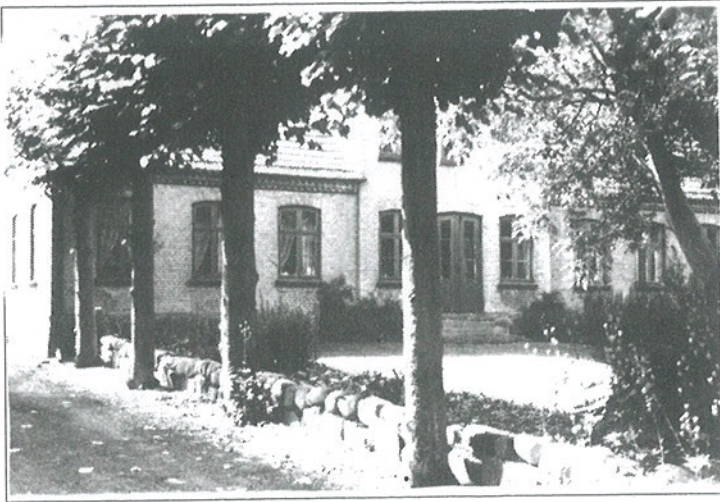
Baggrund: I sine erindringer fra Sengeløse fortæller Willy S. Jensen: "Vores nærmeste nabo var MalerAnton (Andersen) og hans lille familie. Konen Emma var damefrisør, og det var vel de fleste af byens koner og fruer, der blev betjent af Emma ved diverse lejligheder. - MalerAntons lille firma påtog sig alt fra bygningsarbejde til hestevogns- og bilarbejde. Og i den egenskab var Anton agtet og respekteret viden om. Man vidste, at når Anton afleverede sit arbejde, ja, så var der intet at pege fingre af. Antons bror Valdemar hjalp til i travle tider, men såvidt jeg husker kun på bygningsarbejdet.

Denne beskrivelse af MalerAnton er ledsaget af et fotografi fra han og hans kones sølvbryllup i 1943, som viser ca 45 gæster, der har taget opstilling foran nordfacaden. Af fotografiet ses det, at huset har teglhængt tag, en smal og bred kvisf med smårude vinduer.

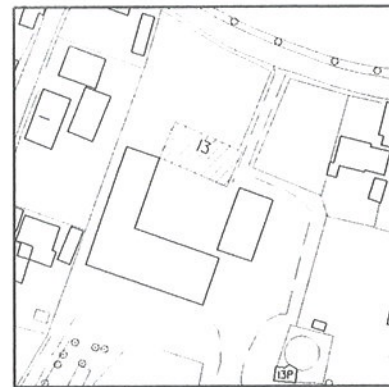
Bemærkninger: Et pænt og harmonisk hus, hvor nordfacaden har bevaret sin oprindelige udformning. Sydfacaden skæmmes af en taskekvisf, hvis dimensioner og placering ikke passer til husets udtryk. Bølgepladetaget forsimples huset, især i sammenligning med det ovenfor nævnte fotografi fra 1943.

Udhuset er her, som i nr 9, også af betydning for miljøet omkring gadekæret og er med til at skabe en tæthed og en rummelig fornemmelse på dette stykke af gaden.

Et 4-længet gårdanlæg, stuehuset er beliggende med sydfacaden mod gårdspladsen og dets gavle orienteret øst-vest, opført i 1878, udlængerne opført i 1987 efter en brand.

Grundmuret 9-fags stuehus over høj kælder, sokkel af kløvede kampesten. Facaderne fremstår i blank mur af gule sten i krydsforbandt med trukne fuger. Symetrisk i nordfacaden en frontgavl over 3 fag. Murkronen afsluttes i langsiderne af en gesims over 6 skifte-gange, udformet som en dobbelt savsnitsgesims med en buet formspresset rødglaseret teglsten som prydskifte, gavltrekanterne og frontgavlens trekant afsluttes af en mindre gesims over 4 skifte-gange med en savsnitsgesims og et prydskifte. Over vindues- og dørhuller kurvehanksbuet helstensstik, over vindueshullerne i gavle og frontispice rundbuede halvstensstik, der er kantet af en savsnitsbort. Heltag, belagt med cement falstagsten og tagfladen afsluttes i gavlene af vindskeder, der er udskåret i et tungemønster og er malet røde. Vinduerne er de oprindelige og er udformet som korspostvinduer med 4 gående rammer, hvoraf de to nedre er opdelt af en sprosse, malet i en mørk blågrøn farve. Sålænke af formpressede røde teglsten, som har en afrundet form og udformet som en vandnæse. Aksealt i nordfacaden en 2-fløjet havedør med 3 rudefelter, malet i samme farve som vinduerne. I nordfacaden 2 indgangsdøre, symmetrisk placeret i facaden som anden og næst sidste fag, dørene er 2-fløjede med øvre glasfelter. De oprindelige dørblade er blevet forsynet med en nyere lodret listebeklædning, der står i en brun bejdse, karmen står i samme farve som vinduerne. Trappetrinene så vel til hoveddørene som til havedøren er tilhugne granittrin.

Udlængerne er grundmurede i gule sten i trekvartstens forbandt over støbt sokkel. Heltag, belagt med sorte eternit bølgeplader og udhæng til langsider og gavle.

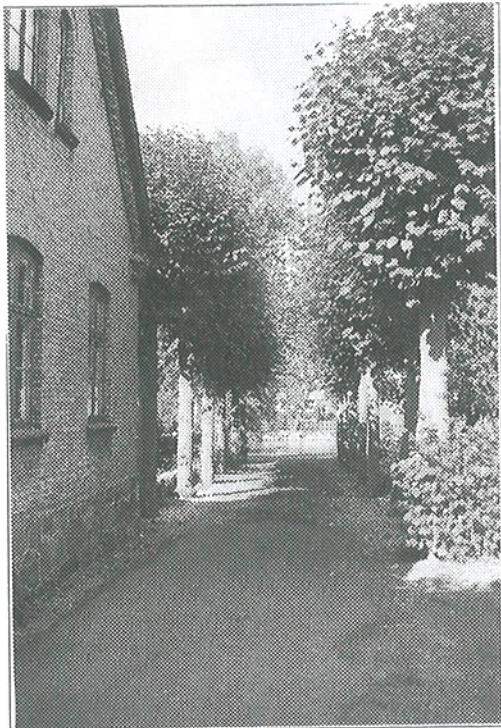
Have- og gårdspladsarealet: Indkørslen fra gaden til Bauehøjgård er via en allé af klippede lindetræer, og ankomstarealet er en kvadratisk gårdsplads, der er brostensbelagt. Belægningen er opdelt af en diagonal af større brosten, som markerer pladsens afstrømningslinie og et skift i brostenenes lægningsretning. Langs med stuehusets sydfacade 4 klippede lindetræer, som på en effektiv måde giver en lys- og skyggevirkning på stuehusets sydfacade.

Haven har en meget åben karakter og det føles som om haven visuelt er sammenhængende med gadekæret, omvendt virker havens store træer som en fornem baggrund for gadekæret og dets omgivelser. Haven er afgrænset af et lavt stendige, der markerer et niveauspring, derfor er sammenspillet have og gadekær så stærkt og visuelt ubrudt. I slutningen af forrige århundrede var det almindeligt at anlægge haver til de større gårdes stuehuse, og haven her har træk fra denne stilperiode, der hentede sin inspiration fra præstegårdshaverne, der igen hentede sin fra den engelske landskabelige have. I haven her findes store bladgrupper af hosta, solitær træer, som kastanie, valnød, ask og taks, desuden en stensætning, som kan have været en del af et slynget stisystem i den store plæne. Øst for indkørslen en stor frugthave, som sikkert tidligere indeholdt en køkkenhave. Syd for gårdanlægget står der en række markante store asketræer og danner baggrund for haverne på Bondehøjvej.

Baggrund: Baunehøjgård er en af Sengeløse landsbys 7 gårde og drives sammen med Refdalsgård. Udlængerne er lejet ud til lagerformål. Baunehøjgårds jorde ligger syd for gården og strækker sig som et langt og kileformet areal langs med Bondehøjvej. Willy S. Jensen fortæller i sine erindringer fra Sengeløse i 1930-erne følgende om Baunehøjgård: "Hans Hans's gård ligger lige midt for gadekæret. Når køerne var hjemme omkring, skulle de altid ned til gadekæret for at blive vandet. Gad vide om det var særligt sundt at fylde vommen med den suppe. Nå, men det kunne nu godnok give lidt brokker i den nok så sparsomme trafik, når 15-20 køer pludselig kom tværs over vejen ved vandingstedet og lidt senere skulle tilbage igen. Men alt ordnede sig, det var jo ikke lige så forjaget i de dage, og de fleste vidste, at Baunehøj brugte den metode." - Videre fortælles der: "Jeg er ikke færdig med Baunehøjgårdsfolkene endnu, de havde nemlig ikke at forglemme en bil."

Det var en sortblå Ford, fra ca 1930. Det var nu sjældent, at Hans Hans selv kørte, men Hugo, sønnen, var sikkert også gerne chauffør for sine forældre.

Bemærkninger: Baunehøjgårds stuehus er et overordentligt smukt og velproportioneret bygningsværk med en rig og høj detaljeringsgrad. Husets ydre fremstår, som da det blev opført i 1878 og er et levende bevis på, at huset er opført af gedine materialer med funktionelle detaljer, der byggeteknisk har bestået deres prøve, og desuden er stuehuset opført i en høj håndværksmæssig kvalitet. Der har været kræfter, tid og økonomi til at lege med detaljer som gesims, vinduesstikkene, sålbænkene og de udskårne vindskeder, der hæver dette hus op på et niveau, som er ud over det sædvanlige for datidens stuehuse.

Stuehusets oprindelige udseende og dets ægthed er en stor sjældenhed, som viser, at dets beboere har haft evne og forståelse for at bevare det og kontinuerligt at vedligeholde det. Derfor er det af allerstørste betydning for gården som helhed og for landsbyen, at dette fine gårdanlæg med dets gårdsplads, dets klippede linde og dets have bliver bevaret i sin nuværende form med respekt for den kulturmæssige arv og de bygningsmæssige traditioner dette sted repræsenterer.

Enfamiliehus i én etage med udnyttet tagetage, gavlene orienteret øst-vest, opført i 1880.

Et ommuret 5-fags bindingsværkshus over kampestenssokkel, facaderne fremstår vandskurede. Heltag, belagt med grå eternit bølgeplader. To fag står tilbage som overkalket bindingsværk med glammede bjælker. Murkronen afsluttes af en aftrappet gesims. Den østvendte gavl er opmuret, den vestvendte overgavl er beklædt med en lodret 1 på 2 bræddebeklædning og fremstår i en sortbrun farve. Nyere vinduer, som er 2-karmsvinduer med 3-rudede rammer, fladbuede helstensstik og støbte sålbænke. Nyere 2-fløjet hoveddør med et øvre glasfelt, træværket fremstår i en mørkbrun bejdse. Udhuset er beliggende med gavlen mod gaden og vinkelret på huset, grundmuret og med teglhængt tag. I kip en skorsten med sokkel og gesims. Vinduerne er 2-karmsvinduer med 3-rudede rammer, malet blå, dørene er revledøre.

Omgivelser: Huset ligger ud til gade og fortov, og den bagved liggende have er skærmet af udhuset mod øst og et plankeværk mod vest. Haven har stadig træk fra den periode, hvor det var almindeligt at afgrænse staudebede buxbomhække.

Baggrund: I sine erindringer fra Sengeløse fortæller Willy S. Jensen, at på hjørnet af søndre gade (Ved Kæret) havde Ole Nilen sit velplejede hus. Ole Nielsens var ældre folk og aldersrentenydere, som det hed dengang og noget til års, for Ole Nielsen døde først i trediverne, hvorefter hans enke blev siddende i huset.

Bemærkninger: Et pænt og harmonisk hus, hvor de bygningsmæssige ændringer igennem tiderne ikke har fjernet huset fra dets oprindelige udseende. En kalkning med hvidtekalk ville gøre facaderne mere lette, og det ville passe fint til de øvrige huse langs Kæret, ligesom maling af vinduerne i en mørk grøn eller rødbrun farve ville højne husets udseende og være i tråd med tidligere tiders skik. Det er vigtigt at bevare udhuset, det sammen med de øvrige huse og udhuse langs Kæret skaber en intimitet og en sammenhæng, der netop hører til omgivelserne ved gadekæret.

Enfamiliehus i én etage med udnyttet tagetage, gavlene orienteret øst-vest, sammenbygget med Ved Kæret 19. Huset er opført i 1827 og ombygget i 1989.

Oprindeligt et bindingsværkshus over kampestenssokkel og støbt sokkel, ommuret og facaderne fremstår pudsede og malede hvide. Ved gavlfacaden ses udstukne bjælkerender, en glammet bjælke, der er den synlige rest af bindingsværk. Heltag, belagt med grå eternit bølgeplader, på den sydvendte tagflade en taskekvist, front og sideflunke træbeklædte. I kip en kubisk skorsten. Den østvendte overgavl er beklædt med en lodret bræddebeklædning, der afsluttes af en vandnæse. På den sydvendte facade en nyere tilbygning, grundmuret og fremstår med pudsede og hvidmalede facader. Heltag med en taghældning på 15-20 grader belagt med bølgeplader. Nyere helrudedede vinduer, i taskekvisten 2-karmsvinduer. Nyere hoveddør i rammekonstruktion med glasfelter, bagdør i rammekonstruktion med et øvre glasfelt. Vinduer og døre står i en mørk brun bejdse.

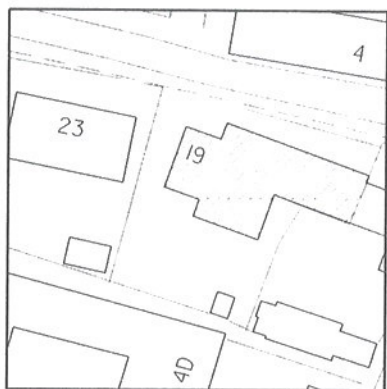
Omgivelser: Forhaven er afgrænset mod Ved Kæret af et brunbejdet plankeværk. I forhaven mod gaden står 2 markante birketræer.

Baggrund: I 1930-erne boede ifølge Willy S. Jensen i den nyere del, bygget sammen med Hans Pæsens hus mod øst, Helga og Gunnar med deres mindreårige søn Tage.

Bemærkninger: Et stilfærdigt hus, der ikke udtrykker mere end det kan bære. Hvis de helrudedede vinduer blev erstattet med 2-karmsvinduer, ville nordfacaden blive mere harmonisk. Den sydvendte facade har fået 2 så markante tilføjelser som taskekvisten og tilbygningen, der bevirker, at denne facade er helt ude af proportion.

Enfamiliehus i én etage med udnyttet tagetage, opført i 1775, ombygget engang i 1980-erne.

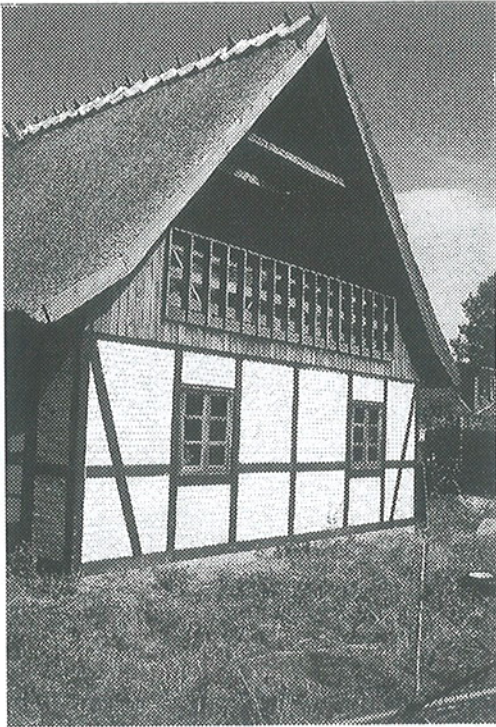
Et 2-fløjet bindingsværkshus over kampestenssokkel og støbt sokkel. Bindingsværket fremstår i en mørk brun bejdse, og tavlene fremstår vandskurede. Huset består af en 10-fags længe mod gaden, og som er sammenbygget med nr 17 og adskilt fra dette af en brandmur, desuden af en vinkelbygning med en 6-fags bred gavl mod gaden. Stolperne står på en fodrem og imellem stolperne løsholte. Der afsluttes med en toprem, hvorpå loftsbjælkerne hviler og er synlige i facaden. Over disse en ny rem, hvorpå der står dokker til bæring af tagkonstruktionen.

Heltag, dækket med strå, udhæng i langsider og gavle med synlige lægter og spærender, stråmynding med kragtræer, i tagfladen tagkviste. Nordfacadens overgavl er en lodret brædebeklædning, i sydfacadens overgavl en balkon. Vinduerne er af nyere dato og er 2-karmsvinduer med 3-rudede rammer. Indgandsdørpartiet ligger tilbagetrukket i facaden bag en rundbue, døren er en fyldningsdør med udfræsedede fyldninger, på begge sider af døren et-karmsvinduer.

Omgivelser: En stensætning danner afgrænsning mellem foreal og gade. Beplantningen er i dag sparsom omkring huset, og udearealerne er ikke anlagte efter ombygningen.

Baggrund: I sine erindringer fra Sengeløse fortæller Willy S. Jensen: "På den anden side af vejen op til Bondehøj lå et af byens samlingspunkter, ihvertfald for børnene. Det var den lille skægge misvækst til et af de gamle huse, en slags veranda eller pavillon om mam vil. Her regerede Rosa i sit lille brødsalg, og hvor man kunne få alverdens dejlige slik, når bare man havde penge nok." Videre fortæller Willy S. Jensen: "Den gamle væver Hans Pæsen boede i den vestre ende af det hus, hvor Rosa havde sin lille butik. Hans Pæsen var virkelig gammel, en mand op i halvfemserne dengang (1931-32). Men trods sit hørehandicap, fulgte han levende med i, hvad der skete i byen og omegnen."

Bemærkninger: Huset er stærkt ombygget og vinkelbygningen, der markerer sig med gavlen mod gaden, er bygget til ved sidste

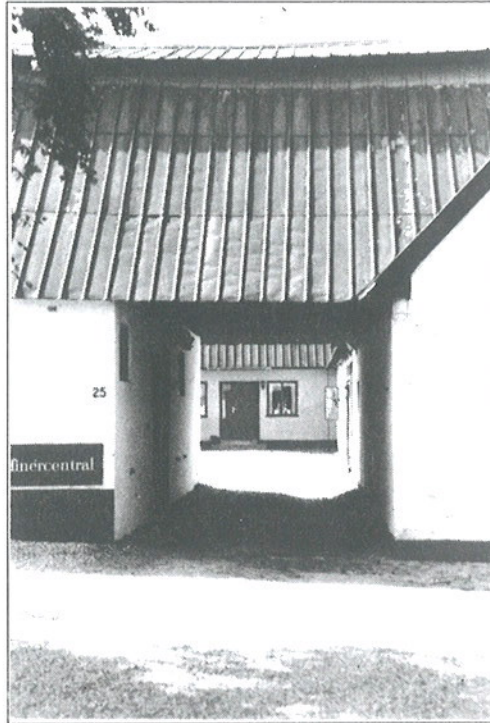

ombygning. Huset har oprindeligt haft samme størrelse som nabo-huset.

Når man ønsker at bevare gamle huse som bindingsværkshuse, er det nødvendigt at studere andre tilsvarende huse i den nærmeste omegn for at finde frem til dets oprindelige udseende og til de detaljer, som har givet husets dets særpræg. Man vil derved kunne kombinere sig frem til et ganske godt billede af noget oprindeligt og derudfra tilrettelægge en pietetsfuld istandsættelse, som kobler huset til vores tid med de krav, der i dag må stilles til muligheden for trivsel og kvalitet. Det er ikke kun et spørgsmål om at føre huset tilbage til noget der var engang, men også om at forbedre og modernisere ud fra den teknik og viden, der er til rådighed i dag. Men det er vigtigt at hæge om detaljerne, som er blevet en del af huset, og som har tilføjet huset dets særpræg og kvalitet.

Ingen af ovennævnte dele er overholdt i dette hus som virker som en pastiche, et landliggerhus fra nordkystens badesteder. Indgangs-partiet og sydgavlens balkon er fremmede elementer, ude af trit med landsbyhuses skala. Stråtagets form er fremmed, stråtage lægges ikke med så store udhæng og slet ikke i gavlene, tagud-hæng beskyttes altid ved sin konstruktion med f.eks. sugfjæl mod vindsug. Endelig burde der have været en større indsigt og forståelse for det sjællandske bindingsværk, eksempelvis ved løsning af tagfoden.

En firlænget gård, hvor længerne er sammenbyggede, opført i 1899 ifølge BBR.

Stuehuset er et 9-fags bindingsværkshus over sorttjæret kampestenssokkel og ommuret, facaderne fremstår kalkede i en lys okkerfarve. Vestgavlen er et 5-fags bindingsværk, hvor stolperne står direkte på syldstene. Et sidebånd tegner sig i en plankedimension, formodentlig er planken indskåret over stolpernes inderside. Overgavlen er bræddebeklædt med ru brædder dækket af lister og tagflade og gavl afsluttes af vindskeder. Heltag, belagt med pandeplader oven på det eksisterende stråtag, tagskægget afdækkes med et sternbræt/sugfjæl. I tagryningen en kubisk skorsten i blank mur. I den nordlige facade de oprindelige 2-karmsvinduer med fast glas, i den sydvendte facade helrudedede vinduer. En nyere hoveddør, en-fløjet listebeklædt dør med et sideparti med et øvre glasfelt. Bidøren er en rammedør med 4 fyldninger. I sydfacaden en nyere hoveddør i rammekonstruktion med 2 glasfelter. I vestgavlen en oprindelig 2-fløjet fyldningsdør med 5 fyldninger med fyldningspejl og rammeprofil, sandsynligvis en dødedør til at føre den døde med ligfølge ud af huset. Ved den østre længe en 2-fløjet revleport med en døråbning. Bræddegavlen, døre og vinduer er malet med oliemaling i en chromgrøn farve.

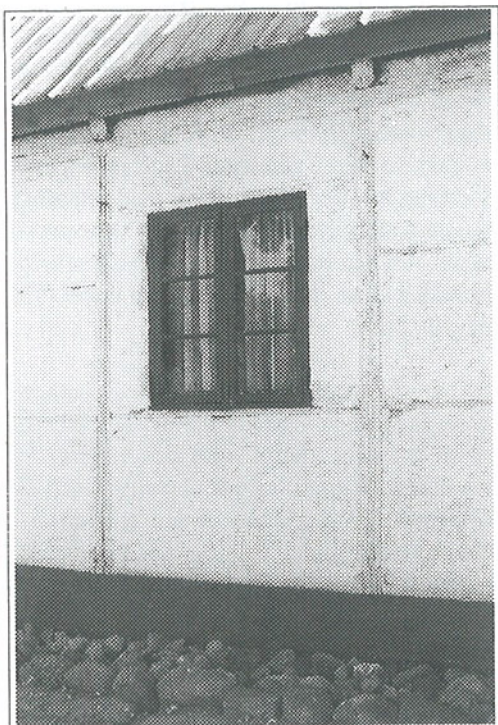
Den østre længe er en 18-fags bindingsværkslænge over kampestenssokkel. Sokkelen er i en rød jernoxid farve, facaderne er kalkhvidtede. Nordgavlen og de sidste 2 fag er ommuret. Heltag, belagt med pandeplader på et eksist. stråtag. Støbejernsvinduer med 12 rudeinddelinger, hvor øvre del er en gående ramme, et ældre 2-rudet staldvindue af træ i gårdsiden, en 2-fløjet revleport i gårdsiden og lemme i revlekonstruktion i den nordvendte overgavl. Vinduer, lemme og port er grønmaledede.

Den nordre længe er grundmuret over kampestenssokkel i rød jernoxid farve, facaderne kalkhvidtede. Tagkonstruktionen er en

såkaldt manzardkonstruktion med et stort tagvolumen og spænd. Nedre del af konstruktionen er en 45 graders og øvre del er en ca 20 graders konstruktion, tagfladen er belagt med pandeplader. Nyere staldvinduer med vipperamme, opdelt i 3 ruderfelter. I sammenbygningen med den vestre længe en portåbning, der er adgangsgivende til gårdspladsen. Portrummet har givet mulighed for aflæsning af kornneg til sætning i tagrummet og senere til opblæsning af det aftærskede korn eller frøafgrøde.

Den vestre længe er en 17-fags bindingsværkslænge over kampestenssokkel. Stolperne står direkte på syldstene, 2 sidebånd i et tommebræts tykkelse ses mellem stolperne og er formodentlig indskåret over stolpernes inderside. En toprem hvorpå bjælkerne hviler. Heltag, belagt med pandeplader, i kip en skorsten med sokkel. I gårdsiden 2-karmsvinduer med 3-rudede rammer samt en 2-fløjet revleport og en vippeport. I den vestvendte facade 2 og 3-karmsvinduer med 3-rudede rammer, derudover støbejernsvinduer med 6 ruderfelter, uoplukkelige. Vinduer og porte er malet grønne.

Syd for stuehuset i flugt med den østre længe en vognport og ud for den vestre længe ligeledes en vognport, begge er grundmurede og kalkhvidtede med heltag af pandeplader.

Syd for gårdanlægget en ladebygning, opført i 1937, grundmuret over støbt sokkel, facaderne fremstår kalkhvidtede. Heltag, belagt med pandeplader. En skydeport i gavlfacaden og lemme i den øvre del af facaden. Port og lemme er grønmaledede. Ligeledes syd for gårdanlægget en staldbygning, opført i 1957, opført i letbeton, fremstår i en grå puds, heltag belagt med grå eternit bølgeplader.

Gårdanlæggets omgivelser: Ankomst til gården sker via porten i den nordre længe til en delvis brolagt gårdsplads. Arealet ud mod Ved Kæret har tidligere rummet møddingsplads. Fra indkørslen og langs den vestre længe går der en markvej syd om haven og ind på en mindre vej, som fører op til porten i stuehuslængen og videre ud til markerne. Langs den vestre længe store træer af ask og ahorn. Den sydvendte have danner et lukket rum af busket og store træer som ask og birk. Langs den vestre længe og langs stuehusets sydfacade et smalt brolagt areal med granit kantsten til afledning af regnvandet og for at beskytte væggen mod jordstink.

Baggrund: Skyttegården er en af de 7 gårde i Sengeløse landsby og er stadig i drift. I 1950-erne ophørte dyrholdet, svine- og kvægholdet blev sat ud og gården er siden blevet drevet med planteproduktion. Den nordre længe er udlejet til erhvervsformål, til et mindre finérværksted. Gården blev i slutningen af 1790-erne overdraget skytten på Cathrineberg Gods, og gården har været i samme slægts eje siden.

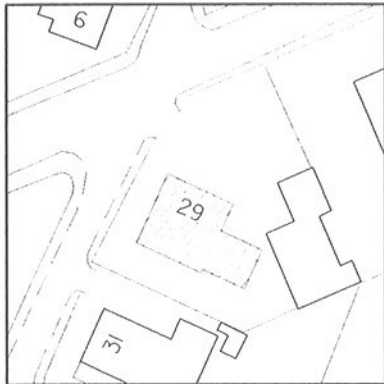
Willy S. Jensen fortæller i sine erindringer: "Skyttegården var genbo til møllen (nu nedrevet og er i dag en del af kirkegårdsudvidelsen). Her var det Peder Larsen, der holdt skik på gårdens drift. Såvidt jeg husker uden fremmed hjælp, men til gengæld gik hans

kone og børnene Jørgen og Gerda med i den daglige drift. Jørgen og jeg var meget nær jævnaldrende og kom bl.a. til hinandens fødselsdage. Det gik jo sjældent stille af, når vi var på Skyttegården, der var jo nok plads at røre sig på, både ude og inde.”

Bemærkninger: Et smukt og helstøbt gårdanlæg, der i sin hovedform er meget velbevaret. På Skyttegården findes der bygningselementer fra stuehusets og staldlængernes opførelses tidspunkt, som ifølge BBR er 1899, som kunne formodes at være et årstal for til- eller ombygning. Det virker ikke sandsynligt, at man opførte bindingsværkslænger på dette tidspunkt, da det er perioden for de grundmurede stuehuse i blank mur over høje kampestenssokler og med en stor rumhøjde. Igennem tiderne er bygningsdele blevet udskiftet som døre, porte, lemme og vinduer, dog uden at udskiftningen har berøvet gården sin legalitet. Om Skyttegården kan man sige, at moderniseringer og forbedringer er sket uden skelen til bondehusromantik, det er gjort af folk, der har været og er fortrolige med den bygningsmæssige tradition og den udvendige vedligeholdelse med kalk og oliemaling. Det er at håbe, at næste generations ejere også vil følge traditionen og vil forbedre og modernisere udfra den teknik og viden, der er tilrådighed på det givne tidspunkt, uden at kulkaste detaljerne, som er blevet en del af gårdens særpræg og kvalitet. Dog er det at håbe, at man ved en fremtidig vinduesudskiftning i stuehusets sydfacade vil isætte 2-karmsvinduer med opsprossede rammer og i en mere regelmæssig takt.

Enfamiliehus i én etage med udnyttet tagetage, gavlene orienteret nord-syd, opført i 1925.

Grundmuret hus over høj sokkel og kælder, facaderne fremstår pudsede og hvidmalede. Facader og gavltrekanter afsluttes af en lisén, der er malet i en lys gråblå tone. Teglhængt tag med udhæng til langsider og gavle med synlige spærender og udhængsbrædebeklædning. Tagkonstruktionen er en åsekonstruktion og åsene er synlige i gavlene, på vindskederne et pyntehanebånd med et trækbånd. I tagrygningen en rubisk skorsten i blank mur. På den østlige facade en tilbygning, opført i samme materialer som hovedhuset. Nyere helrude vinduer med vipperammer, der er hvidmalede, karmene står i en mørk gråblå farve. Der er påsat pynteskodder ved vinduerne. En 2-fløjet havedør med en nedre fast fyldning. En nyere hoveddør med udfræsede fyldninger, malet i en gråblå farve. En støbt trappe med granitflisetrin og med smedejerns rækværn.

En værkstedsbygning er nyopført i 1982, hvor det tidligere værksted lå. Værkstedet fremstår med hvidmalede facader og et teglhængt halvtæg.

Omgivelser: Et busket omkranser haven. Huset er en af de sidste ejendomme mod vest i retning mod Vasby og danner afslutningen på landsbyen.

Baggrund: I sine Sengeløse-erindringer fortæller Willy S. Jensen: "På toppen af den lille bakke havde Ans Villads (Anders Villads Larsen) sin ejendom. Den stod for mig som ret nyopført, eller også var det bare fordi, den var velholdt. Anders var en driftig mand, og var gerne med i det liv, som rørte sig i byen.

Bemærkninger: Et pænt og harmonisk hus, opført i en villastil, der har flere elementer af byens byggeskik end fra landsbyens tradition. Elementer som pynteskodder og det markante udhæng giver huset et præg af 1950-ernes villastil, i en lidt romantisk udformning, der er i strid med den nøgterne og taktfaste stil, der var fremherskende på det tidspunkt huset blev opført.

Enfamiliehus i én etage med udnyttet tagetage, gavlene orienteret nord-syd, opført 1900.

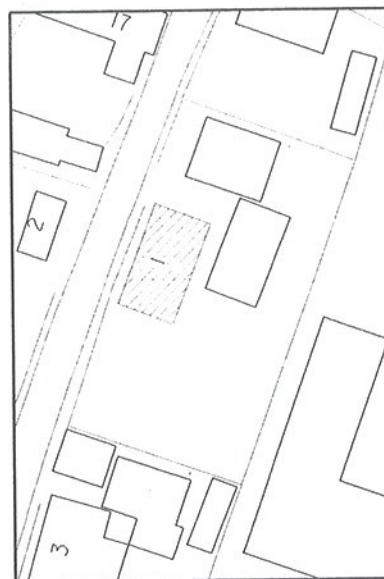
Et 7-fags hus, grundmuret over kampestenssokkel, facaderne fremstår pudsede og malet i en lys gullig farve. Heltag, belagt med rødbrun eternit bølgeplader, udhæng i langsider og gavle. I kip 2 skorstene, malede som facaderne. I den østlige tagflade en pultkvist. Murkronen afsluttes af en aftrappet gesims, der er synlig i gavlene, på langsiderne er gesimsen dækket af udhængets sternbrædder. Facadens nordvestlige hjørne er skråt afskåret, i afskæringen er hoveddøren placeret, der har en glat dørplade med et lille rundt glasfelt. I de oprindelige vindueshuller nyere 2-karms vinduer med 3-rudede rammer, over vindueshullerne et fladbuget stik. Vinduerne står i en mørkebrun bejdse.

En grundmuret værkstedsbygning med gavlene orienteret øst-vest, opført samtidigt med huset. Facaderne fremstår pudsede og i en lys gullig farve. Heltag, belagt med grå eternit bølgeplader. En træbygning, opført på samme tidspunkt som de øvrige huse, gavlene orienteret øst-vest. Facaderne fremstår i en lodret brædebeklædning og malet i farven doddenkop. Heltag, belagt med grå eternit bølgeplader.

Omgivelser: Forhaven mod Bondehøjvej er afgrænset af en hæk og et brunmalet stakit. Baunehøjgårds store træer danner baggrund for husets haverum.

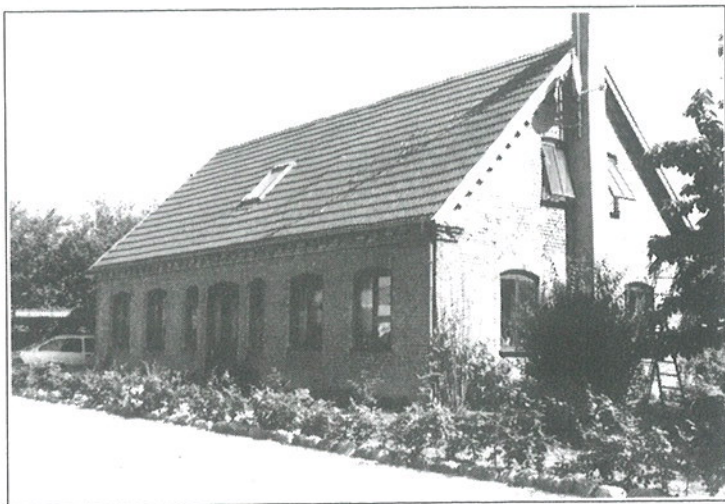
Baggrund: Det første hus med lidt værksted havde TømmerAage købt. Her kunne Aage klare de forhåndenværende ting inden for sit fag, selvom hans kone Esther somme tider havde sit hys med at holde ham til saven. Der var jo mere og mindre jagtsæson hele året, og Aage havde meget mere lyst til at rende en tur i mosen eller ud over markerne. Det var jo noget mere frit dengang med, hvor man måtte færdes med sin bøsse og sin hund. Familien drev godt nok lidt biavl som ekstrajob, og det betød, at vi kunne købe lækkeret nyslyngnet honning, når den tid var inde.

Bemærkninger: Et pænt og velproportioneret hus i landlig stuehusstil, men tagfladens store udhæng er et fremmed element, forsimples huset og slår harmonien i stykker mellem facade og tag, idet

tagfladen er "gledet" ned over facaden som en for stor kalot, og skjuler dermed den aftrappede gesems og vindueshullernes fladbuede stik. Skorstenens sokkel og gesimsbånd savnes, detaljer som ville gøre skorstenene højere og slankere. En kalkning af facaden, enten en hvidtning eller i en lys okker kalkfarve vil give facaden en fin stoflighed og en anden farveglød end den de plastikbaserede farver har. Ligesom en lysere farvesætning på vinduer og tagfladens udhæng vil blødgøre husets farveholdning og dermed få vinduerne til at falde bedre i med facadevæggen.

Enfamiliehus i én etage med udnyttet tagetage, gavlene orienteret nord-syd, opført i 1881 i følge årstallet på facadegavlen, ifølge BBR er opførelsesåret 1900.

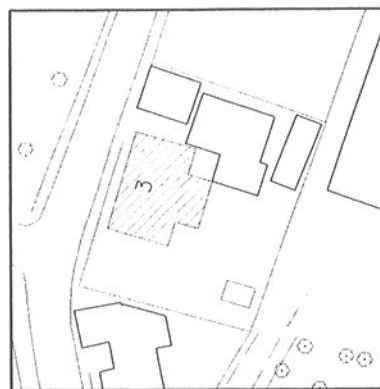
Et 7-fags hus, grundmuret over kampestenssokkel, facaderne er opført i blank mur af gule maskinsten og i krydsforbandt med trukne fuger. Heltag, belagt med cement tagsten, et ovenlysvindue i både den øst- og vestvendte tagflade. Tagfladen afsluttes med vindskeder. I den sydvente gavlen nyere skorsten af blokelementer, som fremstår berappet. Murkronen afsluttes af en tungeformet gesims over 4 skifter. Over dør- og vindueshuller et kurvehangsbundet helstensstik, sålbænke af skiferplade. Vinduerne er 2-karmsvinduer med helrudedede udadgående rammer, den oprindelige 2-fløjede hoveddør er bibeholdt som havedør og er udført i en rammekonstruktion med et øvre glasfelt, på hver side af døren et 1-karmsvindue. Døre og vinduer er bejdsset i en lys brun farve. På østfacaden en udestue, der spænder over 4 fag, opført i træ.

En bindingsværkslænge vinkelret på hovedhuset med optrukne stolper i en sort farve og tavlene står i blank mur efter at have været kalkhvidede, overgavlene bræddebeklædte. Nyere 2-karmsvinduer med helrudedede rammer.

Omgivelser: Forarealet mod Bondehøjvej er afgrænset af en nyplantede bøggehæk og arealet belagt med perlesten. Haven ligger op til Bauehøjgårds store træbevoksning, som danner havens rum og gør den frodig, derudover er der buske og stauder i haven.

Baggrund: Willy S. Jensen fortæller i sine Sengeløseerindringer: "Både Aages (tømmeren) og Martin Nielsens ejendom, som lå lige ved siden af, lå rart i læ af Bauehøj og dens have med de store træer. Martin Nielsen var præstegårdsforpagter og passede som sådan alt vedrørende landbruget på præstegården. Det var bestemt et heldagsjob, idet der både var malkekvæg, heste og grise. Der var fire børn hos Martin Nielsen, hvoraf jeg dårligst husker Henning. Sigfred, Karen og Agda færdedes, så jeg så dem næsten dagligt."

Bemærkninger: Et pænt og helstøbt hus med gode proportioner og fine detaljer som gesims og kurvehangsstik i en landlig stuehusstil. Det er vigtigt fremover, at facaderne vedbliver at stå i blank mur, og at evt. reparation af facaderne sker uden ændring af murværkets

stofflighed. Ved en fremtidig tagudskiftning er det ligeledes vigtigt, at fastholde tagfladen uden tagudhæng, således at forholdet mellem tag og facade ikke ændres, og at gesimsen stadig bliver afslutningen på murværket. En fremtidig udskiftning af cementtagstenene bør være til røde vingeteglsten for at bevare tagfladens karakter. Bøgehækken ud mod Bondehøjvej er en god afskærmning mod vejen og indrammer huset på en fin måde.

Enfamiliehus i én etage med udnyttet tagetage, gavlene orienteret nord-syd, opført i 1892.

Et to-fags hus, grundmuret over kampestenssokkel, facaderne er pudsede og malede i en svag rosa farve. Heltag, belagt med sort eternit bølgeplader, udhæng til langsider og gavle, i tagskægget synlige spærender og i gavlene er udhængt bræddebeklædt. Murkronen afsluttes af en savsnitsgesims, som er synlig i gavlene, men på langsiderne skjult af tagfladen. Nyere 2-og 3-karmsvinduer med 3-rudede rammer, en én-fløjet 10-rudet havedør i den sydvendte gavl, i overgavlene helrudedede vinduer.

En grundmuret mellembbygning af nyere dato med fladt tag forbin-der huset med et udhus, der er opført samtidigt med huset og er grundmuret, belagt med grå eternit bølgeplader. I mellembbygningen en hoveddør i rammekonstruktion med et overglasparti med 2 rudefelter.

Omgivelser: Arealet ud mod Bondehøjvej er afgrænset af et åbent plankeværk, malet sort. Haven ligger i ly af en række store aske-træer, der er en del af Baunehøjgårds beplantning.

Baggrund: Willy S. Jensen fortæller i sine erindringer fra Senge-løse: "Helt ude ved grænsen mellem by og åben mark lå det hus, som sygeplejeske frk. Jensen boede til leje på 1. salen. Jeg har længe misset, hvem der var ejer af huset, men ved granskning er jeg kommet frem til, at det må have været en skrædder Danielsen. Der var en lidt større dreng, som jeg mener hed Daniel hos familien, og det hændte da, vi legede. Huset gik vist i folkemunde under navnet "jordemoderhuset".

Bemærkninger: Et stilfærdigt og pænt hus, og den seneste vindues-udskiftning fra de helrudedede vinduer til 2-og 3-karmsvinduerne er en stor forbedring af facadeudtrykket. Tagudhængt i langsider og gavle passer ikke til husets oprindelige knappe form, hvor gesimsen var pynten og markerede afslutningen på murværket og som bevirkede, at tagdryp blev ledt væk fra facaden.

Et fire-længet gårdanlæg, som er opdelt i 4 lejemål, opført i 1800 og ombygget i 1953.

Stuehuset er et bindingsværkshus på syldstene, soklen er sort-tjæret, bindingsværk og tavlene er hvidmalede. Stolperne står direkte på syldstenene og på den nordlige facade ses glammede bjælker, dvs stolpe og bjælke er samlet ved at være skåret halvt i halvt. Enkelte steder ses gennemgående sidebånd ved at sidebåndet er indskåret over bjælkernes yderside. Bindingsværket er på sydfacaden dog delvist omsat i grundmur. Heltag, belagt med grå eternit bølgeplader, på den nordvendte facade 2 mindre trekantskviste, i rygningen en skorsten. Overgavlene er en lodret beklædning af brædder og lister, afsluttet med vandnæse. Vinduerne er 2-karmsvinduer med udelte rammer, hoveddøren er en rammedør med fyldninger, desuden en nyere dør, listebeklædt med et sideglasparti. Alt træværk er malet mørkebrunt. På sydfacaden en tilbygning, en havestue med en grundmuret brystning, vinduesbånd, et heltag, som går vinkelret ind på stuehusets tag og er af samme materiale.

Den østlige længe er sammenbygget med stuehuset og spænder over 5 fag, bindingsværk, dog delvist omsat i grundmur, heltag med grå eternit bølgeplader. Herefter en længe, ombygget i 1953 og med en større bygningsbrede end først nævnte, grundmuret og med et heltag af grå eternit bølgeplader. Nyere vinduer enten 2-karmsvinduer eller helrude vinduer. Begge bygninger er indrettet til boligformål.

Den nordlige længe, som er sammenbygget med østlængen og ladebygningen mod vest, er en bindingsværkslænge, sat over en kampestenssokkel og ommuret. Heltag, belagt med grå eternit bølgeplader. Støbejernsvinduer med 6 opdelinger og med fladbuget stik. Nyere port af finérplade med spor, desuden en revledør.

Den vestlige længe består dels af en ladebygning og dels af en ombygget staldlænge, begge er grundmurede, heltage, belagt med grå eternit bølgeplader. Staldlængen er ombygget til boligformål og består af 6 fag, vinduerne er 2-karmsvinduer med udelte eller 3-rude rammer. I ladebygningen en to-fløjet revleport.

Omgivelser: Arealerne ud mod Bondehøjvej og langs indkørslen syd for stuehuset er afgrænset af et mere eller mindre selvsået busket og af et trådhegn. Af træbevoksning ses der ahorn ask og elm.

Baggrund: I sine erindringer fra Sengeløse i perioden 1925-40 fortæller Willy S. Jensen: "Overfor (jordmoderhuset) havde man Bondehøjs staklade, og det var festlige dage, når lokomobilet kom med tærskværket, og de gik i krig med de store kornstakke. Det var friske og rutinerede folk, der var tilknyttet et sådan værk, og hver kendte sin del af opgaverne. Dem, der havde det værst, var nok dem der skulle bære sække fra værket op på kornloftet. Der var vel omkring 100 kg i hver sæk, så det blev til nogle ton i hver tærskesæson. For os drenge var det altid spændende, når man var ved at være i bund med en stak, for så vrimlede det med mus, som vi styrtede rundt efter med vore kæppe, for at slå så mange af dem ihjel som muligt. Vi reddede vel nok en tiøre i ny og næ for vores ulejlighed.

Bemærkninger: Bondehøjgård er en af de 7 gårde, som blev liggende i landsbyen efter landboreformernes udskiftning, og den fik sin jord samlet i et langt og smalt jordstykke syd for gården. I dag er Bondehøjgård lagt ind under et andet brug og gårdanlægget er opdelt i 4 lejemål, laden udlejet til lagerformål, og nordlængen anvendes som værksted og lager for gårdens beboere. Gårdens form og bygningernes facader er bevaret i deres hovedtræk. Der har igennem tiderne sket forskellige til- og ombygninger, som har forringet harmonien og forsimplet gårdanlægget og gradvist forskubbet proportionering og detaljering i negativ retning, eksempelvis når der er blevet lavet nye dør- og vindueshuller, og det bevirker, at bygningens helhed og dens ydre ikke er blevet respekteret.

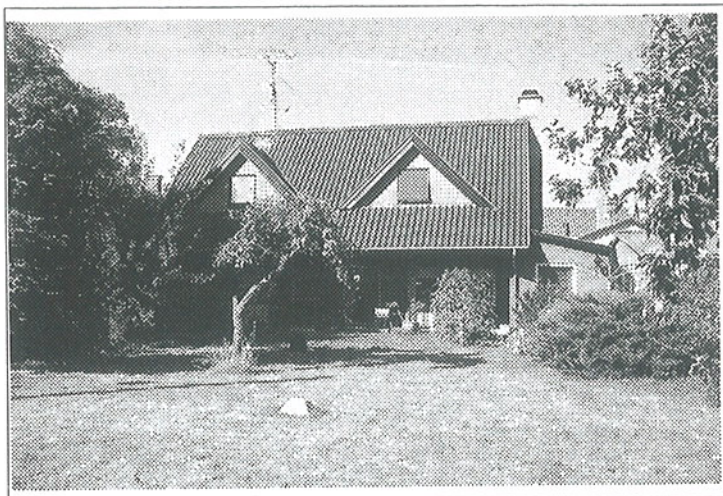
Enfamiliehus i én etage med udnyttet tagetage, gavlene orienteret øst-vest, opført i 1877 og ombygget i 1975.

Grundmuret hus over dels kampestenssokkel og dels støbt sokkel, malet sort, facaderne står pudsede og rødmaledede. Heltag, belagt med sort eternit bølgeplader, på den sydvendte tagflade 2 heltagskviste uden sideflunke. Den nye tagkonstruktion har en større brede end huset og er derfor kraget ud over sydfacaden og danner et overdækket udeopholdsareal. Nyere helrude vinduer med vipperamme. I østgavl en tilbygning, grundmuret og med halvtag, desuden en skorsten placeret ved østgavl.

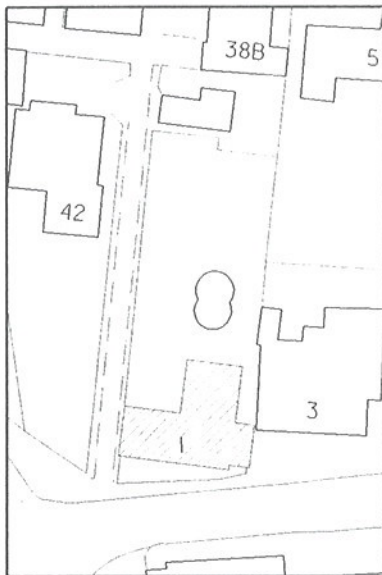
Omgivelser: Ud mod Høkerstrædet et træplankeværk, mod Ved Kæret og mod øst en høj hækbeplantning, der giver haven en intim karakter, desuden buske, stauder og enkelte frugtræer. Den tætte placering på kirkegårdens store træer giver haven en større dimension og frodighed.

Baggrund: Willy S. Jensen fortæller i sine erindringer fra Senge-løse: "Det lille stræde, der gik fra købmanden og over til den nordre gade, gav adgang til hønsekræmmer Kristian Jensens hus. Han lå rart i læ bag smed Henrik. Kristian og Bolette gik og hyggede om deres hest og fjerkræ i en del af de år, jeg husker, men på et tidspunkt flyttede de til Vasby, hvor vi så måtte ned for at betale vores husleje. Det var jo deres hus, vi boede i ved siden af træsko- manden og maleren. Det var en vognmand Gissel, der overtog Kristian og Bolettes hus. Gissel kørte bl.a. grise til slagteriet for bønderne, og der kunne godt være larm omme på hans gårdsplads, når han var hjemme for at holde frokost eller lignende, inden han kørte sine ærinder færdigt. Hus og have stod sig nu ikke ved den ændring, der var sket, ved at Kristian og Bolette flyttede. Der så mildst talt farligt ud, enten det var sommer eller vinter, men konen i huset havde selvfølgelig også to mindre børn at passe, foruden telefon og hvad ved jeg."

Bemærkninger: Med sin placering understreger huset tillige med det lukkede haverum på en fin måde Høkerstrædet. Huset har ved ombygning fået en tagetage med en for stor dybde, der giver en disharmoni mellem overetagen og underetagen. De to kviste er meget dominerende på tagfladen, idet deres sammenskæring med tagfladen er løst uden sideflunke.

Enfamiliehus i én etage med udnyttet tagetage, gavlene orienteret øst-vest, opført i 1877 og ombygget i 1989.

Et 5-fags hus, oprindeligt et bindingsværkshus på syldstene, nu ommuret og fremstår med pudsede facader, der er malet i en svag lyserød farve. Tagfladen er tækket med strå med halmmynding og kragtræer. Vinkelret på hovedbygningen en tilbygning, grundmuret over støbt sokkel med pudsede facader. Taget er ligeledes stråttækket med halmmynding og kragtræer som hovedhuset. Tilbygningen har en højere etagehøjde og en større husdybde, hvad der aftegner sig som en højere tagrygningshøjde. I tagfladerne fladbuede kviste med 3 og 4-karmsvinduer. Overgavlne er bræddebeklædte med en beklædning 1 på 2. Nyere 2 og 3-karmsvinduer med 3-rudede rammer med buede glas og forsynet med fortsatsrammer. Nyere hoveddør udformet som halvdør med et mindre rudefeld i øverste dørblad. Sydfacadens vinduer er forsynet med pynteskodder. Alt træværk står i en mørkbrun bejdse.

Omgivelser: Forarealet mod Sognevangelen er afgrænset af et lavt, åbent og rustikt hegn af brædder, der står i en brun bejdse. Havearealet, som ligger nord for huset, er afgrænset af et højt vandret plankeværk, i haven en swimming pool og beplantningen er overvejende stedsegrønne buske.

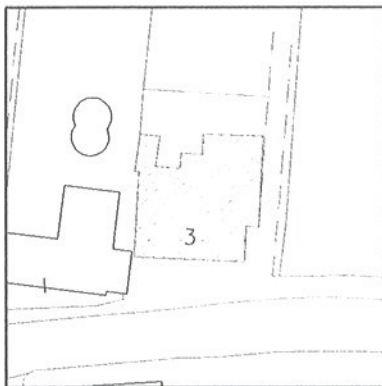
Baggrund: Willy S. Jensen fortæller følgende om dette hus og dets beboere: "Las`smeds børn var herlige. Ikke at der var nogle vi kunne lege med, nej de var meget ældre end os. Men de var altid vældigt flinke mod os frække unger. Aldersmæssigt ved jeg ikke, hvordan de fordelte sig, men navnene står tydeligt for mig den dag i dag. Søren var den mest ræveagtige, der var ingen grænser for hans godmodige tossestreger. Ole var mere sindig, men dog også ganske lun. Hans var nok den, der holdt sig mere i baggrunden, men de behøvede jo heller ikke at være lige sprælske alle sammen. Endelig var der en pige, Else som jeg mener holdt hus for sine brødre i mange år. Her kan jeg dog huske forkert. Der var jo nok at gøre i fritiden for dem alle, idet den meget store have mod nord-vest altid blev ordnet med håndkraft og plantet til med tidens grøntsager og blomster. Og det forekommer mig, at vi der kunne købe diverse ting og sager, når der var høstet hen på eftersommeren. Så fik de jo en lille skilling ud af deres ulejlighed. Grunden,

de ejede og høstede på, var den, der senere blev købt af skrædderens Aage, hvor han og Rie byggede deres hjem.”

Ud over den nævnte grund blev der senere udstykket yderligere 3 grunde.

Bemærkninger: Husets hovedform er den oprindelige, men det er ved ombygninger blevet idylliseret og har dermed fjernet sig fra den lokale tradition, som ligger til grund for landsbyers lænehuse. Husets farveholdning er et fremmed element i landsbyen, den slags huse har aldrig været lyserøde, men kalkhvidtede eller kalkede i en lys okker farve. Træværk står ikke bejdset, hvis traditionen følges, men males enten i en chromgrøn, rød, eller rødbrun kulør. Herved ville der fremstå en stoflighed og en lethed over facaden, som ville stå godt til stråtagets grågrønne bløde sorte farve. Dernæst er tagfladens kviste meget dominerende i forhold til fladens størrelse, kvistenes tage er for vandrette og kvisttagets vinkel med vandret plan bør ikke være mindre end 35 grader. Skodderne er et fremmed element og hører til landliggernes sommerhuse, ligesom vinduernes buede glas, er en pastiche, en stilefterligning. Tidligere var vinduesglas håndblæste og blev blæste som opblæste cylindre, klippet op og foldet ud og derfor havde de den karakteristiske svagt buede form og med et grønligt skær. I dag er der ingen tekniske begrænsninger for formen på glassets bue, og dermed er det buede vinduesglas's legalitet er gået tabt.

En værkstedsbygning med tilhørende bolig i én etage, gavlene orienteret øst-vest, opført i 1930.

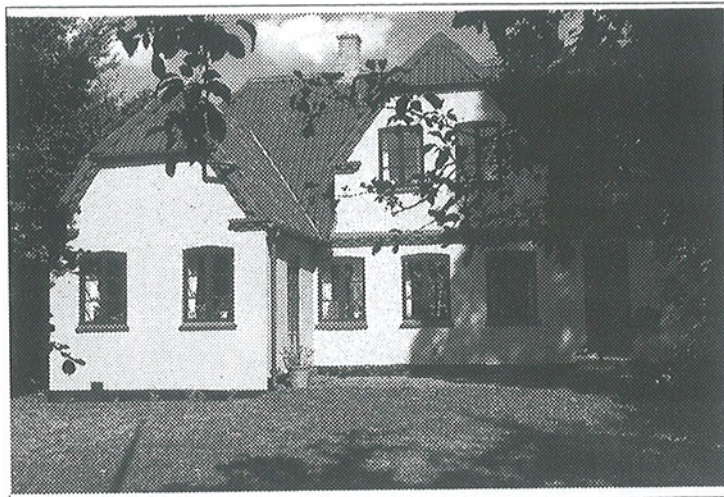
En grundmuret bygning over støbt sokkel, facaderne fremstår pudseede og hvidmalede. Heltag, belagt med profilerede jernplader i en rød farve, udhæng til langsider og gavle. Overgavle er træbeklædte og står i en lysgrå farve. Værkstedsbygningens vinduer er jernvinduer med 9 rudeinddelinger, en nyere 2-fløjet aluminiums port med øvre glasfelter. Vinduerne i beboelsesfløjen er helrude vinduer med gående overrammer, står i en brun bejdse. Beboelsesfløjen går vinkelret ind på værkstedsbygningen, som ligger parallelt med gaden.

Omgivelser: Værkstedsbygningen er placeret med tilkørsel fra Sognevangelen. Den vinkel boligfløjen danner med værkstedsbygningen giver et beskyttet udeopholdsareal.

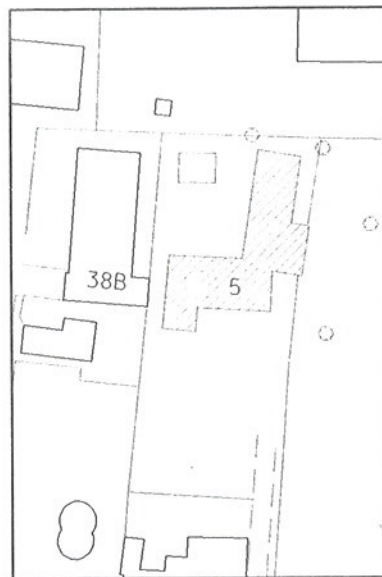
Baggrund: I sine erindringer fra Sengeløse fortæller Willy S. Jensen: "Rutebilejer Iversen var genbo til brugsen mod nord. Den store garage lå dengang som nu ud til vejen, og beboelsen lå oppe i baghaven. Det var et dejligt stort stråtekt hus, med god plads til den store familie. Der var foruden Iversen og hans kone tre børn, hvoraf Lars var den ældste, Ruth imellem og så Erik som rosinen i pølseenden. Og så må jeg ikke glemme gamle morfar, som også boede hos familien. Ricar(d) hed han og var lidt af en tusindkunster. Han var snild med hammer og sav, hvormed han lavede alle mulige legesager til sine børnebørn. Gynger i haven, slæder om vinteren og ikke at forglemme den dejlige båd som drengene fik ned i gadekæret. Den lå de og plaskede med hele sommeren, og vi fik da jævnligt en tur med. Jo der var liv og glade dage."

Bemærkninger: Bygningen rummer i dag et tømmerværksted, der sammen med de øvrige mindre virksomheder i landsbyen, tilfører liv og atmosfære og leder tanken hen på den sammensatte landsby, der engang rummede de håndværk, der var knyttet til landbrugserhvervet. Det er vigtigt, at mindre småhåndværk og fremstillingsvirksomheder, de såkaldte énmandsvirksomheder, kan etablere sig i landsbyen og i bygningstyper som denne.

Enfamiliehus i én etage med udnyttet tagetage, gavlene orienteret øst-vest, opført i 1897 og ombygget i 1988.

Et grundmuret hus over kampestenssokkel, der er malet sort, facaderne fremstår pudsede og malede i en okkergul farve, den såkaldte Skagensgule. Murkronen afsluttes af en sparrenkopgesims, også i gavlene. Gesimsen er malet i en rødbrun farve. Over dør- og vindueshuller et fladbuget halvstensstik. Heltag med halvvalmede gavle, belagt med rødbrun eternit bølgeplader, i tagrygningen 2 skorstene med sokkel og gesims. I den sydvendte facade en frontkvist over 2 fag, front og sider står i mur og gavlfronten er afvalmet. I den nordvendte facade 3 heltagskviste med afhvalmede frontgavle. På den sydvendte facade en tilbygning over to fag. Vinkelret på nordfacaden en 4-fags sidebygning, fremstår i samme materialer som hovedhuset. Sidebygningens nordvendte overgavl er træbeklædt og den østvendte facade er under ombygning. Nyere hoveddør i en rammekonstruktion med 4 øvre glasfelter. Nyere 2-karmsvinduer med 3-rudede rammer, en 1-fløjet og en 2-fløjet hoveddør, med 10-rudede dørfløje. I sidebygningen en 2-fløjet dør med 6 øvre glasfelter pr dørfløj. Døre og vinduer står i en mørkbrun bejdse.

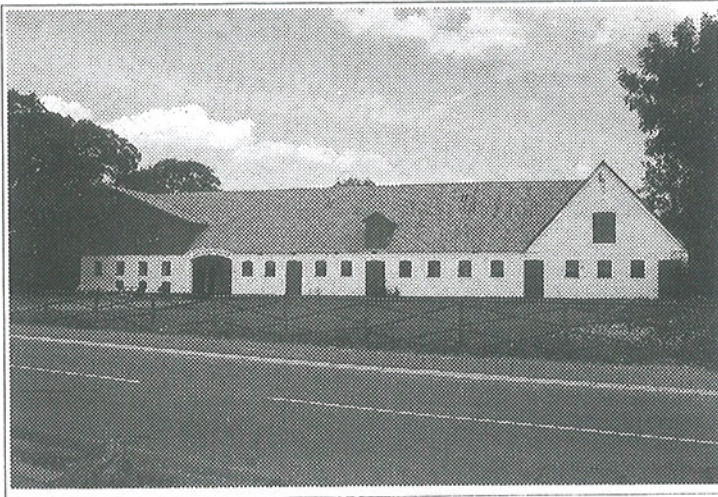
Omgivelser: Huset ligger bag værkstedsbygningen med indkørsel langs østskel. Haven har en lukket karakter med stauder, frugttræer og buske og i vestskel står der ask, ahorn og mirabelle, i østskel ind mod Langagergård en række store ahorntræer.

Baggrund: Ud fra Willy S. Jensens beskrivelse af Sengeløse har rutebilejer Iversen boet i dette hus i 1930-erne, hvor værkstedet og dette hus var en sammenhængende ejendom. Han beskriver, at beboelsen lå oppe i baghaven, og det var et dejligt stort stråttækt hus med god plads til den store familie.

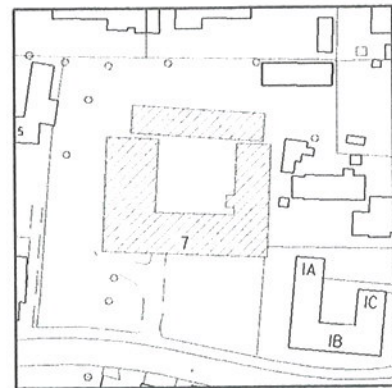
Bemærkninger: Et pænt og velproportioneret hus, dets hovedforme og oprindelige udtryk er intakt. De elementer, som kunne have forringet husets udtryk, er her undgået, elementer som en tagflade med udhæng og oprettede gavle med træbeklædte gavltrekanter eller helrudedede vinduer. Men husets farvesætning er tung og yder ikke det i forvejen pæne hus retfærdighed. Gesimsbåndene bør stå hvide og dermed fremhæve murens afslutning, frem for nu hvor

gesimsen falder sammen med tagets farve. Vinduerne bør stå i en lys farve, eksempelvis lysgrå, fremfor at stå som mørke felter i vægfladen. Tagets form med de mange skotrender afslører eternit bølgepladernes manglende smidighed, skot-og tagrygningselementerne er for tunge, en tagopløsning ville have kunnet smyge sig om tagformen og været mere lig stråtagets form.

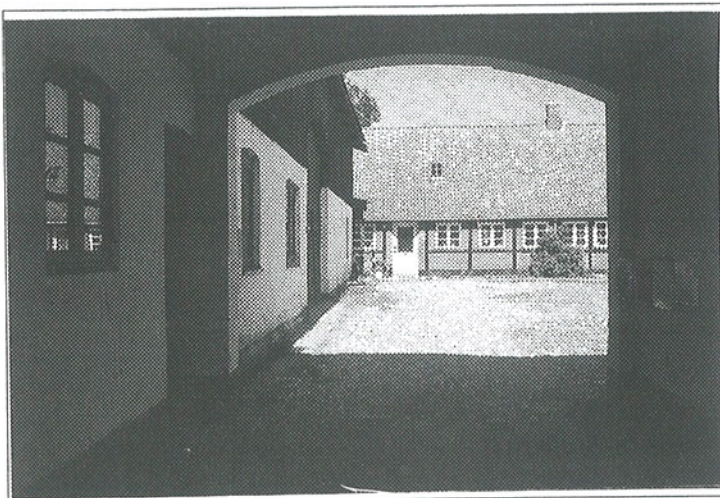
Et firfløjet gårdanlæg, hvor stuehusets havefacade vender mod nord, gavlene er orienteret øst-vest, opført i 1899 ifølge BBR. Stuehuset rummer 3 boligenheder og i den søndre del af ladebygningen er der indrettet en bolig. Der er jordtilliggende til gården, som drives af ejer, men der er intet husdyrhold mere.

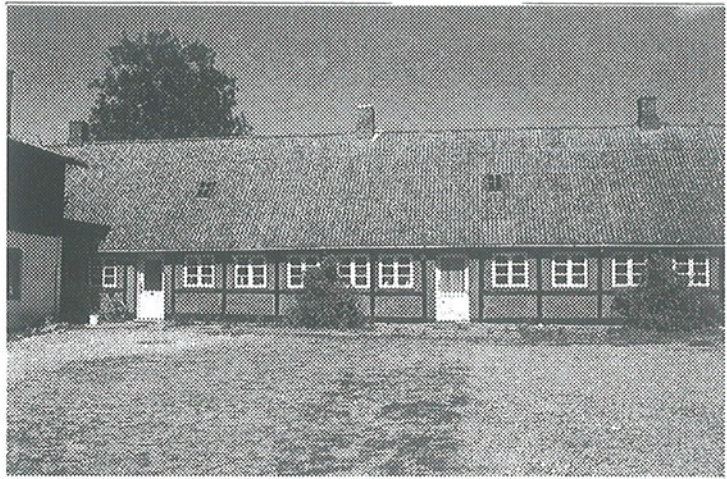

Et 21-fags bindingsværks stuehus over syldstene, bindingsværket står optrukket i en sort farve og tavlene er kalkede med en farvet kalk i jernoxyd rød. Stolperne står direkte på syldstene og er forbundne med sidebånd. Bjælkerne er udstukne og glammede til stolperne. Over vinduerne er indsat et bræt mellem stolperne som aflastningsbjælke, sandsynligvis ved den sidste vinduesudskiftning. Den østvendte gavl er ommuret, overgavlen står i bindingsværk, den vestvendte overgavl er bræddebeklædt med 1 på 2 og den afsluttes af en vandnæse. Heltag, belagt med grå eternit bølgeplader, i tagrygningen 3 skorstene med sokkel og gesimsbånd. Hoveddøre i rammekonstruktion med et øvre glasfelt, nyere 2-karmsvinduer med 3-rudede rammer, forsynet med termoglas. Havedøre i rammekonstruktion med 2 glasfelter.

Den østre længe er grundmuret over kampestenssokkel og facaderne fremstår kalkhvidtede. Murkronen afsluttes af en aftrappet gesims. Den nordvendte gavl fremstår som bindingsværk og den sydvendte gavl med 5 fag: 2 revledøre og 3 vinduer, desuden en

lofts-lem i overgavlen. I den vestvendte facade, der vender ind mod gårdspladsen en 2-fløjet revleport, over porthullet en kurvehangs-bue og tagfladen er løftet ud for porten for at give et højere porthul. Heltag, belagt med dels grå eternit bølgeplader og dels pandeplader. I den vestvendte tagflade en heltagskvist med en 2-fløjet lem.

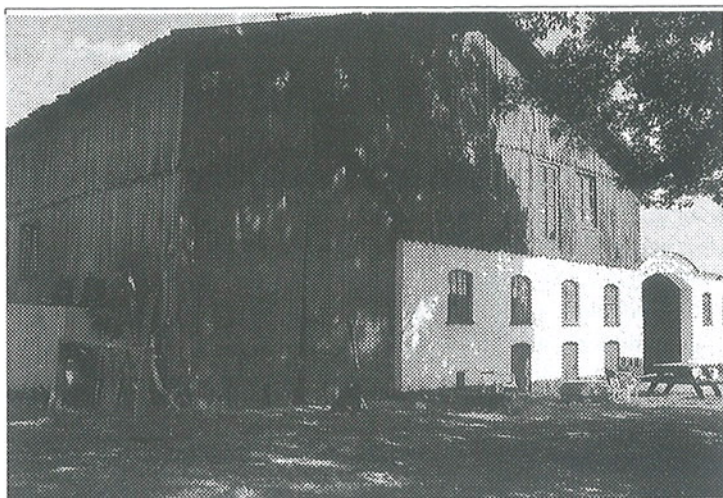
Den søndre længe er en ti-fags grundmuret længe over støbt sokkel og giver desuden plads til portrummet, der er placeret asymmetrisk ved den vestre længe. Facaderne fremstår kalkhvidtede og murkronen afsluttes af en aftrappet gesims. Heltag, belagt med pandeplader, i den sydvendte tagflade en heltagskvist med en lem til indlæsning af markafgrøder. Over porthullet, dør- og vindueshuller kurvehangs-buer. Ved portrummet aftegner kurvehangs-buen sig i tagfladen. Dørene er halvdøre, udført som revledøre og vinduerne er støbejernsvinduer med 12 rudeopdelinger, hvor øverste felt er oplukkeligt, døre og vinduer er rødmaledede.

Den vestre længe er en 6-fags ladebygning i en højremskonstruktion, hvor tagremmen er flyttet op for at give større åbning i facaden, og der fremkommer en trempelkonstruktion, en såkaldt stolekonstruktion, med en taghældning på ca 30 grader. Den østvendte facade og den sydvendte gavlfacade er grundmurede, hvorimod den vestvendte facade består af en lodret træbeklædning, trempelen er ligeledes en lodret træbeklædning, hvor bræddeenderne er tilspidsede. Heltag, belagt med pandeplader. I sydgavlen en 2-fløjet port og i begge langsider 2-fløjede porte for gennemkørsel i ladebygningen. Desuden er der i den søndre del af laden støbejernsvinduer med 16 rudefelter og udmugningslemme, da den del af laden tidligere har rummet svinestald. Nyere 2- og 3-karmsvinduer med 3-rudede rammer og i trempelen en fransk altandør med 8 rudeopdelinger.

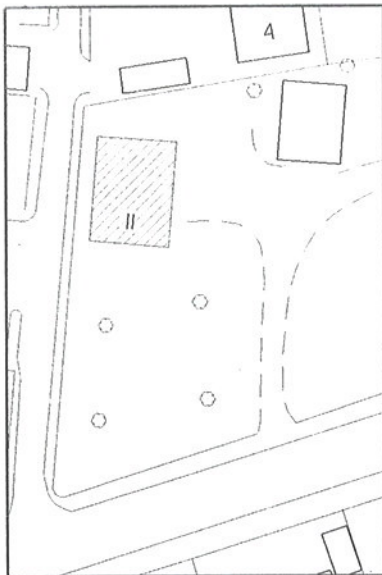
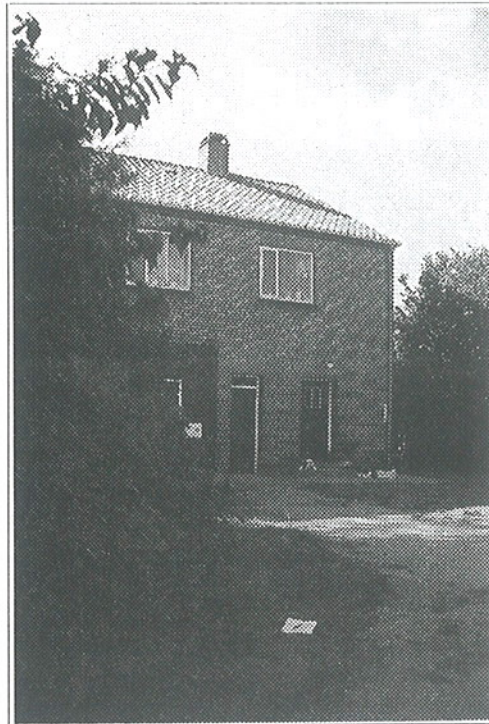
*Omgivelser:*ne: I det vestlige skel en række store ahorn træer, ved den sydvestre gavl ud mod Sognevungen et stort pæretræ og aske-træ, som er meget markante set fra gaden. Den nordvendte have har en lukket karakter og er opdelt i 3 ude opholdsarealer, men opfattes som et haverum. På arealet mod Sognevungen har den gamle møddingsplads ligget, er nu tilsået med græs og hegnet med et åbent rødmalet træhegn ud mod gaden.

Bemærkninger: Et smukt og helstøbt gårdanlæg, der i sin form og sit udtryk er intakt. Langagergård er kontinuerligt blevet vedlige-

holdt, så store omsiggribende udskiftninger og ombygninger er undgået. Eksempelvis er den oprindelige tagbeklædning, som har været strå, blevet udskiftet til fast tag, og der er foretaget en vinduesudskiftning i stuehuset til vinduer med samme rammeopdeling, men med kraftige sprosser. Farvesætning passer til gården og dens form, og det er vigtigt, at udlængerne fortsat fremstår kalkhvidtede og stuehuset i en farvet kalk, så de bevarer deres stoflighed, der vil gå tabt med silicat-og plastikmalinger. Det er at håbe, at fremtidige udskiftninger af bygningsdele vil blive som de oprindelige og med samme detaljeringsgrad, her tænkes på ladebygningens træbeklædning. Det er vigtigt at fastholde de tidligere staldlængers udtryk som staldlænger, også selvom de indrettes til andet formål. Langagergård er et markant bygningsanlæg for Sognevangen og i det hele taget vigtig for oplevelsen og forståelsen af Sengeløse som en landsby, hvor ikke alle gårde blev udflyttet.

Enfamiliehus i 2 etager med udnyttet tagetage, gavlene orienteret nord-syd, opført i 1947. Underetagen har tidligere været udnyttet til erhvervsformål.

Grundmuret hus over støbt sokkel, facaderne fremstår i blank mur, røde mursten i krydsforbandt. Murværket afsluttes af en aftrappet gesims over 3 skifter. Over vindues- og dørhuller et halvandenstens vandret stik. Et teglhængt tag, i rygningen en kubisk skorsten i blank mur. Vinduerne er de oprindelige og er 2- og 3-karmsvinduer med henholdsvis 1 eller 2 gående rammer, vinduerne er malet hvide. I den sydvendte facade et altandørparti med en armeret betonplade og et rækværn af lodretstillede rundjern. Hoveddør og bidøre er listebeklædte henholdsvis med et øvre rudefeld eller et overvindue, karmene er hvidmalede og dørene står i en mørkbrun farve. I den østvendte facade en 2-fløjet port med en vandret brædebeklædning, i hver fløj et vindue med 6 rudelister.

Omgivelser: Huset ligger på en stor grund og dens størrelse blev bestemt af, at sælger, som ejede Østergård, havde brug for et fastsat beløb til sin termin, derfor måtte køber aftage et jordstykke, der passede til beløbet.

Haven er mod Sognevangen afgrænset af en høj bøgehæk og mod Hultoftens af et hasselhegn, haverummet mod syd er domineret af en stor hvidpil, der mindsker husets dimension.

Baggrund: Ejeren, Johanne Jensen har fortalt om husets baggrund og hvorfor det netop er udformet på denne måde, og hun beretter: "Min mand, Ejner, drev en lillebilsforretning og efter krigen, da folk igen rejste ud, var det min mands plan at køre langture til udlandet, han havde benzin i blodet og hele hans liv var biler. Han ville så anskaffe sig to busser, ansætte en gift chauffør, hvis kone skulle passe telefonen og have min mand på kost. Han var nemlig på dette tidspunkt ikke gift og regnede heller ikke med at blive det."

Derfor byggede han dette på mange måder ejendommelige hus med garage i underetagen med plads til 2 rutebiler, en lejlighed på førstesalen til den gifte chauffør, og en mindre lejlighed uden køkken til sig selv i tagetagen. Som Skovgård engang sagde til mig, det er det grimteste hus i byen.” (Skovgård var tilknyttet keramikfabrikken Eslau og arbejdede som billedhuger, boede på Hultof-ten.)

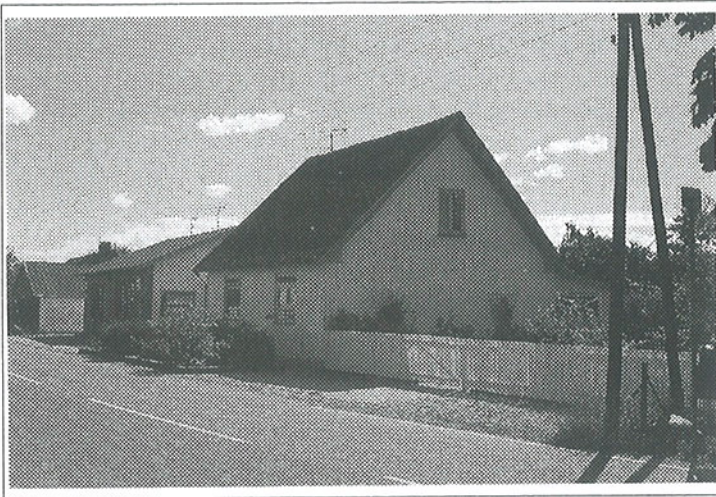
Men sådan kom det ikke til at gå for Ejner Jensen, han giftede sig med Johanne kort tid efter, at huset stod færdigt og kom altså ikke til at køre turistikørsel til udlandet, og boede nu selv i lejligheden med sin familie. I slutningen af 50-erne begyndte Johanne at have pensionat i det store hus. Det var svært for områdets unge at finde steder at bo, og pensionatet sprængte alle rammer i 60-erne, hvor mange håndværkere kom til hovedstadsområdet og mange gartner-elever til områdets store gartnerier. På et tidspunkt havde Johanne op mod en snes på kost og alt ledigt areal var udnyttet til værelser. Man havde dengang, måske stiltiende, en aftale i sognerådet, at folk som ville købe grund i Sengeløse, skulle have boet i kommunen i mindst 2 år, så Johanne's pensionat var porten til kommunen for mange tilflyttere. Da Johanne ophørte med sit pensionat, startede hun og Ejner sammen med en svoger en udlejningsvirksomhed med selskabshuse.

Willy S. Jensen fortæller i sine erindringer lidt om vognmanden Ejner, som giver et tidsbillede af en vognmandsforretning og den nærhed der var imellem folk i Sengeløse: “Der må have været mere plads hos Antons (Ved Kæret 11) end de selv skulle bruge, for i lang tid boede RenolEjner som logerende hos familien. Ejner havde reddet sit navn på grund af sit job som vognmand, hvor han kørte for folk i sin ældre Renault personvogn. Det var en sekspersoners, og kneb det, smuttede der en hund med også. Men det var nu ikke Ejners store nummer, når sådan et kræ ikke kunne stå for mosten og kastede op inde i vognen. Så kunne der godt blive snakket med store bogstaver.

Ejner kørte af og til langture for os, det var gerne til Sigerslevøster ved Frederikssund, og sådan en dag var det en heldagstur for Ejner. Det indebar, at han spiste med ved bordet hele dagen og var så rart nær ved, når vi skulle hjem igen. Ejner fik siden en større vognmandsforretning og byggede oppe på Jens Hansens mark. Gift blev han også med Johanne, og når jeg en enkelt gang imellem har været inde for at hilse på Johanne og ham, ja, så fik man ikke lov til at gå, før end man havde spist med ved bordet og endevendt alle de gamle minder. Han kunne stadig mere sig over mit svar til ham i barndommen, når han spurgte, hvad jeg skulle være, når jeg blev stor, og så med klar røst kunne forkynde, - jeg skulle være Renolmand . Det luede en vognmand.”

Bemærkninger: Et særpræget hus, der i størrelse skiller sig ud fra de øvrige huse i området. Huset er kubisk i sin form og har en vis lighed med funktionlismens nøgterne huse. Det er netop denne nøgternhed, der gør dette hus til en helstøbt bygning, der er en soliditet over huset, de røde murstensfacader har karakter og stoflighed. Det er godt, at en landsby har bygninger, der giver mulighed for en og anden form for erhverv. Det var engang kendetegnende for de mindre samfund, at der var en stor spredning af erhverv indenfor håndværksfagene. Eksempelvis kunne bygningen rumme bolig og værksted for en mindre håndværker eller kunsthåndværker.

Enfamiliehus med værkstedsbygning i én etage med udnyttet tagetage, gavlene orienteret øst-vest, opført i 1913.

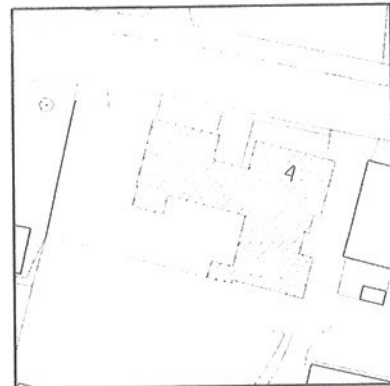
Grundmuret hus over støbt sokkel, facaderne fremstår i en sprudpuds og malede hvide. Murkronen afsluttes af en aftrappet gesims over 3 skifter og i gavlene af en simpel lisén, malet i en gråblå farve. Over dør- og vindueshuller fladbuede helstensstik. Heltag, belagt med rødbrun eternit bølgeplader, udhæng til langsider og gavle, synlige spærender, der er nedfælgnet i gesimsen. Nyere helrudede vinduer med gående overrammer og et enkelt 2-karmsvindue med sidehængte rammer. En mellebygning med samme facadebehandling som hovedhuset, heltag, belagt med rødbrune eternit skifer. Nyere højsiddende helrudede vinduer, nyere hoveddør med en lodret bræddebeklædning. Vinduer og dør er malede hvide.

Værkstedsbygning i forlængelse af mellebygningen, grundmuret over støbt sokkel, facaden mod Sognevangelen står i blank mur, røde sten, resten af facaderne er pudsede og hvidmalede. Heltag, belagt med rødbrun eternit bølgeplader. I gadefacaden en skydeport med glasfelter.

Parallelt med værkstedsbygningen en bygning, grundmuret over dels støbt sokkel og dels kampesten, facaderne fremstår pudsede og hvidmalede. Heltag, belagt med eternit bølgeplader. Indvendigt indmurede ringe til tøjring af eksempelvis heste.

Omgivelser: En åben forhave med en betonstensætning mod gaden, det øvrige areal afgrænset af et hvidmalet lavt stakit.

Baggrund: I sine Sengeløseerindringer fortæller Willy S. Jensen: "I min helt grønne barndom var det smed Nielsen, der regerede ved esse og ambolt, så gnisterne fløj til alle sider. Om der var smedsvende husker jeg ikke, men Otto Hansens Eigil var i smedelære, og vi blev da tålt inden døre i smedien. Senere overtog smed Kürstein virksomheden. De havde en masse børn, og der var aldrig noget med, at vi ikke var velsete, enten vi legede ude eller inde ved smedien. Det var det utroligste, vi kunne få lov til i den smedie, selv om der altid var fuld tryk på for dem der skulle leve af det. Jeg har smedet mange små harvetænder og plovjern, idet vi jo efterlignede det, de voksne lavede."

Siden er det tidligere smedeværksted blevet indrettet til garage, værkstedsbygningen mod Sognevangelen har rummet et auto- og autolakeringsværksted, i dag står det erhvervsmæssigt ubenyttet hen.

Bemærkninger: Et hus i villastil under indflydelse af byens byggeskik, hovedindtrykket er et pænt og velproportioneret hus, dog savnes der et par vinduer i den vestvendte gavlfacade. Tagfladen og det store udhæng tillige med de helrude vinduer gør huset tungt, gesimsen er spoleret af spær eller stikspær. Huset har oprindeligt haft en mere knap form, et tag uden udhæng. Vinduerne har tidligere markeret sig som flader i facaden og ikke som nu, hvor de står som huller i facaden. Den åbne forhave og det hvide stakit danner en fin overgang mellem hus og gadeforløb.

Enfamiliehus i én etage med udnyttet tagetage, gavlene orienteret øst-vest, opført i 1900 og ombygget i 1968.

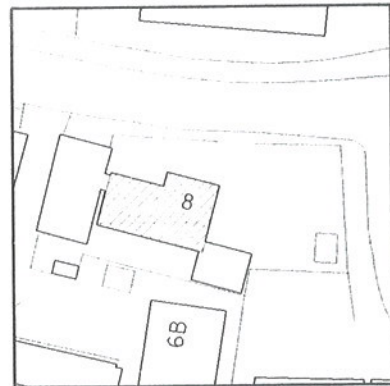

Grundmuret hus over støbt sokkel og mod syd over kampesten, facaderne fremstår pudsede og malede i en lys gul farve. Heltag, belagt med grå eternit bølgeplader, i rygningen en kubisk skorsten i røde sten. Et mindre udhæng til langsider og gavle, i tagudhænget synlige spærender. Nyere helrude vinduer med vipperammer, der står i en brun bejdse, havedør i rammekonstruktion med et øvre glasfelt. Nyere hoveddør i rammekonstruktion.

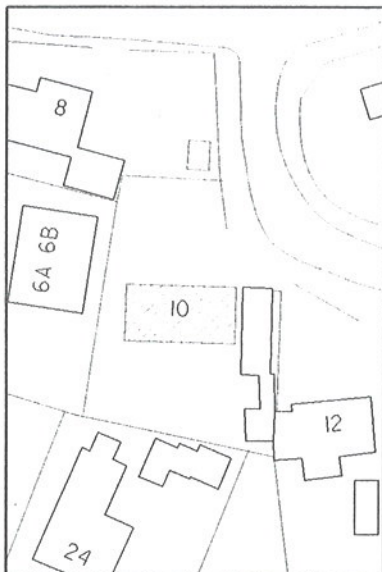
Omgivelser: En åben frodig forhave mod Sognevangen, afgrænset af et stakit, et udeopholdsareal langs husets sydfacade.

Baggrund: Om dette hus fortæller Willy S. Jensen i sine erindringer: "På hjørnet af Strædet og Vridsløsemagle (nu Sognevangen) mindes jeg, at Niels Albrekt slog sine folder, men ham kommer jeg lige straks til. For den næste beboer i dette hus var straks mere interessant, det var Rutzau. Jeg er aldrig rigtig blevet klar over, om ham var udlænding eller bare en original, der lavede grin med borgermusikken. Han lignede mest af alt en ældre afdanket levemand og tog vist også godt af flaskerne, når det passede ham. Han yndede, når han mødte os drenge, at foretage nogle mærkværdige sidestep, samtidig med at han udstødte en sentens der lød: Mjølkk, Mjølkk, Ugh, Ugh. Det lød for os meget udenlandsk, men har nok været lidt fortrukket sludder."

Bemærkninger: Et pænt og stilfærdigt hus, der ikke giver sig ud for mere end det kan bære. En lys farvesætning på døre og vinduer ville gøre facaden mere let. Den åbne og frodige forhave passer fint ind i gadebilledet og det omkringliggende miljø.

Enfamiliehus i én etage med udnyttet tagetage, gavlene orienteret øst-vest, opført i 1910.

Grundmuret hus over delvis støbt sokkel og kampestenssokkel, facaderne fremstår pudsede og malede i en lys okker farve. Murkronen afsluttes af en aftrappet gesims over 4 skifter. Over dør og vindueshuller et vandret halvandenstemsstik. Heltag, belagt med pandeplader, der er grønmalede, tagfladen afsluttes i gavlene af vindsceder. Asymetrisk i tagfladen en kubisk skorsten i røde mursten. I den nordvendte facade en pultkvist. Vinduerne er 2- og 3-karmsvinduer med sidehængte rammer, karmtræet står i en rødbrun farve og rammerne er malede hvide, vinduerne er forsynet med skodder. I vestgavl og i pultkvist helrudedde vinduer. Et nyere tilbagetrasket indgangsparti med sideglasparti. Vinkelret på hovedhuset og langs det østvendte skel et udhus, der er grundmuret med et heltag, belagt med pandeplader

Omgivelser: Huset ligger ud til en stikvej; som også benævnes Sognevangen, haven er lukket af et busket og en hækplantning.

Baggrund: Det er muligt, at det er det hus, som Willy S. Jensen omtaler som huset efter Rutzau's, og han beskriver, at en lille stikvej gik op til huset, hvor Tos Marie boede, hun flyttede sammen med Niels Albert, da han overlod Rutzau sit domicil. Marie og Niels hørte vel ikke til de mest intelligente i byen, men dagen og vejen klarede de dog på deres måde.

Bemærkninger: Et pænt og harmonisk længehus i landlig byggestil. Ved fremtidig istandsættelse og vedligeholdelse er det vigtigt, at fastholde og bevare husets oprindelige træk og stil, som er den knappe tagform uden udhæng, at bevare gesimsen, 2-karmsvinduerne og genskabe en mere rytmisk og regelmæssig vinduesplacering, ligeledes at placere hoveddøren fremme i facaden og i en udformning, som svarer til husets stil.

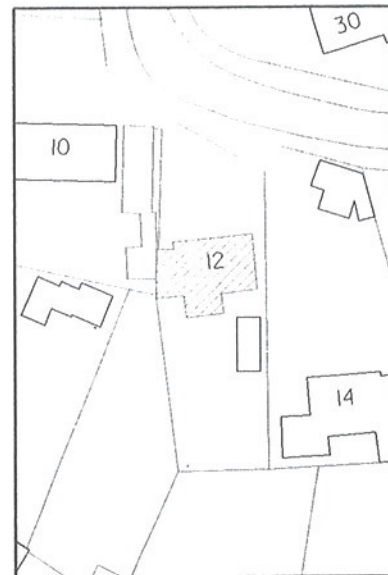
Enfamiliehus i én etage med udnyttet tagetage, gavlene orienteret øst-vest, opført i 1900.

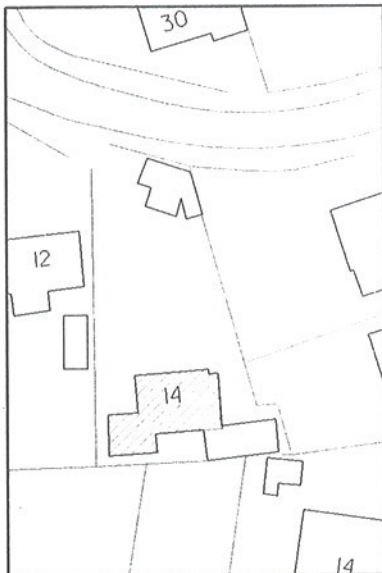
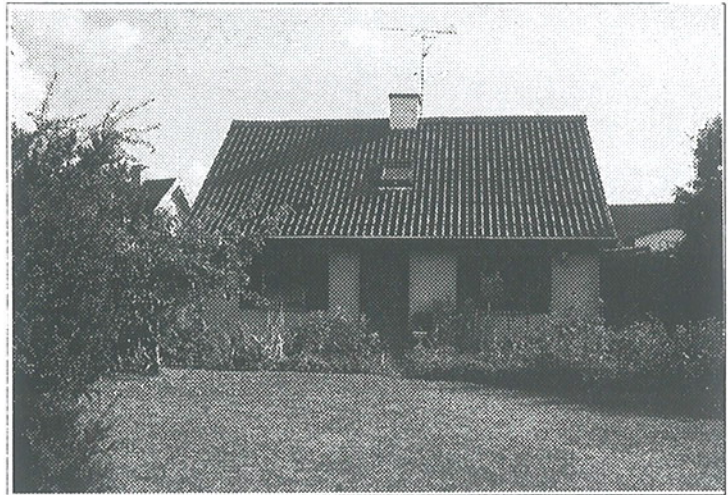
Et grundmuret hus over kampestenssokkel og støbt sokkel. Facaderne fremstår pudsede og hvidmalede. Murkronen afsluttes af en aftrappet gesims over 4 skifter. Heltag, belagt med sort eternit bølgeplader med udhæng til langsider og gavle. I den nordvendte tagflade et ovenlys vindue og på den sydvendte tagflade heltag-skvist med træbeklædte sideflunke og front. Over dør- og vindueshuller fladbuede helstensstik, sålbænke af mørke keramiske klinker. Nyere vinduer udformet som helrude vinduer med vipperammer, som står i en sort bejdse. Nyere hoveddør i en rammekonstruktion med faste fyldninger, ligeledes i en sort bejdse, et intermistisk vindfang ved hoveddøren. På sydfacaden en overdækket og lukket verandastue, opført af træ, der er sortmalet. Vinkelret på huset er der placeret et grundmuret udhus med heltag af sort eternit bølgeplader, i rygningen en skorsten.

Omgivelser: Forhaven mod Sognevangen er åben og med indkørsel til carport, ellers afgrænset af et åbent lavt hegn. Af markant bevoksning ses et valnøddetræ i den sydvendte have.

Bemærkninger: Et stilfærdigt hus i landlig byggestil med afsnitning fra stuehusstilen, og som ved ombygning er blevet frataget sine oprindelige træk. Tagfladen med udhæng både til langsider og gavle gør huset meget tungt og facaderne bliver ringe i dimension set i forhold til tagfladen. De helrude vinduer forsimples facaderne, en vinduestype i form af et 2-karmsvindue i en lys farve vil gøre vinduet til en del af facaden fremfor et hul

Enfamiliehus i én etage med udnyttet tagetage, gavlene orienteret øst-vest, opført i 1897.

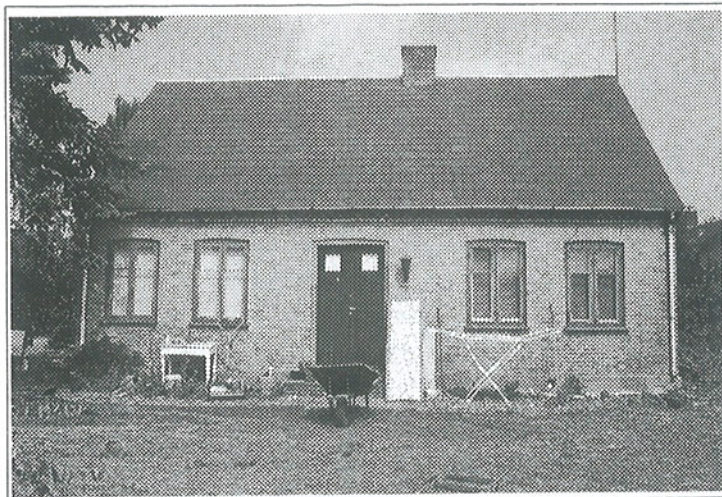

Grundmuret hus formodentlig over en kampestenssockel, der står dækket af et isoleringsmateriale, beklædt med sortmalede eternitplade. Facaderne er ommuret og fremstår i en gul murstensskal i halvtstens forbandt. Overgavlene fremstår i en finérbeklædning med spor og i en brun bejdse. Heltag, belagt med sort eternit bølgeplader med udhæng til langsider og gavle, udhængsbrædder og vindskeder fremstår i en brun bejdse som gavlbeklædningen. I tagrygningen en skorsten med cement afdækning, hvidmalet. Nyere helrudede vinduer med pynteskodder i en brun bejdse. Nyere hoveddør med et udfræset mønster. I den vestlige gavl en udestue og ved den østlige gavl et udhus, der er grundmuret med et tag af eternit bølgeplade.

Omgivelser: Huset ligger tilbagetrukket fra gaden og kun et smalt grundstykke er levnet tilbage syd for huset. Haven har en frodig og lukket karakter.

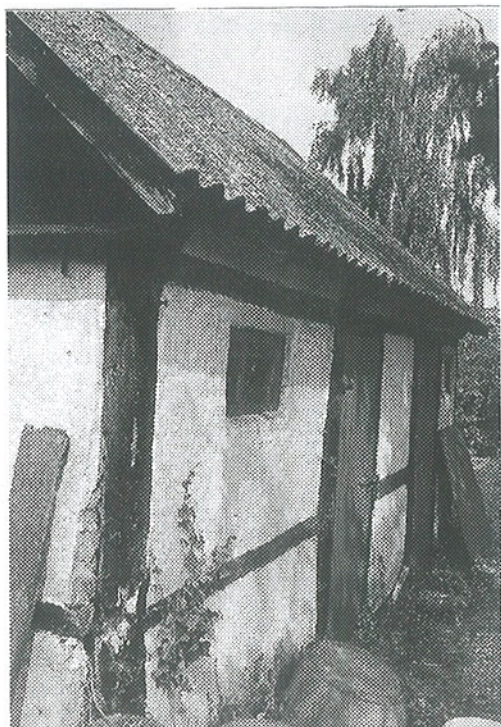
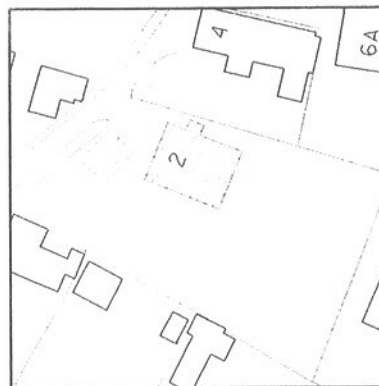
Bemærkninger: Et stilfærdigt hus i parcelhusstilen, et hus, der er gennemmoderniseret, så intet er tilbage af husets oprindelige træk. Ombygningen ligger som en ekstra hud over huset og har frarøvet huset dets identitet som en bygning fra slutningen af forrige århundred.

Enfamiliehus i én etage med udnyttet tagetage, gavlene orienteret øst-vest, opført i 1892.

Et grundmuret 5-fags hus over støbt sokkel, facaderne fremstår i blank mur, gule maskinsten og muret i krydsforbandt med trukne fuger. Murkronen afsluttes af en savsnitsgesims over 4 skifter. Heltag, belagt med natur skifer, i tagrygningen en skorsten. Vinduerne er de oprindelige 2-karmsvinduer med 2 rudefelter pr vinduesramme. Hoveddøren er 2-fløjet, listebeklædt og med et øvre glasfelt. Over dør- og vindueshuller fladbuede helstensstik og sålbænke af natur skiferplade.

Et udhus som er et 3-fags bindingsværkshus, hvor støberne står direkte på syldstene og med sidebånd og toprem, træværket er sorttjæret og tavlene kalkhvidtede. Overgavlen er beklædt med pap. Heltag, belagt med grå eternit bølgeplader over et spåntag.

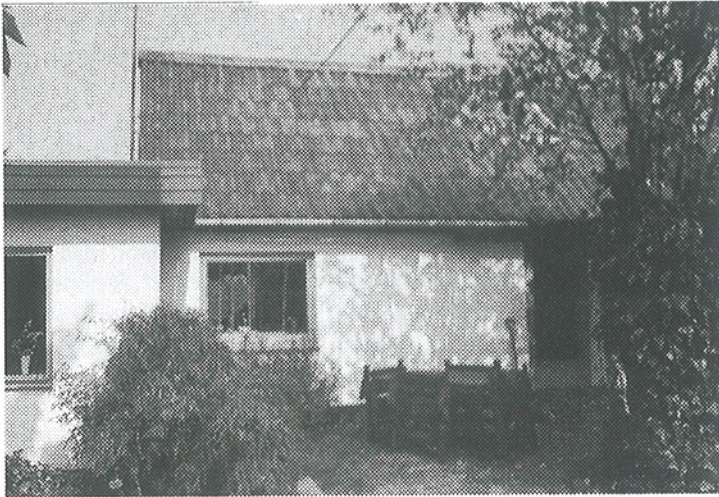
Omgivelser: Busket og træer er ryddet, da haven er under omlægning. Længs husets sydfacade er brostensbelægning. Huset ligger med sin vestgavl ud mod Smedeløkken og udhuset lukker af ud mod strædet og er med til at danne dets forløb.

Baggrund: Huset har været ejet og beboet af en Kirsten Rasmussen, som døde for få år siden i en høj alder.

Bemærkninger: Et nydeligt og uspoleret hus i en landlig stuehusstil, der har samme udtryk som Bondehøjvej 3 og Landsbygaden 34 og 32 inden facaderenoveringen af de to sidstnævnte huse. Det er vigtigt, at facaderne bevares som blank mur med trukne fuger, således at detaljer som gesims og stik fremstår udækket, at naturskifertaget bevares, det har stadig stor levetid tilbage, at tagfladen bevares med sin knappe form og uden udhæng. En fremtidig udskiftning af tagdækningen til et andet materiale, kan være til tagmaterialer som røde vingeteglsten eller til lys grå eternit skifer. Eventuelle lysindtag i tagfladen bør være minimale, da der kan trækkes lys ind via gavlfacaderne, eksempelvis kan der placeres en kubisk kvist symmetrisk eller to mindre kubiske kviste i en passende indbyrdes afstand på tagfladen.

Det siges, at udhuset har været smedie og har givet navn til strædet - Smedeløkken. Ud fra en rumlig betragtning er netop dette udhus vigtig for Smedeløkkens forløb, da udhuset markerer strædet.

Enfamiliehus i én etage med udnyttet tagetage, gavlene orienteret øst-vest, opført i 1930 ifølge BBR, men formodes at være opført tidligere end 1930, snarere i slutningen af forrige århundrede.

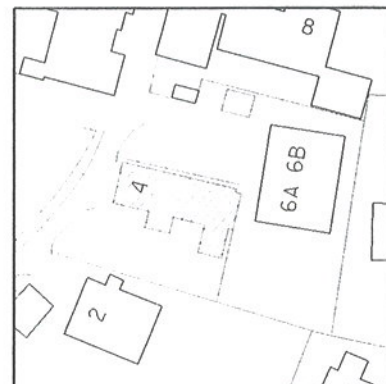

Grundmuret hovedhus over delvis kampestenssokkel og støbt sokkel, facaderne fremstår pudsede og hvidmalede. Heltag, belagt med sort eternit bølgeplader med udhæng til langsider. I forlængelse af hovedhuset et ombygget udhus, som er grundmuret, tagfladen er et fladt tag med udhæng og markeres med sternbrædder. Nyere helrude vinduer, nyere hoveddør, bræddebeklædt med et øvre glasfelt.

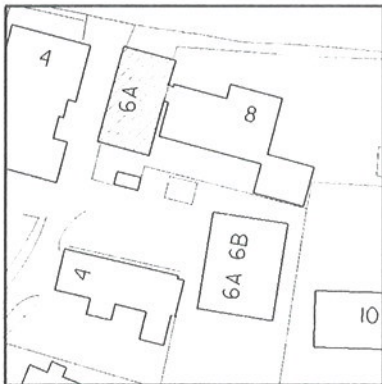
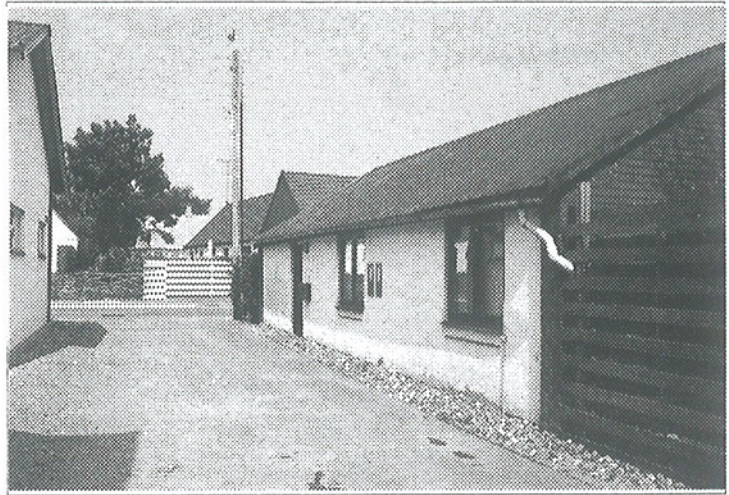
Omgivelser: En lille frodig have ligger syd og vest for huset med en lukket karakter som bevirker, at huset forsvinder i det grønne haverum.

Baggrund: Det fortælles, at huset i en periode, måske før krigen var beboet af 2 familier, og det var vel at mærke inden tilbygningen blev bygget. Flere sengeløsere fortæller, at i 1960-erne boede sygekassemanden her, kasseren for sygeforsikringen og havde kontor i tilbygningen.

Bemærkninger: Et stilfærdigt hus, der ikke giver sig ud for mere end hvad det er. Husets og tilbygningens dimensioner passer sammen og sprænger ikke Smedeløkkens rammer.

Et beboelseshus i én etage med uudnyttet tagetage, gavlene orienteret nord-syd, opført i 1935.

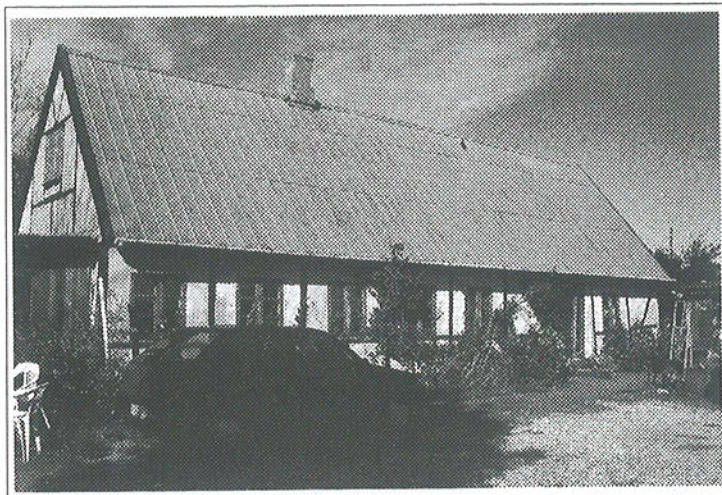
Grundmuret hus over støbt sokkel, langfacaderne fremstår pudsede og hvidmalede, gavlene i blank mur, røde mursten. Heltag, belagt med pandeplader. Nyere vinduer, 2-karmsvinduer med helrude vipperammer. Nyere hoveddør i rammekonstruktion med glasfelter, hvorover der er sat smalle lodrette lister som tremmer. Alt træværk står i en mørk brun bejdse.

Omgivelser: Huset ligger ud til Smedeløkken uden forareal, ligesom dets nordfacade ligger ud til Sognevangen. Ud for sydgavlens facade er der et afskærmet udeopholdsareal, omgivet af et plankeværk.

Baggrund: Et annexhus til Smedeløkken 6 A og som siden slutningen af 1980-erne har været udlejet til boligformål. Oprindeligt er bygningen opført som mekanikerværksted, siden indrettet til butiksløkal for en installatør, som blev afløst af en møbel-tæppehandler. På et tidspunkt var her udsalg af brugte bøger og blade.

Bemærkninger: En anonym og stilfærdig bygning, som på fin måde markerer Smedeløkkens forløb og bidrager med en rumfornemmelse til strædet. Hvis der på et tidspunkt bliver behov for en mindre erhvervsejendom er ejendommen velegnet hertil.

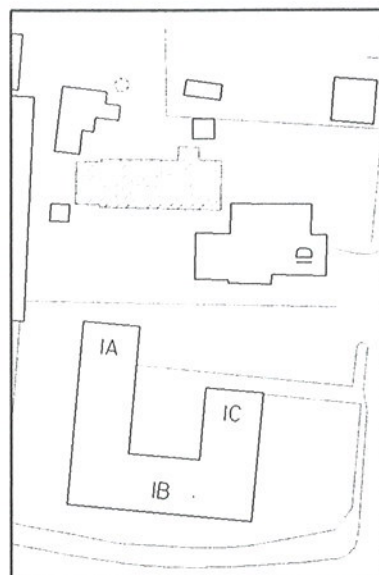
Oprindelig et stuehus til gården Østergård, et længehus i én etage med uudnyttet tagetage, gavlene orienteret øst-vest, opført i 1777.

Et 9-fags bindingsværkshus, stolperne står direkte på syldstenene og sokkelen er sorttjæret. Stolperne er forsynet med sidebånd, der er ingen gennemstukne bjælkeender i facaderne. Gavlene fremstår som 4-fags bindingsværksgavle, bindingsværket står opstreget i en sort farve og tavlene er kalket i en lys okker kalkfarve. Heltag, belagt med pandeplader på sydfacaden og profilerede jernplader på nordfacaden, begge grønmaledede. I tagrygningen en skorsten med sokkel og bånd, som står pudset. Tagskægget lukkes af vindbrædder. Nyere 2-karmsvinduer med 3-rudede rammer, står i en lys brun bejdse, nyere hoveddørsparti med en listebeklædt dørplade og et sideglasparti, malet i en rød farve. Vinkelret på stuehuset et udhus, som formodentlig er en del af en tidligere staldlænge, grundmuret, gavlen fremstår i bindingsværk. Heltag, belagt med eternit bølgeplader. Desuden i forbindelse med udhuset en interimistisk tilbygning.

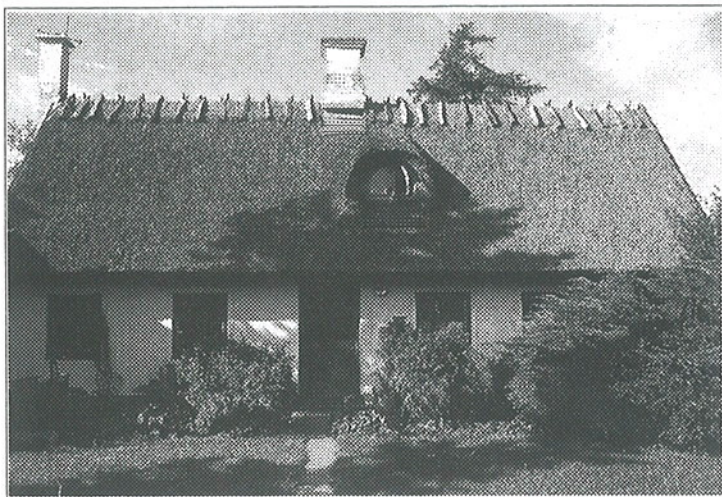
Omgivelser: Der er et sydvendt gårdspladsareal og en afskærmet have nord for huset, lukket af et levende hegn.

Baggrund: I sine erindringer fra Sengeløse skriver Willy S. Jensen: "Nede på hjørnet af Engvejen og Vridsløsemaglevej havde man så Jens Hansens velholdte mindre gård. Det var et solidt ægtepar i den modne alder, der, såvidt jeg ved, ikke havde børn, og jeg husker heller aldrig, at de havde fremmede til hjælp. De klarede selv driften af deres ejendom, hvor jorden gik øst for dem ud til møllen og ned mod engene. Vi drenge kom der sjældent, men jeg husker dog, at det var et af de steder, det mobile tærskværk kom. Det var altid spændende, når lokomobilet kom til byen, trækkende alt grejet efter sig. Hos Jens Hansen stod konen gerne oppe ved bordet og tog imod negene, og hun lignede nærmest et overnaturligt væsen, som hun stod der ved siden af ilæggeren og skar båndene over på negene. Hun var pakket ind i hele hovedet og havde særlige briller for øjnene. Hun lignede nærmest en kødhammer, man havde svøbt ind i klude. Sikken en fantasi." Senere er Østergårdens jorde blevet udstykket, alle grunde med talbetegnelsen 19 er udstykninger herfra, tilbage er et jordstykke, der ligger nord for parcelhusudstykningsen Spjeldager-Mosekilen og afgrænses af Hultofte.

Bemærkninger: Et pænt og harmonisk hus, der fremstår meget nøgternt i sit udtryk, og hvor den oprindelige detaljering er intakt. Der er naturligvis sket en successiv udskiftning af de enkelte bygningsdele som bindingsværket og tavlene, der viser hvor flexibelt et byggesystem bindingsværkskonstruktionen er.

Enfamiliehus i én etage med udnyttet tagetage, gavlene orienteret øst-vest, opført 1899, delvis ombygget i 1985 efter en brand, hvor tagetagen udbrændte.

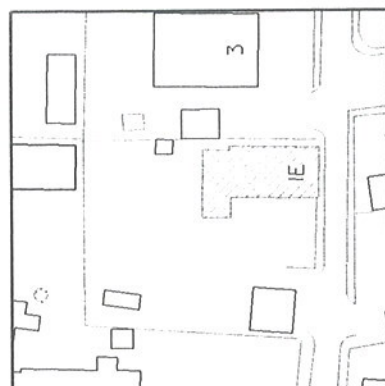

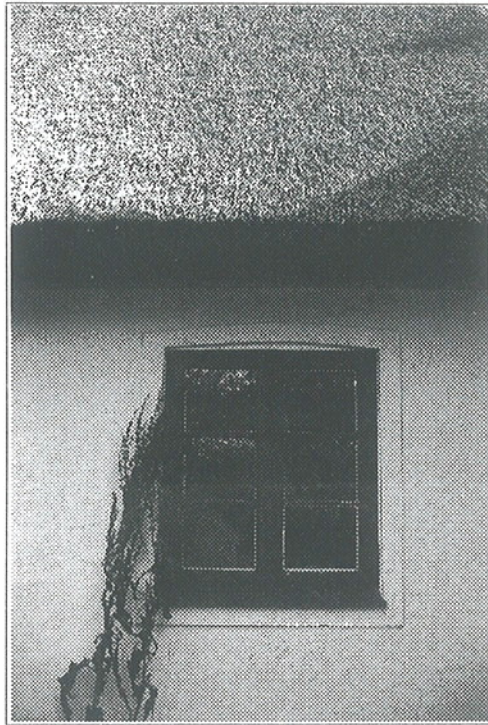
Et 6-fags længehus over kampestenssokkel, grundmuret, gavlene er ligeledes grundmurede og de fremstår pudsede og kalkhvidtede. Over dør- og vindueshuller fladbuede stik og omkring dør- og vinduer en frise. Taget er stråttækt med stråmynding og kragtræer. I tagrygningen en skorsten med sokkel og gesimsbånd, der står kalkhvidtet. I den sydvendte tagflade en rundbuet kvist, hvor vinduet er tilpasset kvistens form. Vinduerne er 2-karmsvinduer med 3-rude-rammer. Vindueshullerne afsluttes af en støbt sålbænk som vandnæse. Vindueskarm og sålbænk står i en mørk grå farve og rammerne i en rødbrun farve. I den nordvendte facade helrudedede vinduer. Hoveddøren er en halvdør som en beklædt revledør med sildebensbeklædning, halvdøren er malet i samme farve som vinduesrammerne.

I den vestlige gavlfacade en tilbygning, grundmuret med et heltag og lav rejsning, belagt med tagpap. I den vestvendte gavl en tofløjet havedør.

Omgivelser: Huset ligger med sin østgavl ud til Hultofthen, haven er mod øst afgrænset af en naurhæk og mod syd af Østergårdens og mod vest Langagergårds levende hegn.

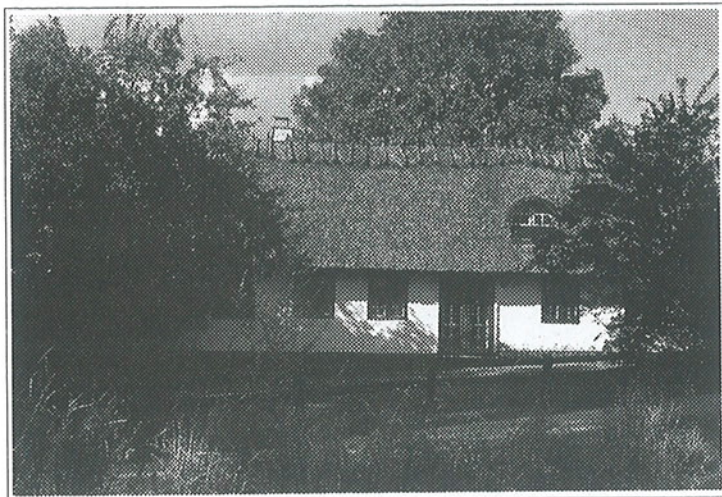
Baggrund: Huset var i en periode ejet af kunstneren Bjørn Wiinblad, som havde keramikværksted på den anden side af Hultofthen. Hus og værksted blev i slutningen af 40-erne overtaget af billedhuggeren Per Linnemann-Schmidt. Han var i en periode tilknyttet ESLAU, men havde også indrettet keramisk værksted på Hultofthen, hvor der i dag er bygget 3 dobbelte huse. Linnemann-Schmidt havde købt en stor tyskerbarak fra krigens tid og indrettet keramikværksted her. Hans hus og værksted fik navnet PALSHUS, og huset går stadig under dette navn blandt de ældre Sengeløserere, betegnelsen er sammensat af initialerne i hans og hans kones navne, Per og Annelise Linnemann-Schmidt.

Bemærkninger: Et meget pænt og velproportioneret hus med fine detaljer. Tagudhæng, vindskeder og den rundbuede kvist er løst på den oprindelige traditionelle måde. Huset har en meget fin farvesætning med de hvidkalkede facader og den neddæmpede mørkgrønne-og røde farve på dør og vinduer. Dog bryder de helrudedde vinduer i nordfacaden husets stil, men er sandsynligvis isat på grund af udsigten med over mosearealerne, da huset var det sidste hus på venstre side af Hultoftens og lå med en ugenert udsigt ned over Sengeløse Mose.

Enfamiliehus i én etage med udnyttet tagetage, gavlene orienteret øst-vest, opført i 1875 og ombygget i 1960.

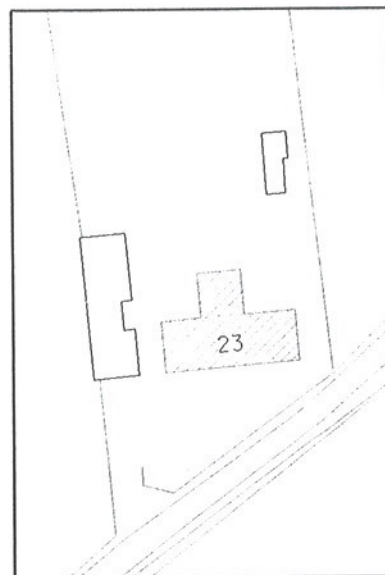

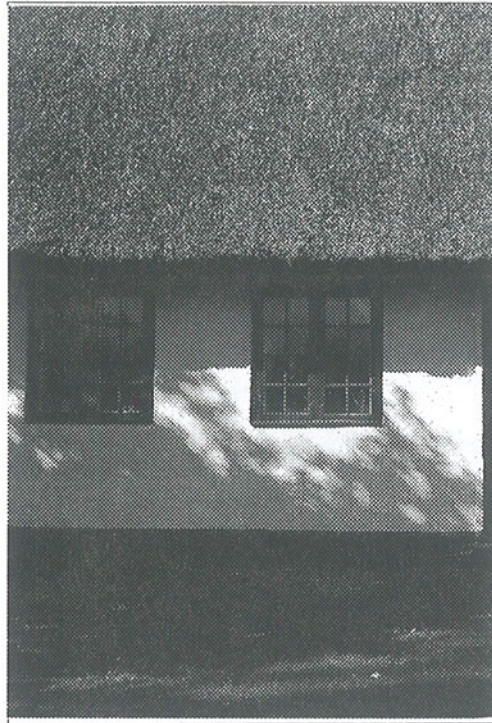
Et 7-fags ommuret bindingsværkshus over kampestenssokkel, facaderne fremstår pudsede og hvidmalede. Der ses udstukne bjælkeender, som indikerer, at bag skalmuren findes der sandsynligvis bindingsværk. På den nordvendte facade ses stolper og lerklinede tavle. Brædebeklædte overgavle med en 1 på 2 beklædning. Tagfladen er tækket med strå med halmmynding og kragtræer og tagfladen afsluttes i gavlene af vindskeder, der er trukket et bræts bredde ud fra gavlbeklædningen. I den sydvendte tagflade 2 rundbuede kviste med 2-karms rundbuede vinduer. Nyere vinduer udformet som 2-karms vinduer med 8-rudede rammer med glas i kitfuge. Vinduerne er forsynet med fortsatsrammer. En 2-fløjet havedør med 12-ruddefelter. Vinduer og havedør står i en mørkbrun maling.

På den nordlige facade en nyere tilbygning, grundmuret og med en strå-tækket tagflade. Den nordvendte gavlfacade har balkon med en 2-fløjet balkondør, alt træværk står i en mørkbrun farve. I underetagen en 2-fløjet havedør med 12-ruddefelter. I tilbygningen og den nordvendte facade 2-karmsvinduer med 4-ruddefelter og pynteskodder.

Omgivelser: Det åbne haveareal ud mod Hultofte er omgivet af et åbent og lavt plankehegn i en sort farve, af beplantning ses canadisk gråpil, birk, eg og frugttræer.

Baggrund: Huset har hørt til Stenagergård, der har hovedmatriklen 17 a og i dag ligger på Hyldevangen. Husets ejer mener, at huset har tjent som daglejer- eller fodermesterhus for gården, selvom afstanden til Stenagergård blev større efter gårdens udflytning. Ejer oplyser, at han ved overtagelsen satte huset istand, bl.a. indlagde han et nyt bjælkelag for at få en større rumhøjde, og bjælkerne blev lagt ovenpå et mindre stykke af de gamle bjælker, der blev tilbage. Ejer lavede og isatte desuden de nuværende vinduer.

Bemærkninger: Et meget pænt og velproportioneret hus, hvor tilføjelser og tilbygning er gjort med nænsomhed og på ingen måde tilsiddesætter den tradition, der ligger til grund for længehuse. Om dette hus kan man sige, at dets oprindelige træk er bevaret, men at det er moderniseret og forbedret ud fra den teknik og viden, vi i dag har og afspejler en udvikling og samtidigt viser, hvor store brugsegenskaber længehuset har.

Enfamiliehus i én etage med uudnyttet tagetage, gavlene orienteret nord-syd, opført i 1949.

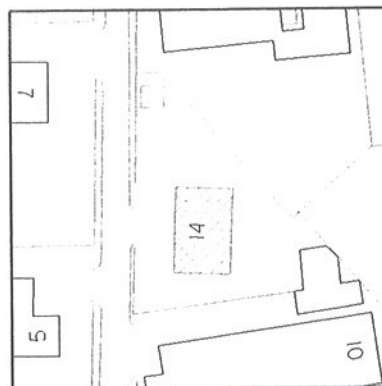

Et træhus sat over en høj støbt sokkel. Facaderne er beklædt med tagpap, herefter pudsede og malede i en okker gul farve. Teglhængt tag med en taghældning på ca 30 grader med udhæng til langsider og gavle. I tagrygningen en kubisk skorsten i røde sten og i den nordvendte gavlfacade en skorsten. Vinduerne er 2-karmsvinduer med 3-rudede rammer, i sydgavlen et 4-karmsvindue, omkring vinduerne en frise, malet hvid ligesom vinduerne. Hoved- og havedør er i rammekonstruktion med øvre glasfelter.

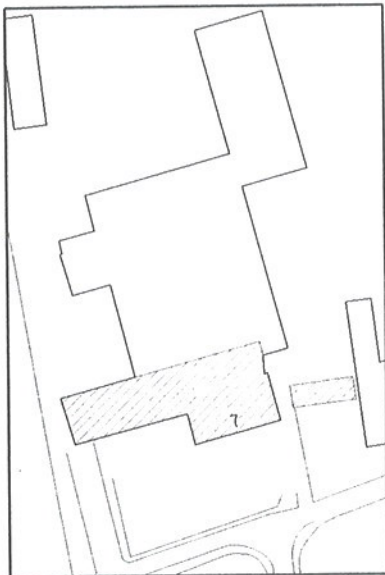
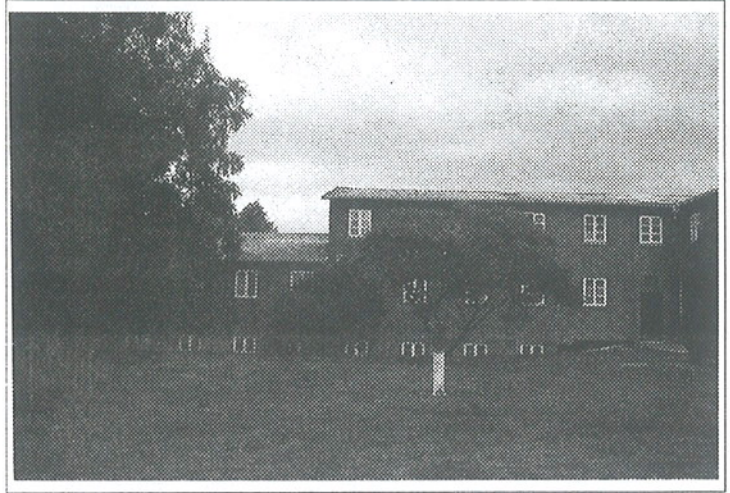
Omgivelser: Huset har, indtil parcelhusudstyknigen Speldager blev etableret, været det yderste hus på Hultofte før Sengeløse Mose og med en storslået udsigt ud over mosen. Nærmeste nabo var PALSHUSETS keramikværksted. Haven er frodig og artsrig med stauder og buske.

Baggrund: Huset er en tyskerbarak fra krigens tid og flyttet hertil fra Horserødlejren og er opført af kunstneren Ebbe Skovgaard, der var søn af den berømte maler Niels Skovgaard. Ebbe Skovgaard var i nogle år tilknyttet ESLAU, senere gik han i samarbejde med Linnemann-Schmidt, som jo var hans nabo og som ligeledes havde etableret sit værksted i nogle tyskerbarakker. Skovgaard døde i begyndelsen af 1980-erne.

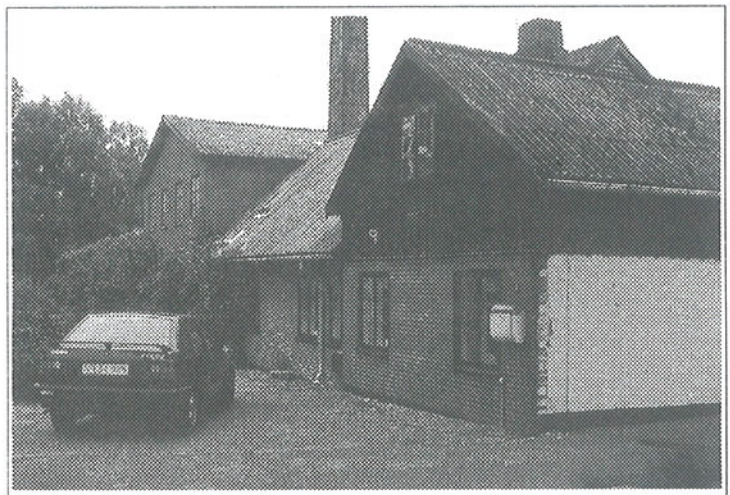
Bemærkninger: Et særegent hus, der fortæller noget om tyskerbarakkers genanvendelse. Huset her fik et helt andet indhold og liv med en kunstnersjæl som Skovgaards, og i dag må man betegne, at det engang charmerende hus har udlevet sin tid sammen med Skovgaard.

Bygningsregistreringen af ESLAU omfatter et stråttækket længehus i én etage med udnyttet tagetage, opført i 1820. En tidligere nu ombygget staldlænge i én etage, opført i 1920. Værkstedbygninger i 2 etager, opført i perioden fra 1943 til 1963.

Et 8-fags bindingsværkshus sat over syldstene, den sydvendte facade er ommuret, fremstår pudsede og hvidmalede, den nordvendte facade fremstår i bindingsværk, undtagen 2 fag, som er ommuret. Stolperne er sat direkte på sylden og med sidebånd og udstukne bjælkeender. Bindingsværket er opstreget og står i en sort farve, tavlene er malede hvide. Gavlene er grundmurede og over vindueshuller et fladbuet stik. Tagfladen er tækket med strå med halmmynding og kragtræer. I den nordvendte tagflade en rundbuet kvist over et 3-karmsvindue, i den sydvendte ligeledes en rundbuet kvist over et 2-karmsvindue. I kip 2 skorstene med sokkel, i blank rød mur. Nyere vinduer udformet som 2-karmsvinduer med 3-rudede rammer med kitfals og i en mørkbrun farve. Vindueshullerne afsluttes af støbte sålbænke. Hoveddør udformet som en revledør i egetræplanker i eksisterende karm.

En ombygget staldbygning med trempelkonstruktion, grundmuret, østfacaden står hvidmalet, den sydvendte gavlfacade er ommuret i røde sten. Denne bygning udgjorde tillige med det stråttækte hus det oprindelige husmandssted. Vinkelret på denne bygning en éne

tages bygning, opført i 1943, grundmuret i røde sten og i halvtens løberforbandt. Begge bygninger har heltage, belagt med grå eternit bølgeplader, asymmetrisk i tagfladen en 100-120 skifter høj kubisk skorsten. Vinduerne er 2-karmsvinduer med 3-rudede rammer, der er sortmalede. Støbt sålbænk, der står i en sort farve. Dette anlæg udgjorde det første fabriksanlæg og er i dag kontor og udstillingslokale.

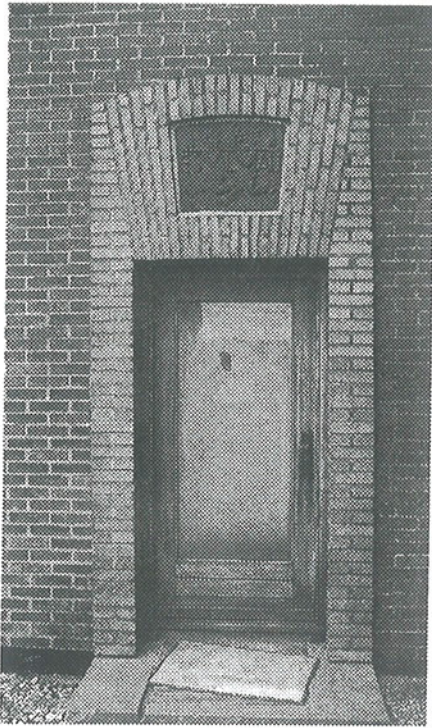
I forlængelse af dette en værkstedsbygning, opført i 1946 i 2 etager med en 4-fags bred gavl, der vender mod syd, grundmuret og facaderne står i røde sten og muret i halvtens løberforbandt. Heltage, belagt med grå eternit bølgeplader. Vinduerne er 2-karmsvinduer med 3-rudede rammer, der fremstår hvidmalede.

Sammenbygget og vinkelret med fabriksbygningen fra 1946 en 6-fagsbygning i 2 etager over høj kælder, bygget i 1954. En tilbygning fra 1963 i form af en 5-fags bygning i én etage over høj kælder. Begge bygninger er grundmurede og står i røde sten, muret i halvtens løberforbandt. Heltage, belagte med grå eternit bølgeplader. Vinduerne er 2-karmsvinduer med 3-rudede rammer, dog i kælderetagen med 2-rudede rammer, alle vinduer står hvidmalede. Sålbænke af gul keramisk klinke. Et indgangsparti med en frise af gule sten og et keramisk relief med fabrikkens bomærke og betegnelsen ESLAU, hoveddøren er i en rammekonstruktion med mat glas, hvor fabrikkens logo er slebet.

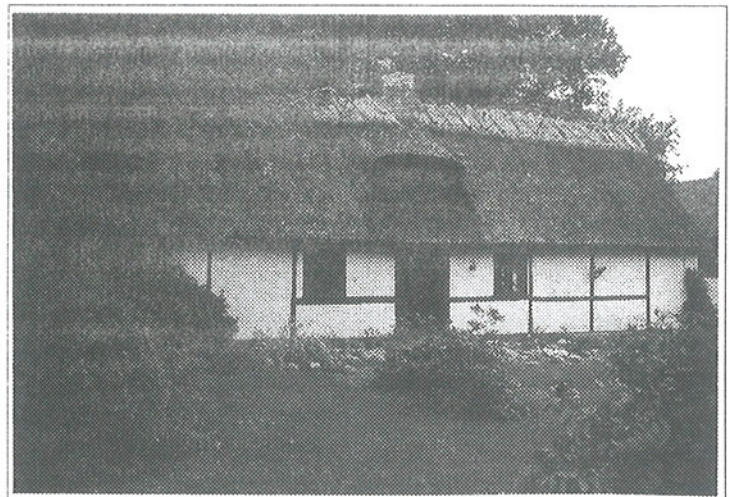
Udover de registrerede fabriksbygninger er der bag disse mod nord og sammenbygget med de ovennævnte fabriksbygninger 3 sammenbyggede produktionshaller, en lagerhal og et siloanlæg til råvarer for den keramiske produktion. Øst for det stråtede længehus et nyere beboelseshus, opført i 1968, grundmuret og med fladt tag, forbundet med længehuset af en glasgang.

Omgivelser: Fabriksanlægget ligger i Sengeløse Mose og i et landskab, som har en parkagtig karakter med en bevoksning, der er fremkommet efter at tørvegravning og dyrkning af jorden er hørt op. Langs indkørslen til fabriksanlægget en allé af birketræer.

Baggrund: Keramikfabrikken ESLAU er grundlagt i 1943 af brødrene Esbern og Lauge Larsen. Deres første produktion af lerware så dagens lys i deres forældres hønsehus, hvor de havde opført en ovn og fået fremstillet en drejeskive, mens de endnu begge var i lære som pottemagere. Efter studieophold i udlandet og

endt soldatertjeneste besluttede Esbern og Lauge Larsen så at ned-sætte sig som selvstændige. De opførte en værkstedsbygning, hvor det gamle hønsehus lå, med ovn og høj skorsten. Men allerede i 1946 udvidedes der med en 2-etages fabriksbygning, der installer-tes elektriske ovne, så der kan startes en stentøjsproduktion. Det er i denne periode billedhugeren Per Linnemann-Schmidt knyttedes til fabrikken og formgiver et af de første stel. I samme periode eks-perimenterede kunstneren Ebbe Skovgaard på fabrikken. Den kendte designer Jens Quistgaard fik sat et af sine servicestel i pro-duktion på Eslau og tegner fabrikkens logo, der stadig er i brug. I 1954 blev den store 6-fags bygning i 2 etager opført, og man gik fra frihåndsdrejning til støbning af emnerne. Med Quistgaards stel åbnede der sig i midten af 50-erne muligheder på det amerikanske marked for stor afsætning. I 1963 kom den sidste knopskydning på det oprindelige anlæg, som tog sin start i forældrenes hønsehus, en 1-etages bygning opførtes i forlængelse af den 2-etages. Herefter kom udvidelserne i form af produktionshaller og lagerhal bag de røde murstensbygninger. Stadig nye servicestel blev sat i produkti-on, udviklet af keramikere som Niels Refsgaard og Tue Poulsen. Det var stel som Maren, Mille og Marie, samt serveringsservicet Gourmet, der også tegner fabrikkens produktion i dag. Det der for 60 års siden stadede med to unge mænds eksperimentering i et hønsehus i Sengeløse Mose, er i dag en produktion af fornemt keramisk brugskunst, en stor eksportartikel til det meste af verdenen under betegnelsen Danish Design, produceret på en højauto-matisk fabrik med 25 ansatte og den eneste af de store keramiske fabrikker, der er tilbage her i landet efter Royal Copenhagen.

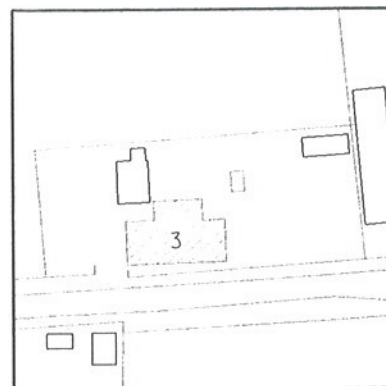

Bemærkninger: Et markant og harmonisk bygningsanlæg, der trods en tilblivelsesperiode over 20 år har et ensartet præg. Det stråttækte længehuset er et meget pænt og velproportioneret hus, hvor de oprindelige detaljer er bevaret og huset har ikke været udsat for hårdhændet ombygning. Huset bærer præg af, at de men-nesker, der har beboet og beboer det, er fortrolige med den byg-ningmæssige tradition.

Enfamiliehus i én etage med udnyttet tagetage, gavlene orienteret øst-vest, opført i 1808, ombygget i 1973.

Et 5-fags bindingsværkshus over kampestenssokkel, facaderne er ommuret og eneste synlige tegn på, at det er bindingsværk, er de gennemstukne bjælkeender. Facaderne er pudsede og malede gule, den vestvendte gavl er beklædt med en finérplade med spor og afsluttes med en vandnæse. Heltag, belagt med grå eternit bølgeplader med udhæng til langsider, i kip en kubisk skorsten i blank mur. På nordfacaden en tilbygning, grundmuret og fremstår som de øvrige facader. Halvtag, belagt med bølgeplader. Nyere vinduer som 2-karmsvinduer med 3-rudede rammer og fremstår i en brun bejdse, vindueshullerne afsluttes af støbte sålbænke belagt med keramiske fliser. Nyere hoveddør, udført som en rammekonstruktion med fyldninger. Vinkelret på huset et udhus, grundmuret med rester af bindingsværk, halvtag, belagt med bølgeplader.

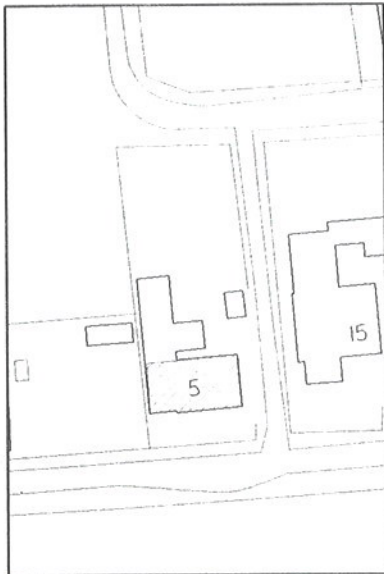
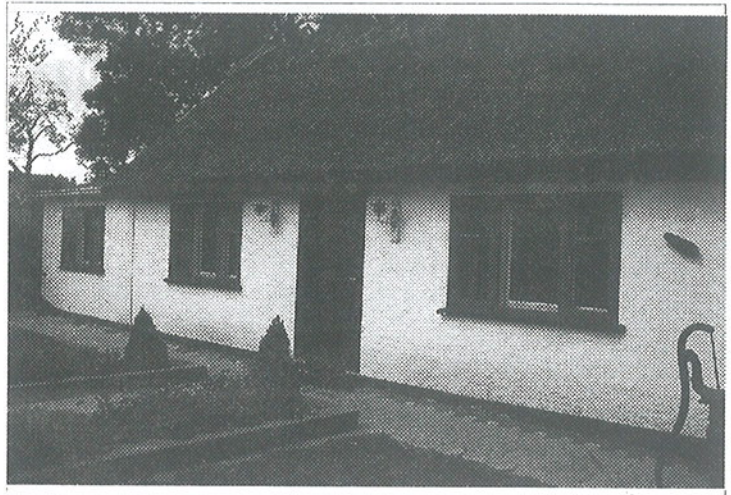

*Omgivelser:*ne: Huset ligger parallelt med og ud til Engbrinken med et forareal, der er afgrænset af en hæk og med en have vendende ned mod mosen.

Baggrund: Willy S. Jensen fortæller i sine erindringer fra 1925-40 om Engvejen: "Her mødte man først Georg og Olines mindre hus. Men ikke mindre end at sønnen Laurits havde sit tilholdssted derhjemme, og jeg tror også, datteren Anna boede der som voksen, indtil hun blev gift. Og her dukker det så pludselig op, at det var Orla oppe fra forsamlingshuset, hun stiftede hjem sammen med." Videre fortælles det: "Laurits mor Oline var jordens elskeligste menneske, og hun var tit barnepige til os, enten hos dem eller oppe hos os, når far og mor skulle ud uden børn. Georg var en mand lidt til års, og tog kun tilfældigt arbejde."

Bemærkninger: Et pænt og harmonisk hus, hvis nøgterne hovedform er bevaret trods til- og ombygning. Vinduerne ville fremstå som en del af facaden, såfremt de stod i en lys farve, i dag står de som mørke partier i den gule facade.

Enfamiliehus i én etage med uudnyttet tagetage, gavlene orienteret øst-vest, opført i 1937.

Et 3-fags grundmuret hus over støbt sokkel med en 1-fags tilbygning til den vestvendte gavlfacade. Husets dybde er forøget, idet den nordlige facade er udbygget. Facaderne fremstår pudsede og kalkhvidtede. Den oprindelige huskrop er tækket med strå med halmmynding og kragtræer, i tagrygningen en skorsten med sokkel og gesimsbånd. Vestgavlens tilbygning har helvalmet tag, belagt med pap, dog er hovedhusets gavlspejs fri, nordfacadens tilbygning er ligeledes belagt med pap og hældningen er ca 20 grader. I sydfacaden de oprindelige 3-karmsvinduer med enkelt lag glas, forsynet med fortsatsrammer. I nordfacaden helrude vinduer. Nyere hoveddør i rammekonstruktion med et øvre glasfelt. Vinkelret på huset og sammenbygget med tilbygningen et udhus, grundmuret og med et halvtag, belagt med metal bøgeplader.

Omgivelser: Huset ligger ud til Engbrinken med en forhave, der er afgrænset af en hæk.

Bemærkninger: Et pænt og harmonisk hus, hvor tilbygningerne falder pænt sammen med det oprindelige hus. Huset har rod i det traditionelle længehus og detaljeløsningerne er stilfærdige og nøgterne, ligesom husets farveholdning er god, der er brugt oliemaling og kalk til overfladebehandling.

Enfamiliehus i én etage, opført i 1950.

Grundmuret hus over støbt sokkel, der er malet sort. Facaderne fremstår pudsede og malede i en brækket hvid farve. Taghældningen er under 30 grader og med afvalmede gavle, næsten pyramideformet, tagbelægningen er sort pap. I kip en kubisk skorsten. Taget har udhæng til alle 4 sider med synlige spærender med affasede ender. Nyere vinduer i de oprindelige vindueshuller, udformet som helrudedede vinduer med eller uden et sidevindue med gående ramme, et havedørparti med en havedør i rammekonstruktion med glasfelter og et helrudedet vindue. Vinduer og havedør er forsynet med termoglas og malet i en lys gråblå farve. Hoveddøren er listebeklædt og har et sideglasparti.

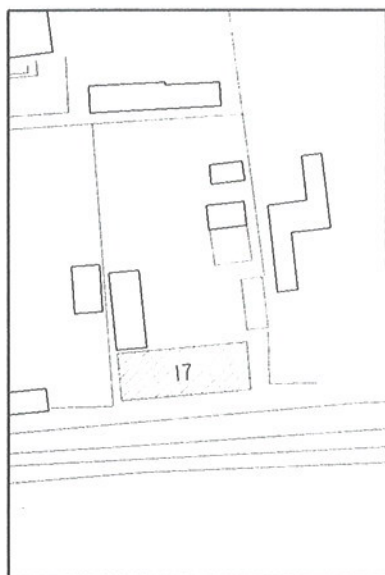
Vinkelret på huset et 2-fløjet udhus, grundmuret med halvtage, belagt med pap.

Omgivelser: En opholdshave mod syd og mod Engbrinken, huset har karakter af havebolig med sydvendt terrasse. Det 2-fløjede udhus danner en lille fin atrium gård. Beplantning af ask, pil og frugttræer.

Bemærkninger: Huset er opført i bungalow-stilen, pænt og harmonisk og meget nøgternt og ærligt i sit udtryk og materialevalg. Bungalow-stilen er karakteristisk ved afvalmede tage, næsten pyramideformet og med lav taghældning og markant udhæng. Bungalowen dukkede op i begyndelsen af 1930-erne og havde funktionalismens kubiske træk. Den rendyrkede bungalow har ofte en kvadratisk grundplan og vinduerne er typisk placeret tæt på husets hjørner, taget er afhvalmet, næsten pyramideformet med en lav taghældning. Oftest blev denne hustype opført af selvbyggere, da den var håndterlig for ikke håndværkere og økonomisk overkommelig at opføre.

Enfamiliehus i én etage med uudnyttet tagetage, gavlene orienteret øst-vest, opført i 1837.

Et 9-fags bindingsværkshus, ommuret over kampestenssokkel, facaderne fremstår pudsede og kalkhvidtede. Som tegn på bindingsværk ses gennemstukne bjælkeender. Heltag, hvor nordsiden er belagt med grå eternit bølgeplader, sydsiden med bølgeplader af pap over stråtag, i rygningen halmmynding med kragtræer. I kip 2 skorstene, den ene kubisk, den anden med sokkel og bånd, begge kalkhvidtede. Nyere vinduer, udformet som 2-karmsvinduer med 3-rudede rammer, vinduerne har enkelt lag glas i kitfuge, der giver smalle sprosser. Vinduerne er forsynet med fortsatsrammer. I nordfacaden helrudede vinduer. Hoveddøren er i rammekonstruktion med 4 øvre glasfelter og fyldninger. Desuden en ældre bidør. Alt træværk står i en mørkgrøn farve.

Omgivelser: Huset ligger parallelt med og ud til Engbrinken. Af bevoksning ses ask og hyld.

Baggrund: Willy S. Jensen beskriver i sine erindringer om Pe'Rasmus (Peter Rasmussens) lange stråttækte ejendom: "Pe'Rasmus skulle have god plads, for der var mange hjemme til hverdag. Grethe og Aage havde allerede job, men boede hjemme. Men tilbage i den skolepligtige alder var der så Kristian, Esther og Jørgen samt en lillesøster, jeg husker som Ella. Desuden var der fagforeningskontor hos Peter. Det var den lokale afdeling af det, man dengang kaldte Arbejds mændenes Fagforening. Og der var jo liv i kontrollen i trediverne, hvor det var småt med arbejde. Medlemmerne skulle jo stille flere gange om ugen for at få deres stempel, og det var enten det var vinter eller vår. Kom de ikke, ja, så fik de ikke de par ører, man kunne få i understøttelse dengang."

Bemærkninger: Et typisk længehus, der er pænt og harmonisk i sit udtryk. Vinduernes profiler er rigtigt dimensioneret og med smalle sprosser. Huset har en fin farveholdningen med en god stofflig virkning, idet der er brugt kalk til facaderne og olimaling til træværket.

Enfamiliehus med værkstedsbygning, i én etage med udnyttet tagetage, gavlene orienteret sydøst-nordvest, opført i 1927.

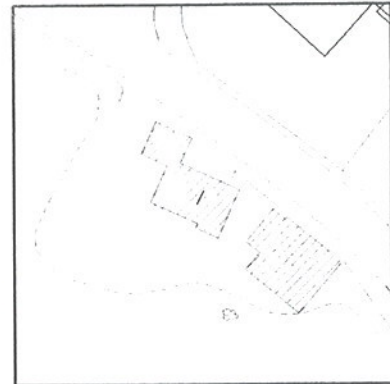
Grundmuret hus, facaderne fremstår pudsede og malede i en svag gullighvid farve. Murværket afsluttes med en facade-og gavlgesims med et lille fremspring. På nordøst facaden mellem vindueshullerne er der et tilbagetrukket felt i murværket med navnet på huset. Heltag, belagt med blåsorte bølgeeternit plader, udhæng til langsider og gavle. Nyere vinduer i oprindelige vindueshuller, helrudede vinduer med vipperammer, der fremstår i en mørk brun bejdse. På nordvest gavlen en grundmuret udbygning med ensidig taghældning. Ny hoveddør i rammekonstruktion med glasfelter, hvorover der er sat smalle lister som tremmer. Døren er placeret i udbygningens nordvest facade.

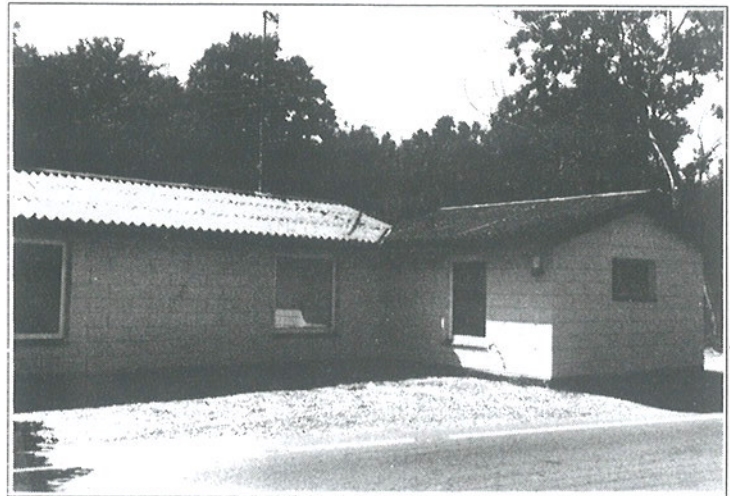
Værkstedsbygning er beliggende parallelt med Cathrinebergvej og består af 2 bygningskroppe. Grundmuret, facaderne er beklædt med isoleringsfacadeblokke. Facadeblokkene er behandlet med en maling i samme farve som huset. Heltag med lav rejsning, belagt med sort eternit bølgeplader, tagudhæng til langsider og gavle. Sokkelen er efterisoleret og beklædt med eternit. Vinduerne er enten kvadratiske eller rektangulære, helrudede med vippevinduer og fremstår i en lys farve.

Omgivelser: Forarealet foran husets nordøstfacade ender i en spids vinkel og er afgrænset ud imod Cathrinebergvej af et lavt hegn af jernbanesveller og er beplantet som en artsvarieret prydhave. Bagtil grænser opholdsarealet op til præstegårdshaven og beplantningen er her store træer som elm, ask og ahorn.

Baggrund: Ifølge Willy S. Jensens erindringer om Sengeløse skulle hus og værkstedsbygning være opført af en tømmer Jakobsen og benævnes Toften eller Toftekær og herfra drev han sin tømmervirksomhed. Senere blev ejendommen overtaget af en vognmand, Einer Jespersen. Værkstedsbygningen var oprindeligt opført som en træbygning. Ejendommen er udmatrikuleret fra Vintoftegård, som har hovedmatriklen 23 a.

Bemærkninger: Et hus i villastil under indflydelse af byens byggeskik, hovedindtrykket er et pænt og velproportioneret hus.

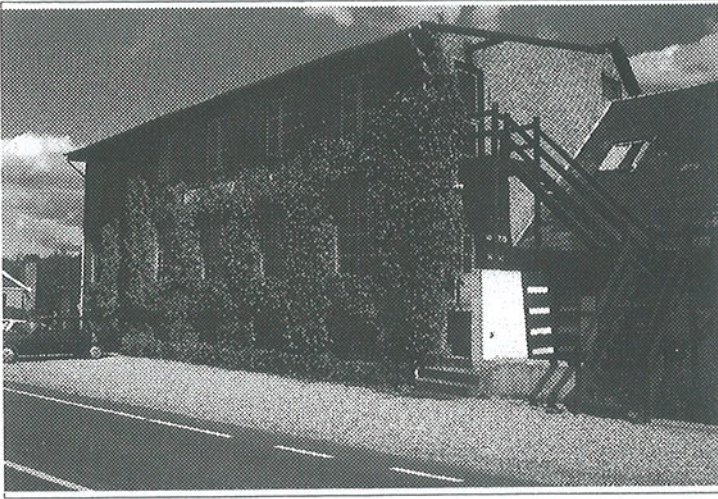

Desværre har den sorte tagflade med et for stort udhæng og de mørke helrude vinduer gjort huset tungt. Huset er proportioneret til et tag uden udhæng, hvor gesimsbåndet kan ses og med 3-karmsvinduer i en lys farve.

Huset med værkstedsbygning ligger, hvor vejen krummer og derfor er huset synligt fra flere sider og rumskabende set fra Landsbygaden, og desuden er huset det sidste hus i landsbyen på venstre hånd, når der køres mod Herringløse.

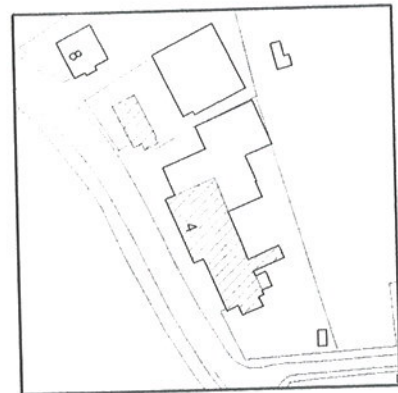
En industribygning med tilhørende bolig, opført som andelsmejeri i 1890-erne, en tilbygning fra 1910 og ombygget efter brand i 1943, i dag metalvarefabrik.

En 5-fags industribygning i to etager med kælderetage, grundmuret, fremstår i blank mur i krydsforbandt med trukne fuger. Den sydvestvendte facade er forøget med en etage, så den står i to fulde etager, den nordøstvendte er i halvanden etage, hvor tagetagen fremstår med et stoleværk, det medfører en asymmetrisk tagkonstruktion. Heltag, belagt med røde eternit bølgeplader. I den sydvestvendte facade, der er i 2 etager, er vinduerne i stueplanet metalvinduer med 12 rudeopdelinger, 1.sals vinduerne er 2-karms vinduer med 3-rudede rammer, kældervinduerne er metalvinduer med 6 opdelinger. I den nordvestvendte facade er vinduerne 3-karms korspostvinduer, vinduerne i tagetagens kviste er ligeledes 3-karms vinduer med et fast midterparti og gående opsprossede sidevinduer. Alle trævinduer er hvidmalede.

I forlængelse af den 2 etages industribygning en ét etages bygning, der rummer bolig og kontor. Grundmuret over støbt sokkel, facaderne fremstår i gule mursten og opmuret i krydsforbandt. Murkronen afsluttes af en savsnitsgesims, over dør- og vindueshuller et fladbuet helstensstik. Heltag, belagt med natur skifer. Vinduerne er korspostvinduer udformet som 2 eller 3-karms vinduer med enten én eller 2-rudede rammer, vinduerne er malede hvide. Nyere hoveddør i rammekonstruktion med glasfelter. Vinkelret på den nordøstvendte facade en tilbygning over 3 fag. Grundmuret med pudsede facader og et heltag, der er belagt med eternit bølgeplader. Sammenhængende med den 2 etagers industribygning en produktionshal, der består af 2 sammenbyggede bygninger, i hvis gavlfacade der er 3 rulleporte, i nordøst facaden store metalvinduer på højformat med rudeopdelinger. De 2 heltage er belagt henholdsvis med eternit bølgeplader og metalplader.

På samme matrikel en bygning i én etage, nærmere betegnet Enghuset, som er et træhus over høj kælder, facaderne fremstår pudsede på tagpapunderlag og malede gule. Overgavle af finérbeklædning. Heltag med udhæng til gavle og langsider, belagt med eternit bølgeplader. Vinduerne er helrudede vinduer med en gående sideramme, indgangsdør i rammekonstruktion med et øvre glasfelt. Vinduer og dør af nyere dato og fremstår i en brun farve.

Omgivelser: Omkring boligen en lukket have med buske og frugttræer. Ved gavlen af Enghuset et karakterfuldt lindetræ.

Baggrund: På dette sted startede det første andelsmejeri "Vasekilde" i 1892, 10 år efter at det første andelsmejeri blev oprettet i 1882 i Hjedding i Vestjylland. Ifølge BBR er der sket en udbygning i 1910, beboelsen og den 2 etages bygning er fra denne periode, bygningen var oprindelig kun i en étage, men efter en brand i 1943 blev der bygget en etage mere på.

I sine Sengeløseerindringer fra perioden 1925-40 skriver Willy S. Jensen følgende om Vasekilde Andelsmejeri: "Mejeriet lå hernede ved engen som en blomstrende virksomhed dengang. Gårdene i kommunen skulle jo alle have ordnet deres mælk her, og det var enten det var til eget brug eller til salg. Den mejeribestyrer, jeg mindes fra dengang, hed Floender. Han stod selv i det lille udsalg, der var på stedet. Her hentede vi alt fra skummetmælk til fløde og smør. Og en ting var sikkert, det var friske varer, man gik hjem med. Som en lille sidebemærkning kan jeg huske, at man fra mejeriet huggede store isflager i gadekæret i de strenge vintre. De blev tonsvis kørt hjem til kølerummene. Jeg syntes, det var noget snusket med alle disse beskidte flager, der rendte jo både ajle og andre uhumskheder ud i gadekæret."

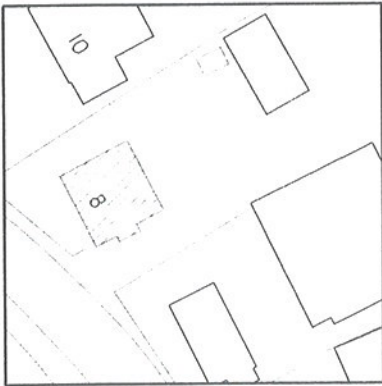
Andelsmejeriet fungerede indtil 1932, hvorefter der var benkoger i indtil 1938. Da omdannes fabrikken til Sengeløse Metalvarefabrik, startet af Julius Rasmussen, der var kleinsmed. Der blev bygget en etage mere på produktionsbygningen efter branden i 1943, der var forårsaget af en kortslutning, nogle mente det var en brand påsat af værnemagerne som hævnagt, for Julius Rasmussen skjulte danske politibetjente. I en periode var der mellem 30 til 40 personer ansat. Det er i dag anden generation, som kører metalvarefabrikken videre, og der er 7 ansatte.

Et lille uddrag fra journalisten Jørgen Bjerres bog "50 år med Eslau", der udkom i forbindelse med Eslau Keramiksfabriks 50 års jubilæum i 1993, fortæller Jørgen Bjerre om en episode her på metalfabrikken mellem Julius Rasmussen og den ene af Eslau-brødrene, Lauge Larsen: "Nu havde Eslau fået sin egen filterpresse, så leret fra mosen kunne renses og udnyttes, men det gik galt en dag, da Lauge var oppe på Sengeløse Metalvarefabrik for at få perforeret nogle kraftige dæklærreder til filterpressen. Maskinerne

deroppe var godt nok beregnet til metal-forarbejdning, men kunne glimrende bruges til dette specielle formål. Da Lauge skulle have klippet nogle mindre stumper til, blev det gjort på den store pladesaks, som ejeren, Julius Rasmussen betjente. Og Lauge skubbede selv materialet ind under saksen. Det skulle han aldrig have gjort. Lillefingeren på venstre hånd var kommet for tæt på, da Julius klippede. Halvdelen af fingeren hang et øjeblik i en stump hud, men faldt så ned på gulvet. - Hovsa, sagde Julius, det var sgu ikke så godt! Og mens han skævede efter fingerstumpen tilføjede han med sjællandsk sindighed: Den kan du lisså godt gi til katen... Men inden den forskrækkede Lauge kunne nå at reagere, tog Julius fingerstumpen og smed den i kakkelovnen. Sådan - færdigt arbejde.”

Bemærkninger: Et stort og markant bygningsanlæg, der har stor betydning for Sengeløses historie, at her lå engang sognets første andelsmejeri og senere afspejles så den industrielle udvikling. Den 2 etages bygning er ganske kraftfuld og vel proportioneret, står markant på kanten af engen med sin vedbenddækkede facade med den smukke tekst malet på facaden - SENGELØSE METALVAREFABRIK. De nordøstvendte facader har igennem tiderne fået flere tilbygninger tilføjet, men bygningsanlægget har så meget substans, at tilbygningerne underordner sig. Ved fremtidige ombygninger og tilbygninger af beboelse og den 2 etagers bygning, er det overordentlig vigtigt at fastholde murværkets kvaliteter som de fladbuede stik, gesimsbåndet og den blanke mur med de trukne fuger. Ligesom det også er af betydning for bygningernes udtryk, at tagfladen bevares uden store udhæng og i en skiferbelægning, såvel som de opdelte hvidmalede vinduer i beboelsesdelen som de opdelte metalvinduer i produktionsdelen har stor betydning for opfattelsen af facaderne.

Enfamiliehus i én etage og uden tagétage, opført i 1930.

Grundmuret hus over høj kælder, facaderne fremstår pudsede, sokkelen er malet sort og væggene er malet i en lys gul farve. Taget er et pyramideformet tag med lav rejsning, belagt med sort pap og udhæng til alle 4 sider, spærenderne er inddækket med en vandret brædebeklædning. Nyere vinduer udformet som korspostvinduer enten som 2 eller 3 karmsvinduer med helrudedde rammer, forsynet med termoglas. Hoved-og hovedøre i rammekonstruktion med glasfelter. Vinduer og døre fremstår i en brun bejdse.

Bemærkninger: Huset er opført i bungalow-stilen, meget nøgternt og ærligt i sit udtryk og materialevalg. Det karakteristiske ved bungalowen er det afvalmede tag, pyramideformet med en lav taghældning og et markant udhæng. Denne bungalow har funktionalismens kubiske træk og er en ganske pæn og harmonisk bygning.

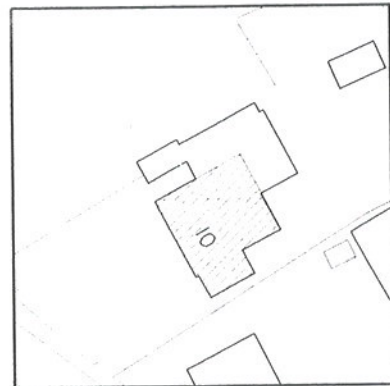
Enfamiliehus i én etage og uden tagétage, gavlene orienteret nord-vest-sydøst, opført i 1956 og ombygget i 1983.

Grundmuret over støbt sokkel, facaderne fremstår pudsede og malede i en gul farve. Sadeltag med lav rejsning, belagt med sort eternit bølgeplader, udhæng til langsider og gavle, spærenderne er inddækket af udhængsbrædder. Vinduerne er helrudedede med vippe-rammer og står i en brun bejdse. Nyere hoveddør i rammekonstruktion med glasfelter, hvorover der er sat smalle pyntelister som tremmer. Ved sydvestgavlen en overdækket terrasse. Sammenbygget med huset et udhus, grundmuret og med heltag, belagt med eternit bølgeplader.

Omgivelser: En birkeallé langs nedkørselen til huset og i skel mod sydøst en række birketræer. Mod Cathrinebergvej en fin og åben prydhave, baghaven glider over i mosearealet og dets bevoksning af el og birk.

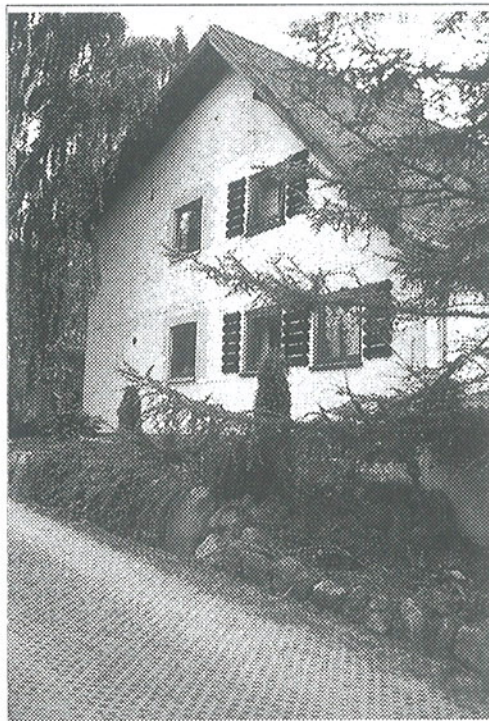
Bemærkninger: Et hus i parcelhusstilen, der er udformet som havebolig med den nære kontakt mellem hus og have med lægvide udeopholdsarealer. Huset er et typisk eksempel på det typeserede enfamiliehusbyggeri.

Produktionsvsvirksomhed med bolig, som er i to etager mod syd og tegner sig med udnyttet tagetage mod nord, opført i 1954 og erhvervsbygningen i 1965.

Et grundmuret hus over delvis støbt sokkel og høj kælder, facaderne fremstår pudsede og malede i en brækket hvid farve. Asymmetrisk heltag, belagt med grå eternit bølgeplader med synlige åse i gavlene og udhæng til langsider og gavle. I kip en kubisk skorsten. Vinduerne er 2-og 3-karmsvinduer, i den østvendte gavlfacade helrudede vinduer med vipperammer. I den vestvendte gavlfacade en tilbygning, grundmuret, i én etage og med et vinduesbånd af helrudede vinduer og en havedør. Tilbygningen er udstyret med fladt tag. Huset er placeret, hvor terrænet falder mod nord, ned mod mosearealerne og Vasby Å. Huset rejser sig i fulde 2 etager mod syd og falder ned til en etage med høj kælder mod nord. Produktionsbygningen er grundmuret over støbt sokkel, facaderne fremstår pudsede. Heltag med lav rejsning, belagt med grå eternit bølgeplader. Vinduerne er helrudede.

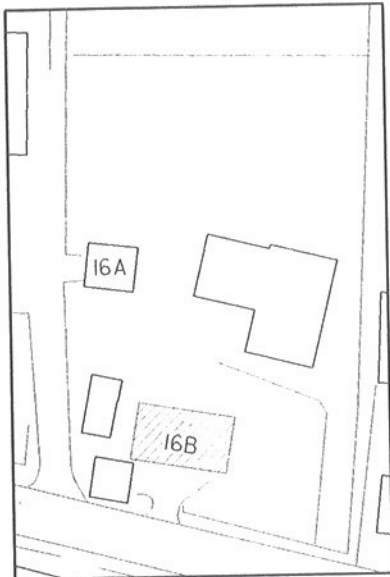
Omgivelser: Arealet mod Kirkestien har karakter af en tæt og frodig beplantning, som består af bl.a. nåletræer, birk, en solitær rødbyg, akasietræ og lærketræer, Mod øst i skel en tujahæk. I arealet bag produktionsbygningen, der strækker sig ned til Vasby Å er der plantet canadisk poppel, asp, elletræer, birk og eg.

Baggrund: Nuværende ejers farbror køber moselodden i 1948 for at bygge sig et helårshus og opfører det som selvbyg. Størsteparten af materialerne fremskaffer han som genbrug, murstenene er genbrugssten fra københavnske nedrivninger, tømmeret er fra en bygningsnedrivning på medicinalfabrikken Novo, til etageadskillelsen er der anvendt brædder fra kasser, der har rummet bildele fra dengang, der lå bilsamlefabrikker i København. Farbroderen var brandmand og havde selvfølgelig en del brandteknisk viden og erfaring, så han byggede sit hus i kraftige dimensioner og af solide materialer. Senere solgte farbroderen huset til den nuværende ejers far, der flyttede sin smedevirksomhed hertil i 1965 og byggede produktionsbygningen i forbindelse hermed.

Bemærkninger: Et meget særpræget hus i villastil, der har krop og volumen, især rejser den østvendte gavlfacade sig markant og viser husets volumen. Huset og beplantningen udgør et fint hele og de nu store træer giver udendørsarealerne ved huset stor rumlighed og mindsker dermed husets dimension.

Enfamiliehus i én etage med uudnyttet tagetage, gavlene orienteret øst-vest, opført i 1896 som en landejendom.

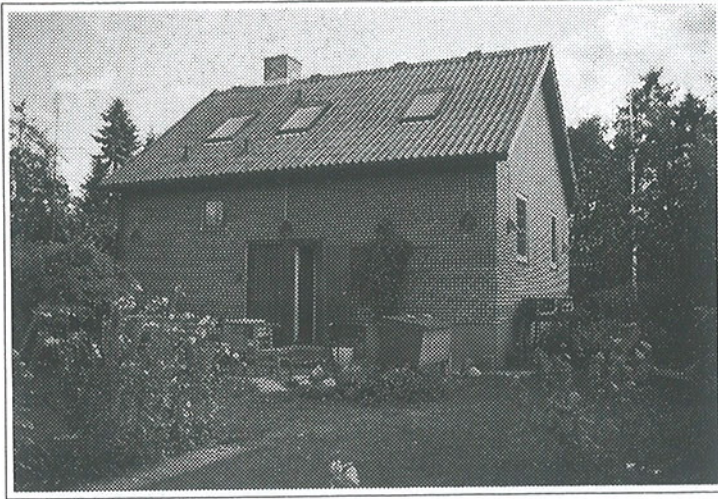
Et 5-fags længehus over kampestenssokkel, grundmuret og facaderne fremstår kalkhvidtede. Heltag, belagt med grå eternit bølgeplader, tagskægget lukkes af et vindbræt. I kip en kubisk skorsten. Overgavlne er beklædt med en lodret brædebeklædning, der står på en fremspringende skiftegang. Nyere vinduer udformet som helrudedede vinduer med vipperammer. I den nordvendte facade enkelte mindre rektangulære vinduer. Vinduerne fremstår i en sort bejdse. En nyere listebeklædt hoveddør. I den vestvendte gavl en halvdør, udført som revledør. Vinkelret på længehuset et udhus, ommuret med kalkhvidtede facader, den vestvendte facade delvis brædebeklædt. Heltag, belagt med eternit bølgeplader. Et lerklinet udhus med tag af eternit bølgeplader, en mindre ladebygning med beklædning af træ og pandeplader, heltag, belagt med eternit bølgeplader.

Omgivelser: Et åbent areal mod Kirkestien, afgrænset af en hækagtig beplantning, desuden bevoksning af frugttræer, enkelte nåletræer, valnøddetræ, syren.

Baggrund: Nuværende ejers forældre byggede ejendommen, da de i 1896 købte 2 moselodder. Gårdene i Vasby havde hver 3 moselodder, fordelt forskellige steder, og de blev betegnet tusekrogen, kalenderengen og bredengen. I 1910 lå her 4 til 5 småsteder på Kirkestien, som jo ordet siger, var stien fra Vasby til Sengeløse kirke. Nuværende ejer har i sine yngre dage dyrket grøntsager til salg på det gamle grønttorv, der lå på Isreals Plads. Senere er dele af matriklen blevet solgt fra, og en nevø har bygget et enfamiliehus i baghavens areal.

Bemærkninger: Et pænt og stilfærdigt hus, som egentlig kan betegnes som et mindre husmandssted, der er bygget i en landlig længehusstil. Huset er ikke præget af gennemgribende om- og nybygninger og dets oprindelige præg er intakt.

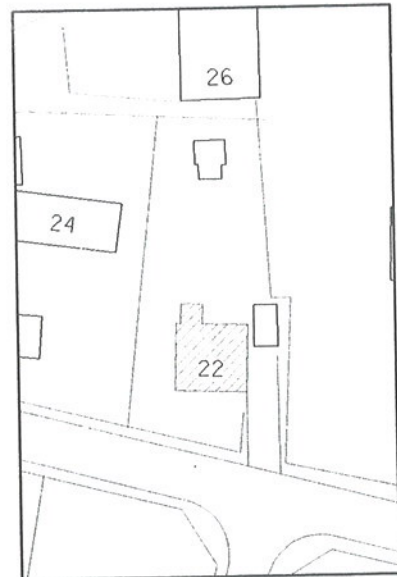
Enfamiliehus i én etage med udnyttet tagetage, gavlene orienteret øst-vest, opført i 1954.

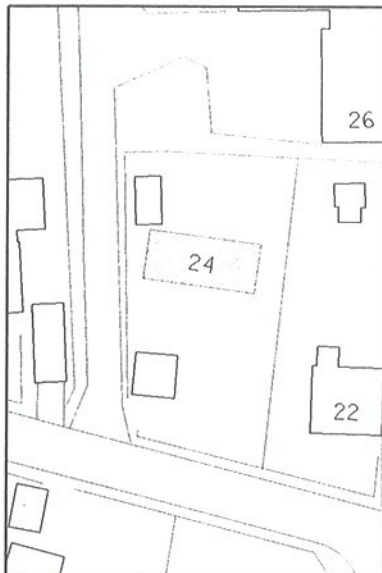
Et grundmuret hus over høj kælder, facaderne fremstår i røde sten og i krydsforbandt. Tagfladen er belagt med røde eternit bølgeplader med udhæng i gavle og langsider, udhænget er inddækket med en bræddebeklædning. I kip en skorsten med cementafdækning. Ovenlysvinduer i begge tagflader. Nyere helrude vinduer med vipperammer, der er malede i en grå farve. I den sydvendte facade et lavtsiddende vinduesparti, et såkaldt blomstervindue, opdelt i 2 faste glaspartier, omkring murhullet en støbt frise, ligesom vinduesbrystningen er støbt, fremstår i en lys grå farve. Hoveddør og bidør udgør ét dørparti med rammedøre med et glasfelt, hvorover der er sat smalle trælister som tremmer.

Omgivelser: En forhave mod Kirkestien, der er lukket af en høj hæk, baghave med frugttræer, birk og lærk.

Bemærkninger: Et pænt og stilfærdigt hus i 1950-ernes villastil, der har de stiltræk, der var karakteristiske for perioden som tagudhæng, hvidmalet træværk og påsat blomstervindue.

Enfamiliehus i én etage med udnyttet tagetage, gavlene orienteret øst-vest, opført i 1860.

Et 6-fags længehus over kampestenssokkel, formodentlig ommuret bindingsværk, der ses ikke spor af bindingsværk, såsom gennemstukne bjælkeender. Facaderne fremstår pudsede og hvidmalede på et kalket underlag. Tagfladen er stråttækket med halmmynding, i både den sydvendte og nordvendte tagflade næsten rundbuede kviste. Synlige spærender og stråtaget afsluttes af et minimalt udhæng så vandet ledes bort fra facaden. I kip en skorsten med sokkel og hætte. Den stråttækte tagflade afsluttes i gavlene af vindskeder. Overgavlene er beklædt med en 1 på 2 bræddebeklædning afsluttet med vandnæser. Nyere vinduer, der er udformet som 2-karmsvinduer og et enkelt 3-karms, alle med 3-rudede rammer, forsynet med termoglas. Nyere hoveddør i rammekonstruktion med et øvre glasfelt, bidøre udformet som revledøre. Vinduer og døre står i en mørk brun bejdse.

Omgivelser: En åben have mod Kirkestien, afgrænset af en hækbeplantning, af øvrig beplantning ses birk, taks og frugttræer, i vestskel et syrenhegn.

Bemærkninger: Et pænt og harmonisk hus med gode detaljer, der gør huset til et helstøbt hus, der har en pæn farveholdning, dog var det ønskeligt, at man havde bibeholdt de kalkhvidtede facader, som har en anden stoflighed end en cementbaseret maling, der ofte giver afskalning i flager. Den åbne frodige forhage giver huset det landlige præg, som er karakteristisk for Kirkestiens ældste huse.

Enfamiliehus i én etage med uudnyttet tagetage, gavlene orienteret øst-vest, opført i 1850.

Et 4-fags ommuret bindingsværkshus på kampestenssokkel, facaderne fremstår pudsede og kalkhvidtede. Heltag, belagt med sort eternit bølgeplader, udhæng til langsider og gavle. I kip en kubisk skorsten i blank mur. Nyere vinduer som 3-karmsvinduer med 3-rudede rammer, med enkeltlag buede glas, vinduerne er udstyret med fortsatsrammer. I østgavlen 2-karmsvinduer. Vindueshulleerne afsluttes af en støbt gesims. Nyere hoveddør i rammekonstruktion med et øvre glasfelt. Vinduer og dør står i henholdsvis en lys brun og mørk brun bejdse. Vinkelret og sammenbygget med huset en sidebygning, grundmuret med heltag, belagt med eternit bølgeplader. Et udhus, grundmuret og med heltag af metalplader.

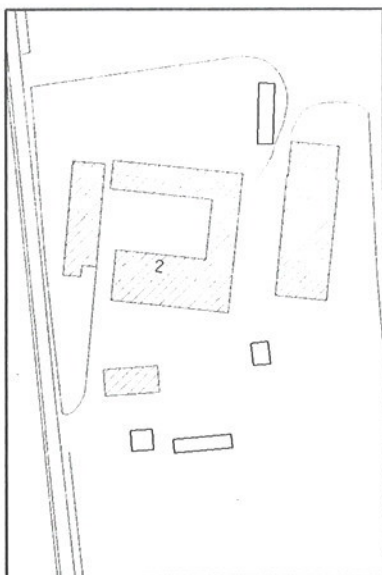
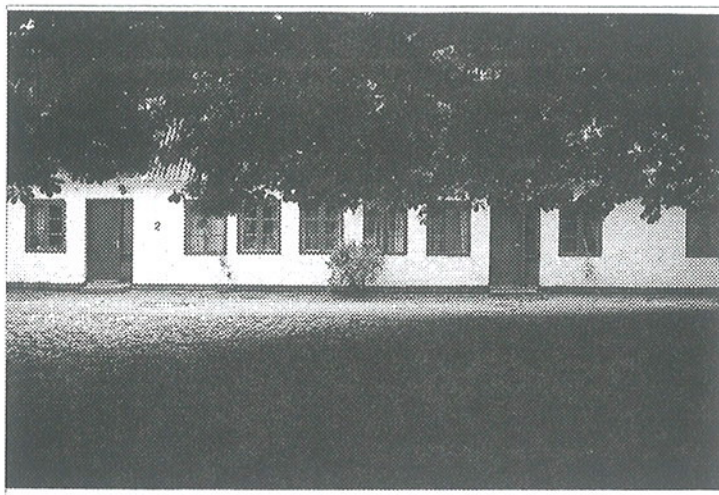
Omgivelser: En åben frodig forhave afgrænset mod Kirkestien af en buxbomhæk, beplantningen består af kastanietræ, birketræer og takstræ.

Baggrund: Ejer oplyser, at engang tilhørte bygningerne og jorden en gård i Kallerup. Det var almindeligt tidligere, at gårdene havde en englod til afgræsning i Vadsby Mose, hver lod udgjorde ca 4 tdr land. Stuehuset her kan med tilhørende staldbygning have været bolig for den pågældende gårds daglejer eller fodermester med familie.

Bemærkninger: Et pænt og harmonisk hus, der med sin forhave og beplantning udgør et hele. De opsprossede vinduer har buede glas, hvad der gør vinduerne noget tunge. Buede glas hører til den tidsperiode, hvor vinduesglas var håndblæste, der blev blæste som opblæste cylindre, klippet op og foldet ud og derfor havde den karakteristiske svagt buede form. I dag er der ingen tekniske begrænsninger for formen på glassets bue, og dets ægthed er gået tabt.

Et firlænget gårdanlæg, en udflyttergård, der er udskiftet i 1793. Stuehus i én etage med delvist udnyttet tagetage, opført i 1852. Udlænger, der er genopført og er fra den gamle Enghavegaard, der lå inde i landsbyen. En kostald, opført i 1913, en ladebygning opført i 1907, og som ligger øst for gårdanlægget. En mindre bygning, som er beliggende syd for kostalden, opført i 1897.

Et 12-fags grundmuret stuehus med en 3-fags bred gavl over kampestenssokkel, der er tjæret sort. Facaderne er pudsede og kalkhvidtede. Heltag med halvvalmede gavle, belagt med grå eternit bølgeplader, i rygningen 2 skorstene. De oprindelige vinduer fra stuehusets opførelsestidspunkt er udformet som 2-karmsvinduer med 3-rudede rammer, vinduerne er malede i en kromgrøn oliemaling. De to indgangsdøre er af nyere dato, hvor dørbladet er pladebeklædt, et sideparti med et øvre glasfelt, dørene står i en grøn farve.

Et 2-fløjet bindingsværkshus, hvor den nordvendte længe har været stuehus fra udflytningstidspunktet og indtil det nuværende stuehus blev opført. Den nordvendte længe indeholder bl.a. en halvkælder til opbevaring af mælk, rummet er forsynet med en bilæggerovn for at kunne holde rummet frostfrit. Den nordvendte længe af bindingsværk er 21 fag lang og 5 fag bred, den østvendte længe af bindingsværk er 10 fag lang. Stolperne står på fodremme, som er

lagt over kampestenssokkel, stolperne er forbundne med løsholte, der ses nagler i stolperne til fastholdelse af løsholtens tap, altså fornaglet. Bjælkernes samlingsdetalje med stolperne er gennemstukne tapper, der udvendigt er forkilet med to kiler gennem de fremstukne tapper. Bindingsværk og tavle er kalkhvidtede. Den østvendte længes gavl er grundmuret og ført op over tagfladen som brandgavl. Tagene er heltage, belagte med grå eternit bølgeplader. I nordfacaden ses 2-karmsvinduer med 3-rudede rammer, dørene er revledøre ligesom portene er 2-fløjede revledøre. Døre, porte og vinduer er grønmaledede.

Den sydvendte længe, opført i 1913, har rummet bl.a. kostald og karlekamre. Længen er grundmuret over støbt sokkel og fremstår med pudsede facader, der er kalkhvidtede. Bygningen er udført med en trempelkonstruktion og en ca 30 graders tagkonstruktion, trempelen er beklædt med lodrette pløjede brædder, med tilspidsede ender. Tagfladen er belagt med grå eternit bølgeplader, som er lagt over det eksisterende paptag.

Øst for gårdanlægget en ladebygning af træ, opført i 1907, med trempel og udført som en højremskonstruktion, hvor tagremmen er flyttet op for at give større åbning i facaden, så der kan isættes porte af en vis højde. Facaderne er beklædt med lodret pløjede brædder og trempelbeklædningen aftegner sig med et fremspring i den lodrette bræddebeklædning og med tilspidsede ender. Heltag belagt med grå eternit bølgeplader, som er lagt over det eksisterende paptag.

Syd for gårdanlægget en mindre staldlænge, opført 1897, grundmuret og belagt med grå eternit bølgeplader.

Omgivelser: På gårdspladsen står der et meget stort og bredkronet kastanietræ, der fylder gårdrummet helt ud. Ejer oplyser, at kastanietræet efter signende er plantet ved udflytningen af Enghavegaard. Haven ligger ud for stuehusets vestfacade og den nordre længes facade, der jo var det oprindelige stuehus, og mod nord omgivet af elmetræer, hvor flere af træerne er ramt af elmesyge.

Baggrund: En forkortelse af de optegnelser nuværende ejer har gjort over Enghavegaards historie: De første oplysninger om Eng-

havegaard er fra skifteprotekollen i 1645, hvor fæsteren af gården dør og hans enke gifter sig på ny, således at der stadig er en fæster af gården.

I 1760 overtager ungkarl Iver Pedersøn af Gundsømagle fæstet og gifter sig med Ellen Andersdatter fra Sengeløse, men han dør året efter. Enken gifter sig samme år med ungkarl Anders Kristoffersøn fra Herringløse. I 1790 afstår Anders Kristoffersøn fæstet til Justitsråd Lassen på Cathrineberg, da han var gammel og svagelig og hans kone var svagelig også. Anders Kristoffersøn dør året efter afståelsen og hans kone i 1805, 77 år gammel.

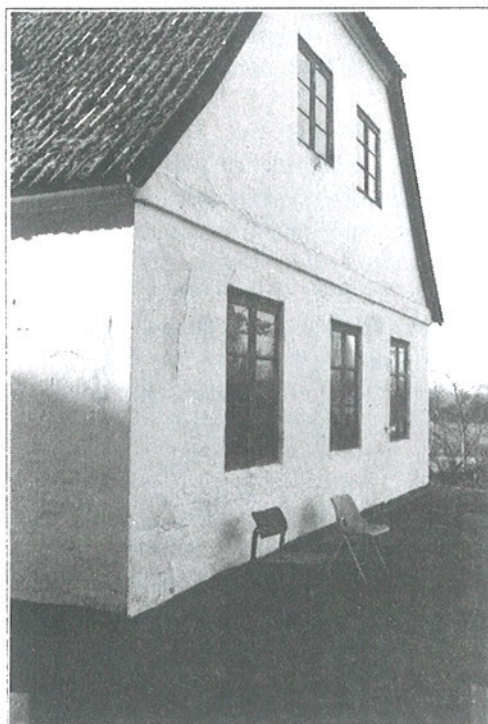
I 1795 får Anders Kristoffersøns brodersøn Niels Nielsøn fra Herringløse ejendomsskøde på gården, han havde tilbragt en del af sin barndom hos farbroderen, der ikke havde børn. Ifølge overleveringen lagde han som dreng en kastanie, denne blev ved gårdens udflytning plantet foran stuehuset på gårdspladsen, hvor den stadig står - måske som Danmarks største hestekastanietræ. Niels Nielsøns svigersøn Hans Petersøn får i 1831 skøde på gården

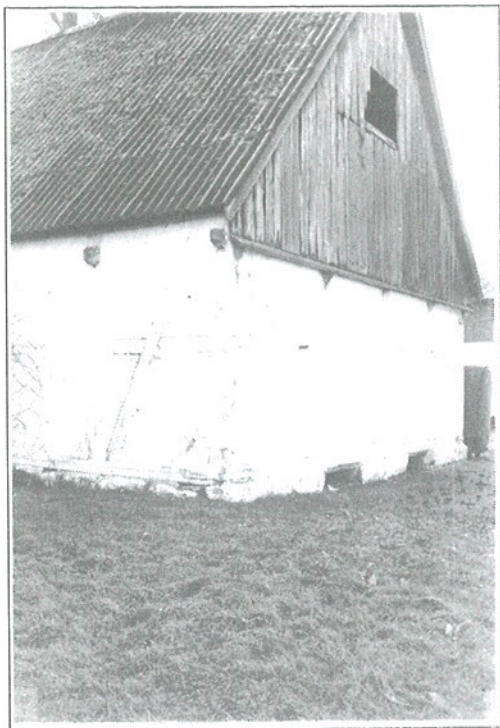
I 1862 får Lars Christensøn skøde på gården, og han gifter sig med Ane Nielsdatter, født 1837 og er datterdatter af den Niels Nielsøn, der i 1795 fik skøde på Enghavegaard. Ane Nielsdatter var opdraget hos Hans Pedersøn og Kirsten Nielsdatter, der var hendes moster.

Niels Hansen får ved sit giftemål med Ane Nielsdatters og Lars Christensøns datter Karen i 1907 skøde på gården. Han bygger træladen og den søndre staldlænge med brandsikkert loft og Hakemosefliser på væggene i kostalden.

I 1916 køber Vilhelm Riegels Andersen gården for 89.000 kr. Riegels Andersen havde set på flere gårde på egnen men fandt, at stald og jord til Enghavegård var det bedste han havde set. Han erfarer, at gården havde været i hans slægts eje, idet Anders Kristoffersøn, der i 1761 ved giftemål med gårdens enke overdrages fæstemålet, var farbroder til Riegels Andersens tipoldefader.

Gården overdrages i 1965 til Emma Riegels og Ejvind Thomsen, der flyttede ind på gården i 1947.

Uddrag af Ejvind Thomsens notater: "I den nordlige længe har der været stuehus indtil 1852 og her findes stadig den gamle åbne skorsten, hvor man stod og lavede mad. Øst herfor er der nedgravet kælder, måske indrettet i 1852, da det nye stuehus tages i brug og tydeligt lavet som mælkekælder, hvor mælken blev sat op til syrning før smørret blev kærnet. Gammel bilæggerovn er sat i mælkekælderen, så man kunne varme rummet op.

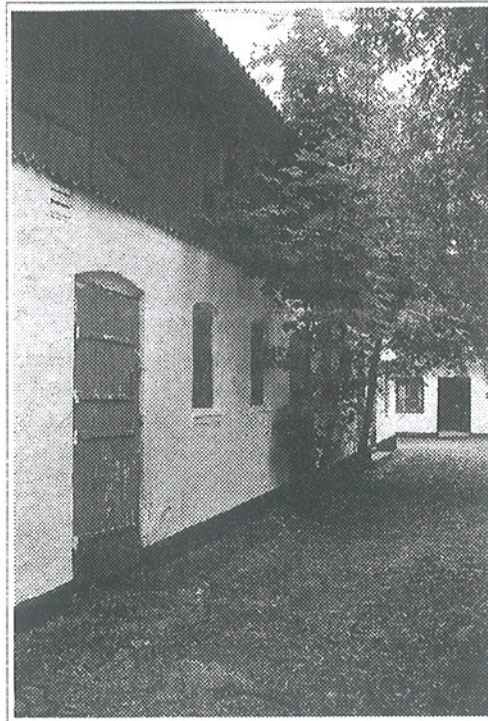
Endvidere oplyser Emma Riegels, der er opvokset på Enghavegaard, at man i 1928 solgte kvægbesætningen og udelukkende havde griseproduktion, der var plads til 200 fedesvin på stald. Det var usædvanligt dengang kun at have produktion af fedesvin, der var altid en malkekvægbesætning på gårdene. Da ægteparret i 1947 overtager ansvaret for driften fortsætter de griseproduktionen og planteavlproduktionen men tilføjer frilandsgartnerbrug.

Bemærkninger: Et ualmindeligt smukt, velbevaret og originalt gårdanlæg, der med sin bygningshistorie fortæller en 200-årig landbrugshistorie. Enghavegaard er en udflyttergård og den er et eksempel på, at efter landboreformen, hvor den enkelte gårds jorder blev samlet, blev gårdene placeret centralt for deres jorde. Den 2-fløjede bindingsværksbygning er blevet nedtaget fra dens placering i landsbyen og genopført her ude på marken. Der vil ved nærmere undersøgelse af bindingsværket sandsynligvis kunne ses spor af tidligere samlinger. Knaphed på træ gjorde, at man nødvendigvis måtte genanvende bindingsværket og andet tømmer. Bindingsværk er jo så genialt i sin konstruktion og sine samlinger, at det er let at nedtage det og genopføre det. Bindingsværkslængerne er opført med fodrem, løsholtene er fornaglet til stolperne og bjælkerne er gennemstukne. De gennemstukne bjælker og løsholtene er en byggemåde, som afstikker fra den lokale skik, der er gældende for den nordlige del af Sjælland, men snarere har rod i den sydsjællandske byggemåde, hvor bjælker og løsholte er tappede. I den nordlige del af Sjælland var det kun de lidt bedre stilledes huse og byhuse, der var forsynet med fodrem, dernæst var det mest alminde-

ligt med glammede også kaldet bladede samlinger af stolpe og bjælke og at sidebåndene var gennemgående, enten på inder-eller ydersiden af stolperne.

Stuehuset er bygget ca 35 år efter udflytningen og viser, at der har været en vis velstand så der kunne bygges et stort og solidt stuehus med stor husdybde og kraftig tagkonstruktion. Det er et velproportioneret hus med en klar og nøgtern form og med en taktfast facade-rytme.

Af de næste byggerier ses det, at man på Enghavegaard stadig var ved magt. Ladebygningen er af gode materialer og i en solid konstruktion efter de nye principper med højremskonstruktion med god plads til opbevaring af markafgrøderne og tærskning af kornet. Kostalden er ligeledes et eksempel på den tids moderne staldbyg-geri med trempelkonstruktion, som gav et stort loftsrum til opbe- varing af foder som hø. Enghavegaard er et utroligt smukt og historisk spændende gårdanlæg, der er helt uspolet af om-og til- bygninger, og som der er al mulig grund til at bevare og med håb om, at næste generations ejere også vil være i stand til at kunne vedligeholde gårdanlægget med stor pietetsfølelse.

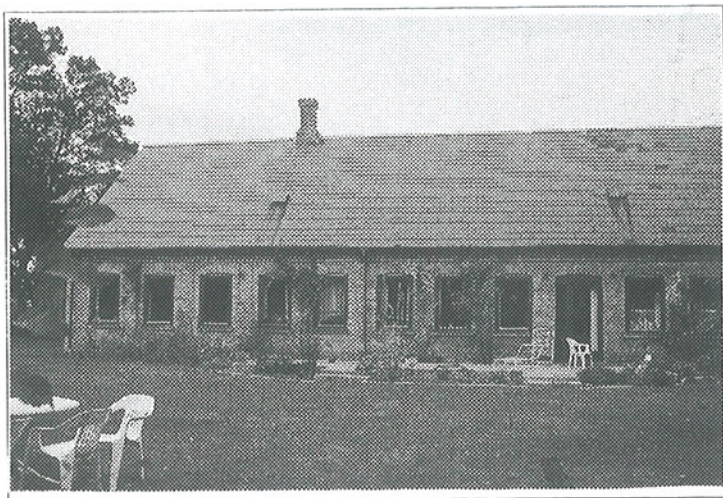
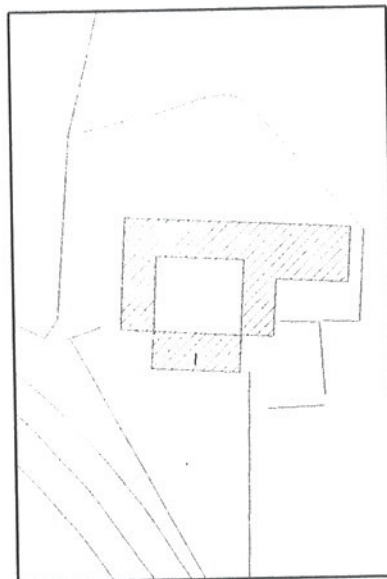

Et firfløjet gårdanlæg, stuehusets gavle er orienteret øst-vest, opført i 1868, hvor gården blev udflyttet fra landsbyen.

Stuehuset er et 11-fags længehus, grundmuret over en kløvet kampestenssokkel, fremstår i gule mursten og i krydsforbandt med trukne fuger. Murkronen afsluttes af en gesims, der er sammensat af en savsnits- og en tandsnitsgesims, hvor bundfarven i tandsnitsgesimsen er malet rød. Heltag, belagt med natur skifer, i kip en skorsten med sokkel og gesimsbånd, der har været en skorsten mere, som nu er nedrevet. Over dør- og vindueshuller kurvehanksbuede helstensstik, og vindueshullerne afsluttes med støbte sålbænke, afdækket med natur skiferplade. Nyere vinduer i eksist. vindueshuller, udformet som helrudedede vinduer med vipperamme. I overgavlene 3 tætplacerede 1-karms vinduer med rundbuede stik, det midterste stik er dog spidsbuet og afsluttes med en fremtrukket skiftegang. I de to udlænger, som danner vinkel med det fritliggende stuehus ses den samme udformning af vinduespartiet, ligesom disse gavle også står i blank mur og dermed danner en helhed med stuehusets gavle. To nyere hoveddøre, hvor dørbladet er udformet med udfræsedede fyldningsfelter, side- og overglaspartier.

De tre udlænger er sammenbyggede og er adskilt fra stuehuset af en smal smøge. Adgangen til gårdspladsen sker via 2 porte, der er placeret i henholdsvis den vestre og østre længe og nærmest

stuehuset. Udlængerne er grundmurede over kampestenssokkel, fremstår hvidmalede, murkronen afsluttes af en sparrenkopesims. Heltage, belagt med grå eternit bølgeplader. Portåbningerne, der fører ind til gårdspladsen, er udformet som kurvehanksbuer, hvor sparrenkopesimsen følger portåbningens form. Dørene er udformet som revledøre, 2-fløjede porte i revlekonstruktion, malet i en mørk grøn farve.

Øst for gårdanlægget og sammenbygget hermed en ladebygning, opført i 1914 som en højremskonstruktion med trempel, træbeklædt og heltag, belagt med metalplader.

Omgivelser: Haven danner et lukket beplantet rum. Langs den vestre længe en træbeplantning.

Baggrund: Odinsgården lå inden udflytningen i 1868 på det areal, hvor Landsbygaden 32 og Sognevangen 4 i dag ligger og den fik samlet sine jorder i en kileform, hvis spids udgår fra landsbyen. Gården er i dag uden animalsk produktion og bliver drevet med planteproduktion. Dele af udlængerne bliver anvendt til lager.

Bemærkninger: Et meget helstøbt gårdanlæg med næsten sammenbyggede længer, hvor stuehuset er adskilt fra udlængerne af smalle smøger. Ankomsten til gården er via en port, fint udformet som en kurvehangsbue. Stuehuset er karakteristisk for perioden med fine murstensdetaljer som gesims og stik over dør- og vindueshuller, ligesom de trukne fuger ofte ses fra denne periode. Natur skifertaget er også medvirkende til at gøre dette stuehus stadseligt, og det var karakteristisk, at til nye hovedbygninger til større gårde blev der brugt natur skifer. Det er vigtigt fremover at bevare de ovennævnte detaljer, at udskifte de helrudedede vinduer, når deres levetid er ude, med korspostvinduer i en lys farve, ligesom det også er vigtigt for husets helhedsindtryk at bevare tagfladen som en skiferbelægning og uden tagudhæng.

Stuehus i én etage med udnyttet tagetage, gavlene orienteret øst-vest, opført i 1907. Stuehuset har været en del af et gårdanlæg, hvor udlængerne nu er nedrevne.

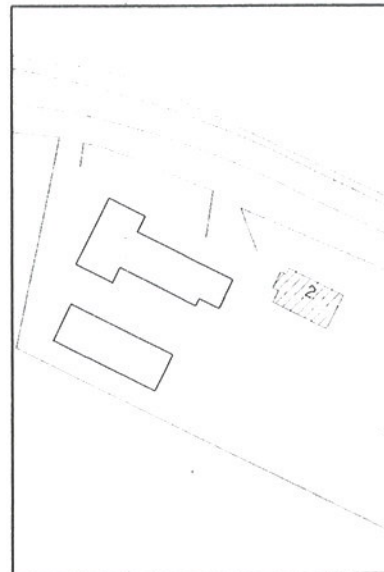
Et 7-fags stuehus, grundmuret over kampestenssokkel, facaderne fremstår i gule mursten, opmuret i krydsforbandt, murkronen afsluttes af en sparrenkopesims. Over dør- og vindueshuller et fladbuet helstensstik. Vindueshullerne afsluttes af en sålbænk af natur skiferplade. Symetrisk på den sydvendte facade en frontgavl over 2 fag. Heltag, belagt med natur skifer, i kip en kubisk skorsten. Vinduerne er korspostvinduer med 4 gående rammer, vinduerne i gavle og frontgavlen er 2-karmsvinduer. Midt sydfacade en 2-fløjet havedør. Karmtræet står i en grøn farve og rammerne er hvidmalede.

Omgivelser: Der er en beplantning af buske, selvgroede elm og ahorn tilbage fra det gamle haveanlæg, og i stuehuset midterakse står der en blodbøg.

Baggrund: En brand hærgede den østlige del af landsbyen i begyndelsen af 1890-erne, hvor flere huse og Solbakkegård nedbrændte. Det gav en naturlig anledning til at flytte gården ud af landsbyen. I dag står kun stuehuset tilbage af gårdanlægget.

Willy S. Jensen beskriver i sine erindringer fra 1925-40: "Når turen gik ud af landsbyen mod øst, var Solbakkegård det næste holdepunkt mod Taastrup. Her regerede Arntsen over sit i mine øjne, store mønsterlandbrug. Orden ude og inde og manden selv altid ulastelig, når han var i Brugsen, eller hvor han kunne tænkes at have ærinde i byen. Hvad er der dog sket med denne gård i de seneste år."

Bemærkninger: Solbakkegaard er en fin repræsentant for det landlige stuehusbyggeri og er prototypen på den tids stuehusbyggeri. Rundt om i landet findes der mange lignende stuehuse, der er bygget fra slutningen af det forrige århundrede og frem til 1940-erne. Det er stuehuse med frontgavle og en aksefast og rytmisk facade med detaljer som stik over vinduer- og døråbninger og murværk afsluttet med gesimsbånd. Disse detaljer kan være egnsbestemte eller snarere præget af en lokal bygmester, der har sat sit kendemærke på stik og gesims. Det er en type byggeri, der i sin hovedform har fulgt fastlagte normer per tradition, og virtuositeten er kommet til udtryk i detaljeringsgraden i form af bygmesterens håndværksmæssige kunnen eller bygherrens økonomiske formåen.

Kroen
nr 18

nr 20

Vognmand
stue
nr 19

Rydals-
gaard
nr 21

Luftfoto fra beg. 1950'erne
udtønt af Erik Lassen
Rydalsgaard

Den østlige del af landsbyen

Bygningsalder

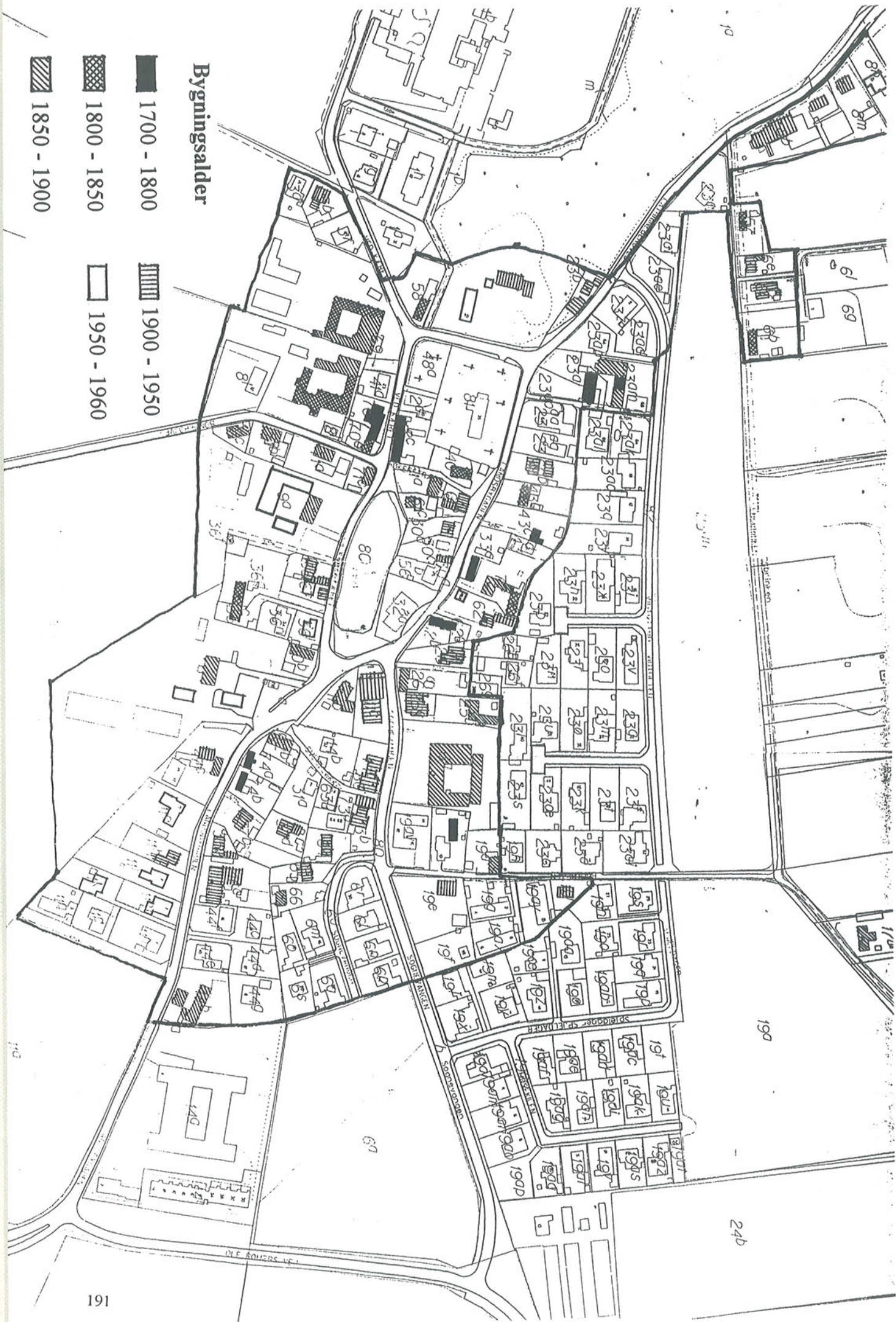
1700 - 1800

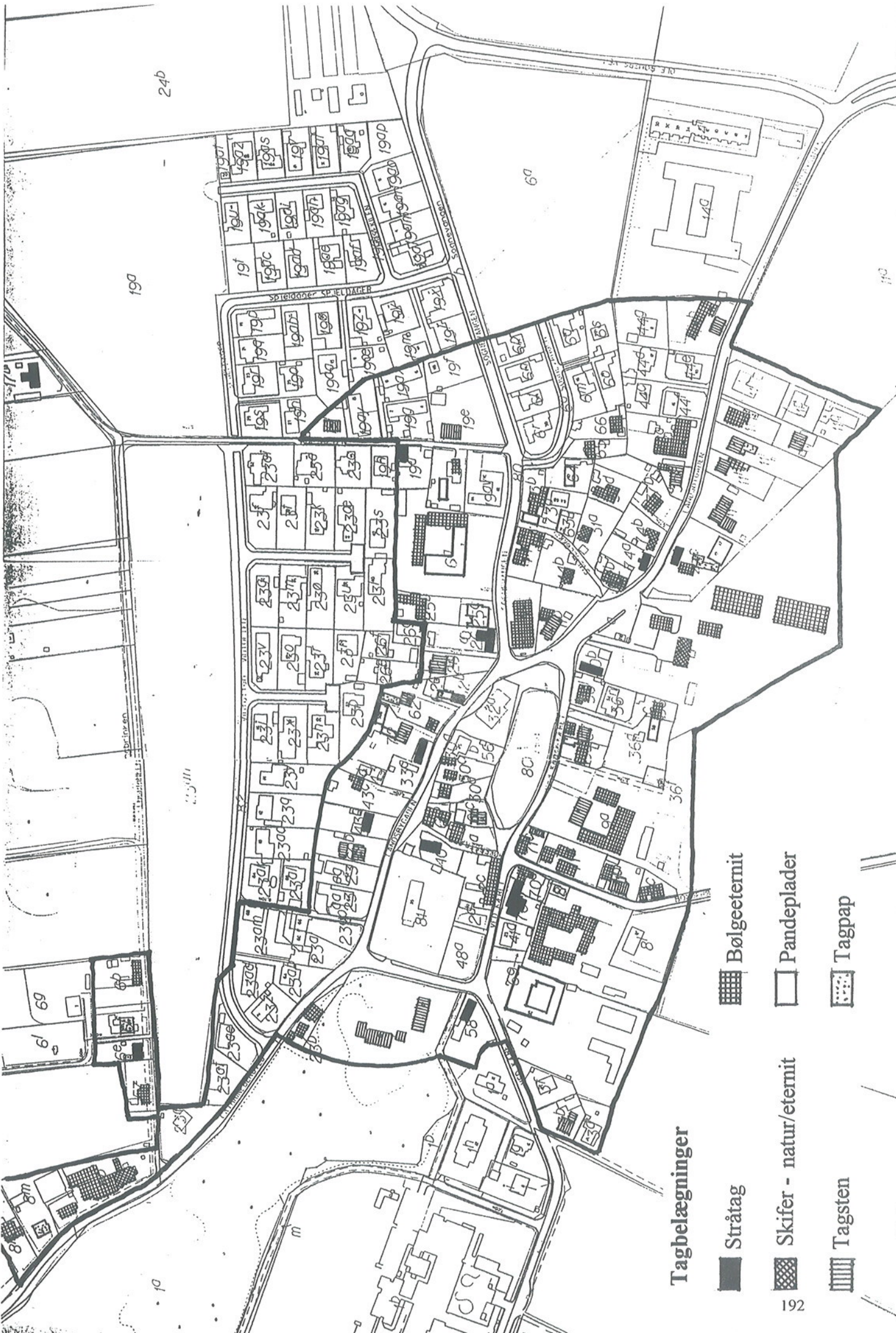
1800 - 1850

1850 - 1900

1900 - 1950

1950 - 1960

Tagbelægninger

- Stråtag
- Skifer - natur/eternit
- Tagsten
- Bølgeeternit
- Pandeplader
- Tagpap

Stiltræk

■ Bindingsværk

▨ Landligt længehus

▧ Stuehusstil

▩ Villastil

▤ Parcelhusstil

□ Udlænge værksted

